

1968

Bajtársi Levél

A MAGYAR KIRÁLYI CSENDŐR BAJTÁRSI KÖZÖSSÉG
KÖZPONTI TÁJÉKOZTATÓJA

ALAPÍTOTTA: VITÉZ KARSAY JENŐ ALEZREDES

ELHUNYT ✝ 1968. MÁJUS 2.

1968. JANUÁR—FEBRUÁR—MÁRCIUS—ÁPRILIS

MÁJUS—JÚNIUS—JÚLIUS—AUGUSZTUS

XXI. ÉVFOLYAM, 1-2-3-4-5-6-7-8 SZÁM

A BAJTÁRSI LEVÉL ÉS A MKCSBK KÖZPONT CÍME:

„MKCSBK” HUNGARIAN VETERANS,

P. O. BOX 65, ISLINGTON, ONTARIO, CANADA

PRINTED MATTER

FROM: „MKCSBK” HUNGARIAN VETERANS
P. O. BOX 65, ISLINGTON, ONTARIO, CANADA

Mr. Gyula Kiss Dr.
712 - 54th Ave. S.W.
Calgary, Alta.

ISLINGTON - ONT.

A MKCSBK,

A M. KIR. CSENDŐR BAJTÁRSI KÖZÖSSÉG

ontariói (kanadai) csoportjai hatósági működési engedéllyel rendelkeznek.

Alakulási évünk: 1949.

A működési engedély (charter) kelte: 1962. szeptember 27.

Az engedélyt kiadta: Province of Ontario, Hon. John Yaremko, minister of citizenship, provincial secretary.

Angol hivatalos megnevezésünk: „Royal Hungarian Gendarmerie Veterans' Benevolent Association”.

Bejegyzés: November 12, 1962. No. 10, Liber 1163, Province of Ontario.

Feladataink:

Anyagilag segíteni rászoruló tagjainkat, azok családját adományokkal, gyűjtéssel, kölcsönnel.

Előadások, ünnepélyek (csendőrnapiak) rendezésével anyagi alapot teremteni, ebből az alapból támogatni a rászoruló öreg, rokkant, munkanélküli bajtársainkat, azok hozzátartozóit, az özvegyeket, árvákat. Munkában juttatásban segíteni bajtársainkat.

Ápolni a szolgálati ideálokat s kegyelettel megőrizni emlékét a m. kir. Csendőrség azon volt tagjainak, akik a törvény és a rend szolgálatában és az ország védelmében életüket adták a Hazáért.

A Közösség tagjai 95%-ban a volt m. kir. Csendőrség hivatásos tagjaiból áll 5%-ban pedig a céljainkkal egyetértő csendőrbarát, tartalékos bajtársainkból.

A BAJTÁRSI LEVÉL, a Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösségnek, mint világszervezetnek központi tájékoztatója. Az MKCSBK alakulási éve: 1948.

A MKCSBK Vezetőség megbízásából szerkeszti és kiadja

KÖVENDY KÁROLY

Minden cikkért, közleményért szerzője felelős.

Előfizetési díj évi \$5.—

Minden levelet, hírt, közleményt és pénzadományt a következő címre kérünk:

„MKCSBK” HUNGARIAN VETERANS

P. O. BOX 65, ISLINGTON, ONTARIO, CANADA

Postafiókunkat egyházaink ajánlása után a kanadai postaügyi minisztérium (Ottawa) hivatalosan bejegyezte.

Bajtárs, bizz a MKCSBK Vezetőségében, mely személytelenül és önzetlenül intézi világszervezetünk tájékoztató, nyilvántartási és segélyügyi szolgálatát.

Hozz rá víg esztendő...!

Kevés örömmel, több gondnal, megpróbáltatással és újabb csalódással telt esztendő hagyunk a háttunk mögött. Az elmúlt esztendő éppen úgy, mint oly sok előző, nem váltotta be sem a mi, a magyarság — sem más népeknek — reményességét, pedig milyen sokat vártunk — különösen mi, magyarok — az elmúlt esztendőből. Oda-haza nemzetünk életében inkább a rosszabbodás, sem mint a javulás jelei voltak láthatók. A nemzetgyilkos abortusz hasonlóan pusztította a magyarságot az elmúlt esztendőben is, mint azelőtt. Otthoni testvéreink életszínvonala az árak emelkedése következtében erősen csökkent. A letartóztatások, bírósági elítélések és kivégzések az előző évihez viszonyítva erősen emelkedtek. A magyar emigráció ugyan úgy, mint eddig, nem találta meg az utat az egységes összefogásra. Azonban még sem mondhatjuk azt, hogy az elmúlt esztendő minden eredmény nélkül múlt el, mert voltak események a magyar emigrációs életben, amelyek az előzőekhez képest eredmények.

Ezen eredmények közé tartozik pl. a mi, számban kicsi, de cselekedeteiben, áldozathozatalban és vállalásban, hazaszeretben és nemzetűségben az emigrációs szervezetek között a legerősebb Bajtársi Közösségünk fennállása,

működése, erősödése és a Bajtársi Levél 20. éves évfordulójának ünneplése is ezen eredmények közé tartozik.

Nemzeti Imánk a Himnusz, a nagy költő lelkében, könnyben, vérben, az elnyomatás, az önkényuralom sötét időszakában született. A nemzet fájdmalmát és a jövőbe vetett hitét, reményességét és dicsőséges múltját juttatta kifejezésre, amelyhez hasonlót még egy nemzet se igen tud felmutatni. Ez a Nemzeti Ima, a nemzet lelkéből született a költő érzelmén és szíve dobbanásán keresztül, amely szívdobbanás egy dicsőséges és nagy múltú nemzet szívdobbanása volt. Alkotott-e még költő hasonlót, amely egy nemzet múltját oly fenségesen, az isteni igazságszolgáltatás és vezérlésben látja, amikor többek között azt mondja:

„Őseinket felhozád, Kárpát szent [bércére,

Általad nyert szép hazát,

[Bendegúznak vére.

Merre zúgnak hajjai Tiszának,

[Dunának,

Árpád hős magzatjai

[felvirágozának.

Ez vált nemzetünk imájává és ezzel fohászokodott több mint száz éven keresztül — jóban vagy rosszban — Istenéhez, egészen 1945-ig, amíg az Istent tagadó, a nemzettől idegen janicsárok a szovjet szuro-

nyok árnyékában, az osztrák önkényuralomnál is kegyetlenebb vérengzés közepette, Nemzeti Imánkat, mint hasznavehetetlen rongyot, a szemétre dobta, hogy helyette, divatosabb, a nemzetközi örület és téboly vörösre mázolt internacionáléját és partizán indulóit ültesse helyére (hála Istennek a nemzet legnagyobb utálatára)!

Nemzeti Imánk születése után százhusz évvel nemzetünk ezer sebből vézik. Megcsonkított hazánkban tobzódik a gyűlölet. A nemzet gyilkosai orgiát ülnek odahaza. Százezer számra gyilkolják a meg nem-született gyermekeket, a nemzet jövőjének drága kincseit és teszik ezt tudatosan és szándékosan. Nemzetünk fiai több milliónyin a világ minden táján kilátástalanul és sokszor reményvesztetten küzdenek a mindennapi élet terheivel. Annyi csalódás és megpróbáltatás után, bízhatunk-e egy jobb jövő eljövételében? Hozhat-e az újesztendő nekünk, magyaroknak reményt és biztatást? És erre a milliányi kérdésünkre Madách az „Ember tragédiájában” adja meg a választ, amikor azt mondja, hogy „ember küzdj és bízva bízzál”.

Mi magyarok az 1968-as Újesztendő küszöbén, mindnyájan, újult erővel, szent hittel és bizakodással kell, hogy higyjük, hogy az Újesztendő meghozza a miszámunkra is a régen várt beteljesülést, a független és szabad Magyarországot, amelyet oly régen epedve várunk.

Mi magyarok, az otthoniak ép-pen úgy, mint a nagyvilágban szét-szórta, emigrációban élők, az Újesztendő küszöbén emeljük fel tekintetünket a magasságos ég felé és szálljon mindnyájunk fohásza a magyarok Istenéhez, mint ahogy azt nagy költőnk tette a nemzet nagy nyomorúsága idején:

„Szánd meg Isten a magyart, kit
[vések hányának,
Nyújts feléje védő kart, tengerén
[kinjának.
Balsors akit régen tép, hozz rá vi-
[esztendő
Mebühnödte már e nép, a múltat,
[s jövődöt.”

vitéz Szendi József örm.

Az ungvári csendőr tanzlj honvéd sportügyességi jelvényt nyert csendőrei. Ungvár, 1943. augusztus. (Az ungvári tanzlj 40 fős kiképzett csapata a fenti versenyen 20 jelvényt nyert. Annyit, mint az ungvári honvéd helyőrség 700 induló honvédje).

20 ÉVES A BAJTÁRSI LEVÉL

20 éves a M. Kir. Csendőr Bajtársi Közösség!

Mindnyájan átéltek s lapunk hátsó oldalain többször emlékeztünk azokra a keserű időkre, mikor 1945 véres tavaszán minden áldozat és hősiesség ellenére a százszoros túlerővel támadó szovjet hadsereg elfoglalta szeretett Hazánk utolsó darabját is, a magyar hadsereg és vele a csendőrség is nyugatra vonult vissza. Sétvert kötelek, milliós polgári menekültek, szakadt és véres ruhájú utóvédek állandó harcban kanyarogtak fel az Alpok szerpentinjeire, könnyes szemekkel néztek vissza a Dunánál égő falvaira, hol a „felszabadító és dicső szovjet hadsereg” lett

az úr. A m. kir. Csendőrség hűség-gel, becsülettel és vitézül teljesítette kötelességét, a háború utolsó napjáig megőrizte a hátsó nyugalmát és biztonságát, melyet a legfelsőbb Hadur a háború kitörésekor külön hadparancsban rendelt el, hogy meg ne ismétlődjön még egyszer az öszirózsás forradalom, a Kun Béla és Szamuelli Tibor féle fenevadak uralma. A csendőrség nemcsak e feladatát teljesítette, hanem a kivérzett honvédségünk segítségére sietett a harcterekre. Testületünk már az összeomlás előtt elveszítette hősi halottakban, sebesültekben és eltűntekben a felét, a tisztis veszteségünk még ennél is nagyobb volt.

1945 április elején a bizonytalanság felé haladtunk, a győzelmi hit is elveszett, látván a német szövetséges közeli összeomlását. Alakulatainknak immár egy reménye maradt, túljutni az Enns folyón és nyugati fogságba esni.

Az utolsó órákban a tisztis parancsnokok szinte mindenütt kiadták az utolsó eligazítást hűséges legénységüknek, mondván: „Bajtársak! Csendőrök! Esküvel vállalt kötelességeinket teljesítettük, ezért tiszta a lelkiismeretünk! A közeli órákban az ellenség kezébe kerülünk. Ne felejtse el senki, mit kí-

Jegenyész Pál főtörzsőrmester

ván egy m. kir. csendőrtől a háborúvesztés és a hadifogság! Ha szét is szakítják majd kötelékeinket, a szabadulás után ismét keressük egymást! Köszönöm hűségteket, vitéz és kemény helytállásokat, a magyarok Istene legyen Veletek a közelgő tragikus napokban!”

Az utolsó parancs elhangzása-kor a csendőrcsizmák épp úgy pattantak vigyázzba, mint otthon a laktanyában. Olyan válságot még nem talált ki a magyar végzet, hogy a csendőrök megrettentek volna tőle, vagy hogy a csendőr lelkiség összeomlott volna!...

Ezidőben alakult meg a „láthatatlan kötelék”. A hadifogolytáborokban, a bajor tanyákon, az osztrák falvakban, vagy a rommá bombázott német városokban.

A nyugati megszálló hadseregek látván a csendőrök példás magatartását, szorgalmát, munkakészségét, több alakulatukat saját szolgálataukba állították. Hamar rájöttek, hogy a magyarok csak formailag voltak ellenségeik, magyar csapatok a nyugati fronton sohasem harcoltak. A szétesett csendőr kötelékek több helyen újból egyesültek. Az összeomlás után egy évig jóformán nem volt se közlekedés, se postaforgalom, a „láthatatlan kötelék” már élt, csak az összeköttetés hiányzott...

Ezidőben Graz-ban, a Geidorfs-gürtelen, egy erőslelkű, keményfel-lépésű magyar kőműves vont a maga-ra a figyelmet, kit szinte egy kis magyar csapat követett a napi

munkába, hogy azután este a so-vány vacsora után annál nagyobb figyelemmel tárgyalják a napi ese-ményeket, beszélgessenek az elve-szett hazáról és a kilátástalan jövő-ben is találjanak valami kiutat... A kőműves Jegenyés Pál m. kir. csendőr főtörzsőrmester volt! Ap-ja a fiatalabb bajtársaknak, lelki támasza a környékbeli honvéd baj-társaknak és a polgári menekültek-nek. Mindenkihez volt jó szava, mindenkin segíteni akart. Maga-tartásának híre ment, sőt Magyar-oroszra is eljutott. Az otthon ü-dözött és bujdosó csendőr bajtár-sak ismertek egy nevet: Jegenyés főtörm. Graz! Aztán jöttek is, egyik a másik után. Hónapok, évek során több százan, talán ezren

vitéz Karsay Jenő alezredes

is... Ebédet, vacsorát kaptak, az-tán kipihenték fáradalmaikat. Kő-műves Jegenyés ellátta őket uti-költséggel, tanácsokkal, bajtársai-ink mentek tovább nyugatra... Ki Tirolba. Ki Linzbe, olyan is volt, aki Németországig is eljutott. Dr. Bélydy Béla volt budapesti újságíró is a grazi csendőrökhöz tartozott. Híreket gyűjtöttek, újságot sokszo-rósítottak, postáztak, a magyarok címei után kutattak. Ezer veszély között: letartóztatás, kiadatás, Ti-tó partizánjainak bosszúja, népbí-róság, halálos ítélet lebegése elle-gere Jegenyés Pál főtörm bátran végezte önkéntes munkáját, mel-lyet saját csendőr szíve sugallatá-ra tett: a sokszorosított kis újságot eljuttatta több ezer hazátlan ma-gyar címére. Időközben a geidorfs-gürteli körhöz csatlakozott vitéz Karsay Jenő m. kir. csendőr alez-redes is! Ekkor már egy lépéssel tovább mentek! Jóviszonyban lé-vén a grazi osztrák rendőrkapitány-nal, azt a tanácsot kapták, hogy alakítsanak egy úgynevezett „Asztaltársaság”-ot, melyet nem tilt se törvény, se a megszálló an-gol hadsereg rendelkezése, ott az-án összejöhetnek, beszélgethet-nek, tervezgethetnek... Így is tör-tént. Megalakult a m. kir. csendőr Asztaltársaság”, mely rendszere-sen összejött, dolgozott, alkotott, felvette a postai összeköttetést Ausztria és Németország többi „csendőr kör”-eivel, miután azidő-ben a csendőr közösségeket „kör”-nek neveztük.

vitéz Subik Károly tábori főlel-kész, prelátus kanonok a már hosz-szú idő óta megjelent kis újság-nak a „Bajtársi Levél” nevet adta, a gondolatot és a célt megáldotta. Az 1946-ban indult név nélküli kis sokszorosított újságból így lett Baj-társi Levél, melynek első két szá-ma 1947. késő őszen látott nap-világot vitéz Karsay Jenő alezre-des szerkesztésében. A posta és a közlekedési hálózat javulásával a Bajtársi Levél eljutott az összes emigrációban maradt csendőr baj-társhoz. Graz, Bécs, Klagenfurt, Linz, Innsbruck, Braunau, Villach, Salzburg, Kellenberg stb. stb. csend-őr bajtársai éppen úgy olvasták, mint Passau, Waldwerke, Kirn, Simbach, Pfarrkirchen, Pocking, Landshut, München, Nürnberg, Frankfurt, Holzminden, Osterode, Heerte, Hildesheim, Travemünde, Koblenz, Saarbrücken, Freiburg, Lindau stb. stb. csendőr bajtársai! Szívünk beledobbant, amikor elő-ször bontottuk fel a kis lapot s fej-lécén megláttuk a kakastollat és a magyar birodalmi nagycímert, mel-lyet csak mi csendőrök viseltünk hűséggel a pusztulásig.

A Bajtársi Levél 1968-ban a 21-ik évfolyamába lép s hálánk, kö-szönetünk azokhoz a bátor alapí-tókhöz száll, akik lapunkat akkor még az életveszélyben is megvaló-sították! A „láthatatlan kötelék” tiszteleg előttük!

Lapunk már volt tehát 1947-től, a csendőr körök is léteztek, csak az összefogó központi szerv hiány-

zott, akkor Ausztria és Németország területén élő csendőr bajtársaink között.

A magyar emigráció lánglelkű vezére: vitéz kisbarnaki Farkas Ferenc vezérezredes úr bátor kiállása a magyar emigrációért 1947-ben, elősegítette a m. kir. csendőrök bajtársi közösségének megalakulását is.

Mint a villám, száguldott végig a hír nyugaton: vitéz Farkas Ferenc vezds megalakította a Magyar Szabadság Mozgalmat! A hírt bő-

vitéz kisbarnaki Farkas Ferenc
vezérezredes

vebb sajtóvisshang kísérte, majd vitéz Farkas vezds megkezdte mozgalmá szervezését. Sorbalátogatta Németország és Ausztria magyar táborait, sőt szórványait is, összehívta a menekült magyarokat és lelkes beszédeket tartott előttük. Jól emlékszünk e pillanatokra, mikor a hazátlanság, az üldözés, a nyomor és a kilátástalanság ette az emigráns magyarok százezreinek idegeit. Ily körülmények közt, mint a víz a szomjas homokpusztában, úgy hatott Farkas vezds megjelenése Dr. Kótay Zoltán rk. lelkészpápai delegátus kíséretében, tekintetünk szinte simogatta a pápai arany-fehér zászlót a delegátus gépkocsiján, a hit ébredését a reményvesztettségben!

És Farkas vezds a következőket mondotta: — „Magyar Testvéreim, eljöttem közétek és hitet hoztam! Számbavesszük a menekült magyarokat, megnézzük és összeírjuk értékeinket. Nekünk egyforma érték a földművestől a miniszterig, a honvédtől a tábornokig minden magyar, azok gyermekei, öregeink, betegeink egyformán! A nyugati országok kormányai és a megszálló katonai parancsnokságok is kíváncsák tőlem ezt a munkát saját lekiismeretemen kívül! Jelentkeztek a Magyar Szabadság Mozgalomba! Legyünk büszkék magyar származásunkra, tartsunk össze az idegenben, mert egységben az erő! Már megvan az összekötő kapcsunk, van magyar sajtónk, előre saját érdekeink útján! Táboraitok-

ban szervezzetek magyar iskolákat és cserkészcsapatokat, hogy gyermekeiteket is megtartsuk magyarnak az idegenben! Az Isten is segíteni fog bennünket, higgyetek hazánk feltámadásában! Stb. stb.”

Még 1947 augusztus 20-án vitéz Farkas Ferenc vezds megszervezte az első nagyszabású magyar összejövetelt, az altöttingi Szent István zárándoklatot, hol legalább 10.000 magyar jött össze Németország és Ausztria minden vidékéről. E sorok írója akkor is, sőt előbb, majd később Északnémetországból több ezer km-es utakra indult, noteszével zsebében végiglátogatta az ismert és elérhető csendőr táborokat Passautól Lindauig, Koblenztől Kirn-ig, hozta és vitte a híreket a csendőr „Juliánus barát” útján. Altöttingben száz és száz régi bajtársával találkozott, Lindauban pk-át látogatta meg.

Farkas vezds mindig kitüntető barátsággal és nagyfokú érdeklődéssel viseltetett az emigráns csendőrök iránt. Talán ez volt egyik oka, hogy mozgalmá szervezésében nagy szerepet juttatott több magasrangú csendőr bajtársunknak. Ez is közrejátszott, hogy a csendőrök közeli kapcsolatba kerültek egymással. Passau-Waldwerkeben Mátéffy István ezds, Ausztriában Dr. Dobolyi Lajos ezds, Münchenben vitéz Bogyay Kamill alez, Osterreichben vitéz Megay László örgy fektették le az emigráns csendőr szervezetet, a m. kir. Csendőr Bajtársi Közösség alapjait. A Baj-

társi Levél eljutott minden ismert csendőr címre, lassan megtudtuk, hogy mi történt az összeomlás után, az elveszett bajtársak megtalálták egymást.

A MKCSBK-t később továbbfejlesztették a fenti törzstiszti bajtársaink, mindenütt megünnepelték a csendőr napokat, rendszeres összejöveteleket tartottak.

A megindult kivándorlások 1948 után 3 világrészbe szórta szét csendőr bajtársainkat. Ahogy gyülekeztek új hazájukban, úgy alakultak

vitéz kisbarnaki Farkas Ferenc
vezérezredes dolgozószobájában
1967 nyarán

meg sorba az új MKCSBK-s szervezetek. 1952-ben 40 országban 48 csoportunk és szórványunk dolgozott.

1948 tavaszán, a honvéd bajtársak szervezete, a MHBK született meg. A csendőrök javarésze belépett a MHBK-ba is, de sohase osztotta fel saját csendőr szervezetét. A MHBK megalakulása és szervezése után különféle nézeteltérések és viszálykodások léptek fel a MKCSBK alapítóinál és akkori vezetőinél. Az elmérgesedett viszályokat Folkusházy Lajos altbgy, a csendőrség volt felügyelőjének felépése szüntette meg, ki átvette a vezetést és vaskézrel örködött a MKCSBK függetlensége, egysége érdekében. Az idős altbgy-ot az 1950-es évek végén vitéz Király Gyula ezds követte a vezetésben, ki a MKCSBK világszervezetének csoportjait megszavaztatva, 1964-ben egy 8 tagú és Kanadában élő fiatalabb generációjú vezetőségnek adta át a MKCSBK gondjait.

A Bajtársi Levél pedig szintén ezidőben költözött Európából Kanadába, ahol új, nyomtatott és képes formában látott napvilágot.

Most illőnek tartjuk, hogy mi is megemlékezzünk csendben, magunk közt a mi csendőr szervezetünk és lapunk 20 éves évfordulójáról!

A MKCSBK a hazai csendőrség emigráns utódja, hittel és bizalommal tekint előre, a mögöttünk lévő göröngyös út lassan a múlt emlékévé válik. 1964 óta a MKCSBK

erős fellendülést mutat világviszonylatban is. Lapunk példányszáma emelkedik, rövidesen túllépjük az ezres példányszámot.

Mint ahogy a m. kir. Csendőrség otthon a közbiztonsági szolgálat ellátására rendelt és katonailag szervezett örtestület volt, a szolgálat miatt teljesen független a honvédségtől, az emigrációban is megmarad önálló szervezetnek és sohase fog fegyvernemi nivón egy más szervezet alárendeltségébe kerülni.

Még akkor sem, ha sajnos, erről az emigrációs életben példák akadnak.

A csendőr szellemet csak mi csendőrök ismerjük, azt ápoljuk. A katonaszellem honvéd korunkban és még előtte az iskolában, szüleitől ragadt ránk. Ismerjük kötelességeinket, feladatainkat, azokat teljesítjük. Biztosak vagyunk abban is, hogy a szülőföldért, az emigráns kötelességteljesítésért aránylagosan többet teszünk, mint bármelyik emigráns szervezet.

Ismerjük az emigráns csendőrt, bízunk benne, hogy a „láthatatlan kötelék” tovább fejlődik s eszménket, küzdelmeinket egyszer a magyarak Istene áldásával haza is vihetjük. Előre csendőr bajtársaim!

Nyugaton, 1968. február 14.

Híven, Becsülettel, Vitézül!

Kövendy Károly

A m. kir. Csendőr Bajtársi Közösség ügyvezető elnöke, a Bajtársi Levél szerkesztője

Hadiszolgálat a rádió-ügyeleti szobából...

1944 nyarán, meleg, kellemes este borult a Böszörményi úti csendőrlaktanya vidékére... Bent ültem a rádióügyeleti szobában, hallok Budapest I. rádióállomás műsora szólt. Szívhezszóló dalok, slágerek vidítottak s szinte kikíváncsoltam a budai hegyekbe... A barátságos hangulatot hirtelen csend szakította félbe, elhalkult Budapest I. és a következő pillanatban megszólalt a bemondó: „Légiriadó Budapest! Légiriadó Budapest!”

Az ügyeleti szoba ablakai alól hallottam a futkosást, fegyverzörgést. Csendőr bajtársaim az óvóhelyekre siettek. Csak a kapuőrség, a földszinti telefon szolgálatos csendőr és jómagam maradtunk helyünkön. A szolgálat az szolgálat! Feszülten figyeltem a csendőrrádiót, de onnan nem szólt semmiféle különleges parancs... Kikémleltem az elsötétített város felé, Buda sötétben várta a jelzett légítamadást...

Nem kellett sokáig várni. Már zúgtak a délről jött gépek, nagy kötelék jövetelével számoltam. Percek múlva már hallottam is a bombaszorogatok robbanását, az ablaküvegek remegtek, pedig a bombaszöveg messzi feküdt tőlünk, valahol Pest déli részén a petróleumtárolókat terítették...

A kötelék zúgásának elmúltával leadtam a rádiótáviratokat, melyek még hátra voltak. Kolozsvárra,

Arányi Gyula törzsőrmester

Ungvárra és Székelyudvarhelyre közvetítettem rejtjeles táviratokat. Alig végeztem munkámmal, megszólalt a telefon.

A drót végén egy izgatott férfihang a következőket hadarta:

„Halló, itt mohácsi révkapitányság! A Szent István gőzhajó útba-indult Budapestre. Most befutott jelentések szerint ellenséges repülőgépek vizi uszóaknákat szórtak a Dunába Paks környékén és hosszú szakaszon elaknásították a Dunát! A hajóval nincs rádióösszeköttetésünk. Felhívtam Budapest I. rádiót, hogy állítsák le a hajót a további intézkedésig, a hajó állandóan figyelni a budapesti rádióadást! Egy nő elutasított azzal, hogy nem foglalkozhat ilyen kérelmekkel, mert a Budapest I. rádiót az elmúlt napokban a légoztalmi parancsnokság hatáskörébe utalták. Sajnos, mi képtelenek vagyunk megállítani a hajót! Kérjük a csendőrség azonnali intézkedését!”

„A hajóval nekem sincs kapcsolat, de azért azonnal cselek-

szem!” — válaszoltam a mohácsi révkapitányságnak.

Azonnal felhívtam Budapest I. rádióállomást. Az említett szolgálatos hölgy engem is azzal utasított el, mint a mohácsi révkapitányságot. — „Hát akkor kérem a légóltalmi parancsnokság telefonszámát!” — rivalltam rá a hölgyre.

— „Azt nem adhatom meg!” — jött a felelet.

Erre már elfogott a méreg és kemény szolgálati hangon léptem fél vele: — „Kérem a nevét és szolgálati beosztását!” — „Mit akar a nevémmel?” — kérdezte a hölgy. — „Én semmit, hanem majd a hadbírótság akar valamit! Abban biztos lehet, hogy a révkapitányság rám fog hivatkozni, én pedig természetesen önre, így alkalma lesz megtanulni, hogy háború van és nem babra megy a játék!”

Ezt a mondatot már a kemény, tettekre kész csendőr mondotta belőlem.

A hölgy megijedt, remegő hangján éreztem: — „Hát kérem, kivételesen, de az ön felelőségére megteszem!” — „Halló! Itt Arányi Gyula őrmester, rádióügyeletes csendőr beszél a budapesti csendőr híradó szárnyparancsnokságtól! Hivatkozom rá bárkinél, én vállalom a felelősséget!” — feleltem a hölgynek.

Néhány másodperc múlva Budapest I. rádióállomás megszakította az adást és a következőket hallottam: — „Szent István gőzhajó figyelem! Szent István gőzhajó figyelem! A további intézkedésig ott,

ahol van, horgonyozzon le és várja a további utasításokat!”

Megkönnyebbülten sóhajtottam fel! A Szent István hajó, mely jelenleg csapatokat és sebesülteket szállít, talán megmenekült!

Vagy 20 perc múlva ismét csörgött a telefon. Az előző férfihang hívott a mohácsi révkapitányságtól: — „Köszönöm őrmester úr! Hiába, ha már minden kötél szakad, akkor a csendőrséghez kell fordulni, azok mindent elintéznek! Ha életveszély forog fenn és segítségre van szükség, önkéntelenül a kakastollat látjuk és a csendőrséghez fordulunk!” — „Köszönöm, vége!” — feleltem és letettem a kagylót. Az órára pillanatottam, mely közel éjfél mutatott. Aztán kopogtattak és belépett Szita őrm., felváltottak. Felkötöttem kardomat, fejembe húztam kakastollas tábori sapkám és kiléptem a folyosóra. A kapuórség előtt együtt léptünk ki a laktanyából a telefonügyeletes csendőrrel. Megkérdeztem tőle, hogy miért kapcsolta éppen a rádióügyeleti szobát?

— „Hát azért, mert az izgatott férfi valami rádióösszeköttetés megszakadásáról, hajóról és üzenvazarról hadart. Mivel rádióügynek gondoltam, azért kapcsoltam tehozzád!”

Mosolyogva, jókedvűen ballagtunk lefelé a Fery Oszkár utcán...

A másnapi hadijelentésben többek közt olvastuk, hogy utászcsapatunk többszáz úszóaknát halásztak ki a Dunából Paks alatt és tet-

tek ártalmatlanná. A Budapestre tartó Szent István hajó megmenekült a felrobbanástól és elsüllyedéstől. A hadijelentés nem említi, hogy mindez egy híradó csendőr lélekjelenléte és határozott fellépése eredménye volt. Öröm töltött el, majd felcsatoltam ismét kardom-

mat és indultam szolgálatba. Nyugodt lelkiismeretem, kötelességteljesítéshez szokott természetem jóérezésével a budapesti csendőrlaktanya felé...

Nyugaton, 1968. február 14.

Arányi Gyula törm.

Hogyan lehet megölni az egyesületet?

A lenti kivonatot a „Pittsburgi Magyarorság” 1968. január 5-i számból vettük. Először mosolyogtunk a 13 pontból álló „szabályszorozaton”, aztán rájöttünk, hogy mindez ráhúzható a csendőr emigráció néhány tagjának magatartására is. Bajtársak, olvassuk figyelemmel.

1. Az üléseken részt nem venni.
2. Megígérni a megjelenést és későn érkezni.
3. Ha jobb családi program van, értesítés nélkül egyszerűen elmaradni.
4. Megjelenés esetén helyteleníteni a többség határozatait, a vezetés ellen suttyogó rágalmozást indítani és bíráltnak ülés után a tagság állásfoglalását.
5. Semmiféle felelősséget, munkát nem vállalni, mert végeredményben sokkal kényelmesebb bíráltnak, hogy mások miképpen végzik feladatukat.

6. Ennek ellenére, hogyha nem választanak meg semmi féle tisztségre: mélyen megsértődni és kilépni! Hogyha kegyesen elfogadsz valamilyen tisztséget, akkor már másnap megfeledkezni róla, magára hagyani az elnököt!

7. Ha véleményedet kérik, lehetőleg kétértelműleg válaszolj. Semmi határozottság! — Utólag viszont keményen mondd meg a véleményedet: így kellett volna tenni!

8. Semmit sem csinálni. Vagy éppen csak azt, ami alól nincs kibúvás! — Ha azonban azt látod, hogy nélküled is eredményes munka folyik, mások önzetlenül és becsületesen dolgoznak, — ne habozz: itass le néhány semmirevalót és híreszteljék, hogy az elnökség egy kis „klikk” kezében van! — Ha rájönnek, azzal védekezz, hogy nem te mondtad, mások mondják...

9. Ne hozz egyetlen új tagot se az egyesületbe!

10. Hogyha társadalmi- és művelődési összejöveteleket rendez az elnökség, mondd rá, hogy felelőtlen költekezés.

11. Ha mégis boldogul az egyesület, híreszteld, hogy az egyesület haldoklik, a vezetőség nem bírja a tagság bizalmát.

12. Ne fizess tagdíjat és más egyesületet se hívj oda ünnepek rendezésére, mond azt, hogy nem érdemes „azok” közé menni, mert csak isznak és semmi udvariasság nincs bennük.

13. Legfeljebb egymagad látogass el néha az egyesületbe, — hencegj vele, hogy a te családod milyen előkelő...

★

A sorok közt felismerhető müncheni Nagy Flórián, a clevelandi „Csendőr Családi Klikk” néhány tagja, újabban a buenos-airesi MKCSBK csoport 1-2 renegát vezetőségi tagja, sőt! Itt látjuk a kanadai MKCSBK központi vezetőség egyik levitézlett tagját: Deme Lajost is! Utóbbi élvezvén Király ezds úr régi bizalmát, elméletileg a vezetőség elnöke kellett volna legyen! Lajoskánk azonban többre értékelte a kényelmet, a semmittevést, a dolgozó bajtársai munkájának kritizálását! Ma magas homlokát a glória fénye világítaná, ha megfelelt volna az előlegezett bizalomnak. Ő azonban 18 oldalas levelekben uszít dolgozó és ered-

ményeket felmutató vezetőségi bajtársai ellen, hála Istennek, eredménytelenül! Mert a cső bajtársak látnak, hallanak és ítélnek! Meglátják és bemérik az igazságot az önkimagyarázkodást kereső maraton levelek ellenére is.

A MKCSBK világszervezete pedig halad az egyenes úton, vezetősége feladatát komolyan veszi. Nem törődünk a megtévedt kisszámú bomlasztók furkálódásaival, azonban figyelmeztetjük őket, hogy minden mérték betelik egyszer s eljön a számottevés ideje is, miköz- megméréstünk!

Ki mint vet, úgy arat!

A torontói csendőrmúzeum anyagából: a torontói csoport hatalmas ezüst serlege, a mártírhálát halálra Fery Oszkár altábornagy fényképe, a csendőrkalap képe (Száras András főtörm festménye), Jegenyész Pál főtörm dísz-kakastolla, gyalog és lovascsendőr kardok (linzi Bajtársaink ajándéka), magyar puskák a torontói csendőrvaconán 1968. február 24-én.

CSENDŐRNAPRA:

Arcképek — A csendőr

Amikor valami őszintén szépet szeretnék írni, olyankor irigylem a költőket, akik tudnak a szép szavakkal bánni. Így vagyok most is, amikor a nyugatos emigráció egyik markáns férfias egyéniségéről, a csendőrrel kellene az arcképet megrajzolni. Nincs a rokonságomban csendőr, nem is köt hozzájuk semmi érdek, csak az a tudat, hogy a csendőrség volt a magyar falu

biztonságának, csendjének öre és ezt a feladatát mindig férfiasan, bátran teljesítette. És hozzátehetjük azt is, hogy a nyugatos emigráció csoportjai közül éppen a csendőrség volt az, amelyet a rángerősített új világ leginkább igyekezett ferde színben bemutatni, sárba rántani. (Milyen fontos lenne, ha valaki a csendőr írók közül könyvben vagy cikksorozatban be-

Csendőr őrsváltás a királyi palotában 1943. február 14-én. A háttérben József Apánk, vitéz Habsburg József királyi herceg, tábornagy palotája.

mutatná a magyar csendőr nemes arcképét.)

Legelső találkozásom a magyar csendőrrel még gyermekkoromban volt, amikor a csehek megszállták a Felvidéket. Akkor már nem volt ott csendőr, csak az emléke. A mi kis szlovák falunkban nagyon jámbor, vallásos és szorgalmas nép lakott. Egy kis gyengéjük volt, hogy vasárnap délutánonként a kocsmában néha fejükbe szállt a nagyon erős borovicska és ilyenkor verekedés is volt. Már a cseh megszállás alatt történt, hogy egyik vasárnap szintén összekaptak és a kocsmáros áthívta a cseh őrséget, a cetniket, de a legények őt is az udvar

porába fektették. Akkor a kocsmáros áthívta a másik cetniket is segítségül, de azt ajánlotta neki, hogy a tányérsapka helyett az őrszoba szekrényéből az ottmaradt kakastollas kalapot tegye a fejére. Amikor ezzel megjelent a kocsmában, a legények nyomban lehiggadtak és szép sorban leültek megint az asztal mellé. Hogy pontosan így történt-e, nem tudom, de így mesélték ezt Nagy Lévárd környékén abban az időben és minket, magyar gyerekeket büszkeség töltött el, hogy a magyar csendőr a legkülönb nagy világon. Így olvastam aztán később egy őszinte német könyvben is, hogy a kanadai lovas csen-

A csendőr zászlóalj díszmenete Miklas osztrák kancellár budapesti látogatásakor 1937-ben.

dőrség és a magyar csendőrség a világ legmegbízhatóbb és leghűségesebb rendfenntartója.

Az emigrációban több csendőrrel találkoztam. Mindegyik kivétel nélkül a jószándék, becsületesség példaképe volt. Bármelyikről megrajzolhatnánk a nemes arcképet. Példának azt veszem, akivel egyszer még az első emigrációs évben Attnangban, a karácsonyi láger-miséen találkoztam. Pista Bácsinak hívta mindenki, mert a gyerekek is így nevezték őt. Pedig még nem volt nős ember, felesége és saját apró gyermekei voltak még — odahaza. Mivel akkor csendőr nem mehetett haza, ő is ott maradt a lá-

gerben és a tábor gyermekeit szeretete és vigyázta. A felsőausztriai Attnang fontos vasuti gócpont volt és a háború utolsó hetében még porig bombázták, hogy aztán az „ami” csapatok bevonulása után megint gyorsan újraépítsék. A munka sürgős volt, nehéz volt. Így az ottrekedt magyar katonaság és csendőrség vállalta az újjáépítést. (Ha valaki az itteni tehetősek közül látogató utazást tesz mostanában Ausztriában és Attnangon is átutazik, emelje meg a kalapját az állomáson, mert annak minden kockájához magyar katona és csendőr verejtékcsoppja tapadt.) Pista Bácsi is ott dolgozott Attnangban,

A csendőr zászlóalj díszmenete Miklas osztrák kancellár budapesti látogatásakor 1937-ben.

Udvarlakai őrsgében: a magyar pompeii katona, a csendőr...

hogy megéljen és hogy a munkában bánatát felejtse. Családjá elszakadását, az egyedüllétet férfiasan viselte. Nekünk, gyengébbeknek gyakran könnybelábadt a szemünk, ha arra az otthonra gondoltunk, ő takarta a fájdalmat, mert az nem illett volna egy csendőrhöz. Egyszer láttam csak két könnycseppet csillogni a szeme sarkában, amikor a barakban a karácsonyi magyar misén az imát kezdtem az otthonmaradottakért...

Mindenkin segíteni akart. Mint ha csak folytatni akarta volna azt munkát, amit a magyar faluban abba hagyott, ami jószándékú feladata volt minden magyar csendőrnök: vigyázni a csendre, rendre és együttélni, együttérezni a falu népével, hisz ő is egy test volt a testükből és egy vér a vérükből. Ott az atnangi karácsonyi mise után tette azt a meghatározó dolgot, amit nehéz elfelejteni. Abban az időben egy szál ing tulajdonosa voltam magam is. Azt az egyet mosta ki az Édesanyám minden hét végére, hogy a lágér-misékre tiszta legyen. Pista Bácsi látta, hogy az ing mindig ugyanaz, vagy máshogyan tudta meg, elég az hozzá, hogy a mi után egy kimosott, kivasalt csendőringet adott át karácsonyi ajándéknak. Később megtudtam, hogy neki is mindössze két inge volt... Ki merné tagadni, hogy az emigrációnak is van hőskora és a nyomorúságban is lehet szépen gondolkozni és nemesen cselekedni?

Pista Bácsi nemes csendőri arcképéhez hozzátartozik még a végtelen becsületesség. A magyar csendőrök nagy része a falu fiatalágából rekrutálódott. A falusi ember tisztességéhez még hozzájött a katonai nevelés és a törvény iránti tisztelet is. Éppen az erkölcsi hozzáférhetetlenség tette a csendőrt az állam leghűbb örenek. Hogy egyik-másik rendszer, vagy klikk időközönként a saját politikai céljaira használta ki őt, ez nem az ő bűne volt, hanem az egész országé, mely engedte létezni az ilyen kilengéseket. Az emigrációban Pista Bácsinak is lehetősége lett volna rossz utakat járni anyagilag, erkölcsileg is. Ő megmaradt becsületesnek, hűségesnek.

Élete további menetéről, sorsáról már nem tudok. Amit akkor tudtam róla és amit itt lejegyeztem, az méltóvá teszi őt arra, hogy példaképnek vegyük, amikor a hűséges, becsületes magyar csendőr arcképét rajzoltuk.

Rev. Dr. Szépe László

CSENDŐR LETTEM

Írta: Kiss Sándor főtörm

1.

Hej, de rég volt az a szép nap,
Midőn elhagytam falumat.
Elbúcsúztam jó Anyámtól
És a három kis hugomtól.
Elindultam vándor útra,
Csendőr lettem rendnek ura.
Vasfegyelem, szigorúság,
Mindenkivel pártatlanság,
Igazság és kötelesség,
Volt a jelszó és a szentség.

2.

Egri osztály állományom,
Ott vettem fel a podgyászm.
Első darab a zubbonyom,
Foltos volt az, nem tagadom.
A nadrágom és a csizmám
Háborút járt, mint Édsapám.
A kalapom, amit kaptam,

ELSŐ NAP AZ ISKOLÁBAN

Írta: Kiss Sándor főtörm

1.

Megérkeztem Fehérvárra,
Két évre az iskolába.
Száznégyen voltunk összesen,
A legnagyobb tanteremben,
Ahol számba-vettek nyomban,
Hogy megjöttünk-e mindannyian?
Este kilenckor feküdtünk,
Mint a bunda, úgy aludtunk.
Másnap aztán, hétfőn korán,
Jött a napos, aki mondá:
Ébresztő van s öt perc múlva
Kivonulás az udvarra.
Nagyság szerint sorakozó!
Jobbra nézz! Hangzott a szó.
Fel a fejjel, be a hassal,
Ne törődj a holnapoddal.

Egyetlen volt a raktárban.
Száma nem volt, de méretre
Nagyobb volt, mint az én fejem.
Ha a fülem fenn-nem tartja
Valószínű, elnyelt volna.
És, hogy elől lássak tőle,
Segített itt a jobb kezem.
Később aztán megtanultam,
Hogy újság is van, amivel aztán
Kibéleltem kalapomat
És állt, mint a parancsolat.

3.

Felesküdtem, csendőr lettem.
Aláírtam fogadalmam
S elindultam iskolába,
Szent István szép városába,
Huszonötöt írtak akkor,
Hogy ez történt egy szép napon,
Novembernek első napján.

CSENDŐR VOLT AZ ÉDESAPÁM...

Írta: Pálházi András törm

Csendőr volt az Édesapám szép Magyarországon,
örködött a hegyvidéken, meg a rónaságon!

Önfeledten tért pihenni gazdag és a szolga,
tudva volt, hogy magyar csendőr az oltalmazója!

A mi Apánk nem mehetett esti „nyugovóra”,
portyázott és lecsapott az éji tolvajokra!

Olykor-olykor beköszöntött a tanya-világba,
nádfedeles kis házikók rózsás udvarába!

Nyugalom szállt mindenhová, amerre Őt látták,
mert becsülettel állta helyét az ősi Magyar Vártán!

Segélyt nyújtott mindenkinek, hol igazat látott,
de nem tűrte a zsvány, ravasz hazugságot!

A mi Apánk harcban is volt a betörők ellen,
védelmezte Szép Hazáját az ellenséggel szemben!

A mi Apánk jó munkás is, dolgozik a gyárban,
s minden kincse kis családjá ebben a Világban!

Szomorú már a mi Apánk, nem olyan mint régen,
mert Szép Hazánktól távol vagy, künn az idegenben!

Testvéreit legyilkolták ázsiai hordák,
sokat búsul bánatában ami Édesapánk.

Ne szomorkodj Édesapám, haza megyünk mi még,
Húsvétra vagy Karácsonyra csendőr leszel ismét!

Én tűzöm fel zubbonyodra a koronás jelvényt,
Istenünk majd eligazít és Ő haza segít!

Csendőr lesz az Édesapám, büszke vagyok „Rája”!
Oh, Istenem segítsd haza szép Magyarországra,
Nagy-Magyarországra!!!

Kanada, 1956. október 21.

Rákóczi János főtörm és Lukovits János örv Kanada 100 éves születésnapján magyar ruhában szolgálják ki vevőiket a torontói piacon farmjuk kiváló termékeiből. Ez alkalommal Toronto polgármestere elismerését nyilvánította nekik.

VALAKI ÉBREN VAN...

Írta: Komáromi József törm

Ezüstös holdfényben
Rója utak sorát,
Álmodnak a bölcsők,
Hallgatnak a tanyák.

Nyújtózik a falu,
Tornya csillan messze,
Hívó szavát küldi
A csendőrrel szembe.

Kalapján hullámszik
Fénylő kakastolla,
Messzenéző szeme
Fürkésző motolla.

Ismer minden fűszált,
Hajló akácágat,
Bedülő kertajtót,
Vakkantó kutyákat.

Ismeri az embert,
A pusztai lelket,
Messziről megérzi,
Hogy kiben mit lelhet.

Megérzi a bűnt is,
Ő a törvény őre,
Minden rossz és gazság
Gondos üldözője.

Felfordult világban
Számüzve örökre,
Világvandorra lett
A csend régi őre.

Szívében virágzik
Mégis a jövőő,
Titka: hűség, jóság,
Becsület és erő.

Messziről is ébren
Virrasztja az álmot
S egyszer hazaviszi
a szabad világot!

vitéz Horváth József alhdgy, a szombathely őrparancsnokképző iskola szolgálatvezetője egy gyakorlaton 1938-ban. (Alárendeltjei „szakállas rém”-nek nevezték a vitéz katonát, a m. kir. Csendőrségnél külön engedély alapján egyedül ő viselhetett szakállt).

az alábbiak közlésére:

F e l h í v á s

Bajtársak! Keleten folyik a harc. Nem tudhatjuk, hogy a világpolitika mikor ér el fordulópontjához. Nekünk magyar csendőröknek minden pillanatban készen kell lennünk. Egy új 56 nem találhat bennünket készületlenül. Ezért meg kell állapítani azokat a legfontosabb alapelveket, amiket szem előtt tartva egyesíteni tudjuk erőinket. Ezek az alapelvek szerintem a következők:

1.) Csendőr egység. 2.) Csendőr függetlenség és 3.) a Csendőrség jövőjével való törődés.

A csendőr egység onnan ered, hogy mi Miklós Béla volt m. kir. honv. tábornok 1690/1945 sz. rendeletét — amellyel a M. Kir. Csendőrséget feloszlatta és bennünket egy megkülönböztetett szigorúsággal eljáró „Különleges Igazoló Bizottság” elé állított — nem ismerjük el törvényesnek és igazságosnak, ezért mi ma is az egységes Magyar Csendőrség szolgálaton kívüli tagjai vagyunk, kiknek feladata, hogy egymást támogatva közös erővel dolgozzunk sárbatiport Testületünk emigrációs céljainak megvalósításáért. Erőink korlátozottak, de feladatunk számtalan. Ezért minden csendőr bajtársnak egy egységes csendőr táborban van a helye!

A csendőr függetlenség azt jelenti, hogy ez az egységes Csendőrség az MHBK-tól, a Vitézi Rendtől, a Szent László Társaságtól és minden más politikai, katonai vagy polgári szervtől teljesen független Közösség, mely — kölcsönösségi alapon azonban — támogat minden magyar célért küzdő becsületes és törvényisztelő egyesületet és mozgalmat.

A Csendőrség jövője azt a feladatot rója ránk, hogy tudásban felkészülve egységes szervezetbe bármikor készek legyünk a sokat szenvedett Nemzetünk hívó szavára annak segítségére sietni.

A fenti alapelvekből eredő feladataink megoldására itt közlöm az elgondolásomat.

Javaslat

1.) Minden különböző országban működő legnagyobb vagy legtevékenyebb főcsoport változtassa át nevét „Magyar Csendőrök Családi Közössége”-re és ezt a nevet az állomáshelyének megjelölésével használja. Pl. Magyar Csendőrök Családi Közössége Toronto, Kanada. Az elnevezésben szereplő csendőr szó közös testületi mivoltunkat, a családi szó pedig egy közös nagy családba való tartozásunkat jelenti.

2.) Minden egyes országban csak egy ilyen főcsoport legyen, minden más csoport pedig tartozzon az or-

szágos főcsoporthoz, mint annak alcsoportja. Minden csendőr közvetlenül csak annak a Csendőr Családi Közösségnek lehessen a tagja, amelyik az őt befogadó ország területén működik.

3.) Az így egyöntetűen elnevezett csendőr közösségek egyesületi dolgokban és a helyi ügyek intézésében teljesen függetlenek egymástól. Önmaguk választják tisztviselőiket és önmaguk intézkednek jövedelmük felhasználásáról is.

4.) A Szabad Nyugaton lévő Cs. Cs. Közösségek tagjai, valamint a törvényben egyedül élő csendőrök minden harmadik év januárjában egy hét (7) tagból álló Csendőr Felügyelőséget választanak. Minden csendőr, rendfokozatra való tekintet nélkül, egy szavazattal rendelkezik. Szavazati jogát mindenki írásban gyakorolja és a választási évben január hó végéig küldi el a torontói, vagy clevelandi Cső. Közösségnek. A január 31-e után beérkező szavazatok nem vétetnek figyelembe.

5.) A választások előtt a clevelandi és torontói Cs. Közösség egyik hivatalos összejövetelén összeállítja azon csendőrök neveit, akiket felügyelői tagságra ajánl. Ezt a javaslatot mindkét közösség külön-külön megküldi a különböző országokban működő Cső. Közösségeknek. A szavazók azonban nincsenek kötve ehhez a két listához, hanem teljesen szabadon választhatnak.

A clevelandi és torontói Cső. Kö-

zösség minden választási évben január 1-ével 3-3 tagot jelöl ki a szavazatok átvizsgálására és összeszámolására. Az összeszámolás csak a 6 tag együttes jelenlétében történhet meg. A bizottság a szavazatok összeszámolása után a legtöbb szavazatot kapott hét csendőrt a Felügyelőség tagjainak nyilvánítja. Ha azonban a legtöbb szavazatot kapott egyének mindannyian a torontói, vagypedig mindannyian a clevelandi Cső. Közösséghez tartoznának, akkor ezek közül csupán az első 5 lesz tagja a Cső. Felügyelőségnek és a hatodik és hetedik tagságot a másik közösségbe tartozó legtöbb szavazatot elért egyének kapják, hogy ezáltal mindkét közösség képviselve legyen a Felügyelőségben. Ha a választásnál a hetedik tagságra két, vagy több személy kapna egyenlő számú szavazatot, akkor azok közül a hosszabb csendőrségi szolgálattal rendelkező egyénnek van elsőbbségi joga. A betegség vagy más ok folytán időközben megüresedett felügyelőségi tagságra a következő legtöbb szavazatot elért egyént kell behívni.

6.) Az új Felügyelőség minden február 14-én lép hivatalába és a Magyar Csendőrség Felügyelősége nevet viseli. Székhelye az a város, ahol a legtöbb felügyelőségi tag lakik.

7.) A Felügyelőségbe csak olyan csendőrök választhatók be, akik Torontóban, Clevelandban vagy ezen 2 város környékén laknak,

hogy ezáltal a felügyelőségi tagoknak lehetősége legyen a fontos ügyek tárgyalására személyesen is összejönni.

8.) A Felügyelőség tagjai a felügyelőségi gyűléseken az országos közösségek egyesületi, vagy helyi ügyeivel nem foglalkozhatnak, kivéve, ha valamelyik ügy a Csendőrséget mint Testületet érinti.

9.) A Magyar Csendőrség Felügyelősége jogi személy és minden tevékenységben mint ilyen jár el. Ezért a Felügyelőségnek tisztségviselői nincsenek és minden tagját egyenlő jog illeti meg, illetve egyenlő kötelezettség terheli. A megbeszéléseken mindig nevüknek abc sorrendjében más-más személy elnököl. A határozathozatalhoz legalább öt tag egyöntetű véleménye szükséges. A határozatot ott a helyszínen azonnal kézzel beírják a Felügyelőség összefűzött és lapozott naplójába és azt a határozatot hozó személyek mindjárt alá is írják. A különböző országokban működő Cső. Közösségeknek szétküldött utasításokat is a határozatot hozó felügyelőségi tagoknak valamennyiüknek alá kell írni. Az újságokban megjelenő határozatokat csupán kézjegyezni kell.

10.) A Magyar Csendőrség Felügyelőségének feladata:

a.) Biztosítani az összműködést a M. Cs. Cs. Közössége különböző csoportjai között minden olyan ügyben, mely a Csendőrséget mint testületet érinti. Sürgetni és szorgalmazni a különböző országok-

ban működő Cső. Közösségek hivatalos engedélyeztetését a clevelandi és torontói mintára.

b.) A most időnkint megjelenő Bajtársi Levél és Egyesületi Értesítő helyett havonta, vagy kéthavonként kiadni egy „Csendőrségi Bajtársi Levelet”, melyet a clevelandi és torontói közösség felváltva állítana össze, és ez lenne a Magyar Csendőrök Felügyelőségének és az Emigrációs Magyar Csendőrségnek a hivatalos lapja.

c.) A segítyezés céljaira felállítani egy Központi Csendőrségi Segélybizottságot.

d.) Kiadni olyan könyveket, melyek alkalmasak a Csendőrség jó hírnevének helyreállítására és a csendőrségi ismeretek ébrentartására. Ilyenek pl. A Csendőrség Története, Csendőr Novellák, az USA rendőrsége, amerikai, külföldi rendőrségi program. A Nemzetközi Rendőr Akadémia, A rendőrakadémia, Rendőrségi mentőszolgálat, stb.

e.) Vásárolni egy központi fekvésű tó partján néhány holdnyi területet. Ezen a területen a közösségi szellem ápolására, minden nyáron rendezni egy egyhetes csendőr táborozást. — Ezenkívül lehetőséget biztosítani arra, hogy a csendőr bajtársak ott kis faházakat építhessenek és azt a maguk és családtagjaik üdülésére bármikor használhassák.

f.) a Csendőrséget ért sorozatos rágalmozásokot a helyi lapokban visszautasítani, s ugyanakkor a visszautasítást a különböző orszá-

gokban működő Családi Közösségeknek is megküldeni, az ottani lapokban való leközlés végett.

Felkérek minden csendőr csoportot és szétszórtan élő csendőr bajtársakat, hogy javaslatomhoz szólnon hozzá és elgondolását küldje meg a kanadai MKCSBK-nak, vagy a clevelandi M. Cs. Cs. Közösség-

A MKCSBK vezetőségének összesített véleménye a következő:

A MKCSBK, mint világszervezet szoros bajtársi kapcsolattal rendelkezik a magyarság érdekeiért az azonos világnézetű emigráns szervezetekkel. Ezek az egyházaink, a cserkészlet, Szabadságharcos Szövetség és egyéb nemzethű szervezetek.

Világviszonylatban közös az utunk a MHBK-val, a honvédek világszervezetével. A Vitézi Rend és a Szent László Társaság hazai és emigráns lovagrendek. A Vitézi Rend jutalmazza és tagjai sorába meghívja a háborúban az ellenség előtt vitéz és bátor magatartást tanúsított csendőr bajtársainkat. A Szent László Társaság jutalmazza és sorába szeretettel meghívja mindazon csendőr bajtársainkat, akik az emigrációban Magyarországiért és a magyarságért önzetlenül, eredményes és jó munkát folytattak. Mint otthon se volt befolyása a m. kir. Csendőrség működésére a Vitézi Rend-nek, itt sincs, ugyanúgy a Szent László Társaságnak sincs semmiféle befo-

nek. Remélem, hogy kölcsönös igyekezettel és jóakarattal végre megteremthetjük az együttműködés alapjait és a mindenkitől független csendőr-egységet.

1967. augusztus 10.

Híven, becsülettel, vitézül!

Sz. B.

lyása működésére, ez csak értékelte az emigráns jó munkát. Ugyancsak az emigráns csendőr szervezet, a MKCSBK teljesen független a MHBK-tól. 100%-os bizonyított tudomásunk szerint a clevelandi csendőr család pedig alárendelt szervezete a MHBK-nak, azaz ők feladták önállóságukat. Ugyancsak feladták csendőr önállóságukat a müncheni, detroiti és a buffaloi csendőr bajtársaink is.

Minden csendőr tagja lehet a MHBK-nak is, de elsősorban saját csendőr szervezetünk támogatását kívánjuk a csendőr bajtársaktól s ez világos, külön magyarázatot nem igényel. A MKCSBK nemcsak a múlt idézésében él, hanem dolgozik a jelenben és felkészül a jövőre, szülőhazánk felszabadulásának esetére is.

A szerző fellegekben él, mikor sokszor elképzelhetetlen dolgokat ír!

A m. kir. Csendőr Bajtársi Közösség egyetlen csoportja se fogja soha nevét „Magyar Csendőrök

Családi Közösség"-vé változtatni. Ezt meghagyjuk Clevelandnak! Mi büszkék vagyunk arra, hogy az utolsó magyar emigráns szervezet vagyunk, mely viseli a m. kir. megnevezést! Erre minket soha senki fel nem jogosított, hogy történelmi nevünket, a magyar tradícióknak pusztulásig való hordozóit megfosszuk a m. kir. felemelő megjelöléstől! Különösen nem az 1947-es kommunista „választások” és az államforma szovjet szuronyok jelenlétében való megváltoztatása, melyből kirekesztették a magyar fegyveres erők tagjait, a felső osztályokat és a középosztályt, a nyugatra menekülőket, s általában mindazokat, akik a magyar történelmi hagyományokat szívükben őrizték! Ezért szeretjük cső szervezetünket: a m. kir. Csendőr Bajtársi Közösség 20 éves szervezet s nagy elődeink alkotását büszkén, emelt fővel követjük!

Emigráns csendőr csoportjainkat nem lehet erőszakkal semmire se kényszeríteni, különösen arra, hogy az USA-beli MKCSBK csoportjaink Clevelandhoz csatlakozzanak. A szerző nem ismeri ezen csoportjaink nézeteit, nekik eszük ágába se jut nevük megváltoztatása és a clevelandi csendőr családhoz való csatlakozás. (New Brunswick, Courtland, Bethlehem, Pittsburg, Chicago, Milwaukee stb.)

Az elméleti síkon futó tekervényes alapszabályok, melyek a gyakorlatban kivihetetlenek, csak az író jószándéku, de a való élettől tá-

voli, bajtársainkkal nem érintkező, így a helyzetet nem ismerő szerző gondolatai maradnak.

A MKCSBK „Felügyelő Bizottsága” időközben már megalakult a rangidős ezredes bajtársainkból, akik éberen őrködnek a MKCSBK sorsa felett. Az idő eltelt, ezredes bajtársainkat magas kora kizárja a közéletben való aktív szereplésből, a MKCSBK világszervezetében ezért történt őrsváltás 4 évvel ezelőtt, mikor a munkát a fiatalabb generáció aktív tagjainak adták át s ehez csoportjaink és a MKCSBK 35 főnyi vezetési bizottsága hozzájárult, az új vezetőséget munkájában többszörösen megerősítette. Ez a vezetőség eddig közmegelegedésre végezte feladatát.

20 év során kialakult jelen gyakorlat a legcélravezetőbb! Három világrész több mint 40 országában élő csoportjaink önállóak, a maguk életét úgy irányítják, ahogy azt ők jónak látják, ahogy a helyi körülmények megengedik. Rendezvényeik, adakozásaik bevétele fedezi a MKCSBK központ munkájának anyagi kiadásait: a központi segélyszolgálatot és lapunknak, a Bajtársi Levélnek megjelentetését.

A szerző ismételen a fellegekben él, mikor a központi lap kiadását havonta kívánja. A vezetőség tagjai és a Bajtársi Levél szerkesztője dolgozó bajtársak. Fizikailag képtelenség a lapot havonta megjelentetni, mert ily rövid idő alatt nincs idő annak elkészítésére és póstázására. Azt senki se kívánhat-

ja, hogy ezen bajtársaink kenyérkereső állásaikat adják fel a fenti cél érdekében. A munka ugyanis önzetlenül, rendkívüli fáradságot jelentő igyekezettel jár.

A MKCSBK központ még vitéz Király Gyula ezds, központi vezető idejében felkészült arra az esetre, hogy egy rendkívüli változás esetén az emigráns csendőrség azonnal cselekedjék! Azért alkotta meg a „küldöttségi” alapot, kiválogatta a küldöttség vállalkozó tagjait. Ezt a tervet már részben megvalósítottuk, az alap növekedik. A tervet éppen a clevelandi csendőr családhoz tartozó Bíró Kálmán ezds támadta meg, főleg azon az alapon, hogy a terv alkotói „nem kérdezték meg a clevelandi idősebb, tapasztalt bajtársak véleményét”. Mi úgy érezzük, hogy a MKCSBK-nak van éppen elég idősebb, fiatalabb, tapasztalt és vállalkozásokban is kipróbált tagja s nem szükséges a MKCSBK-ból kivált renegátok véleményének kikérése.

A MKCSBK központ minden esetben tiltakozott a csendőrséget ért sajtótámadások esetében, azokat visszautasította vagy önállóan, vagy egyházaink és más nemzeti szervezeteinkkel együtt. Ezen feladatunkat változatlanul folytatjuk.

A könyvkiadás is programunkon van. Már szeretnénk nyomtatásban látni a m. kir. Csendőrség történetét is magyar-angol nyelven. A kézirat elkészült. Az író mire vár a kiadással? Távlabbi terv egy 300 oldalas fénykép illusztrációval kia-

dott csendőrkönyv a Bajtársi Levélben megjelent legsikerültebb elbeszélésekkel és szolgálati, harctéri események megörökítésével. Hiszünk, hogy e könyvek öregbíteni fogják a csendőrök kiváló szolgálati ténykedéseit a haza békés és válságos idejében az olvasóközönség előtt.

A MKCSBK vezetősége szívében izzik egy csendőr farm megvételének szándéka, annak felparcellázásával egy csendőrfalu létesítése Kanadában. Ehhez azonban még idő, további anyagi áldozatok kellenek s ígéretünk van arra is, hogy egy derék törzstiszt Bajtársunk anyagi áldozatából a szép terv belátható időn belül meg is születhetik!

Szívesen vesszük Bajtársaink hozzászólását a fentiekben tárgyalt összes kérdésekre vonatkozóan!

★

A clevelandi „Egyesületi Értesítő” 1967. decemberi száma Dr. Szabolcsi bajtársunk elképzeléseihez már véleményeket is fűzött.

Többek közt azt írják, hogy a MHBK-tól való teljes függetlenség kizárná az eszmei, tehát bajtársi együttműködést. Ez nem áll, mert éppen a közelmúlt években bizonyítottuk be, hogy az önálló MKCSBK-s csoportjaink felemelő közös ünnepeket, összejöveteleket tudtak rendezni világszerte. Csak a Bajtársi Levél 4-5 legutóbbi számaim kell végiglapozni ennek megcáfolásához. (Sao Paulo, Toronto, New Brunswick, Calgary, Melbourne, Milwaukee, Welland stb.)

Az egyesületi értesítőjük a MKCSBK 1954-ben bekövetkezett „szétbomlásáról” is ír! (Sic!) Hiába nézünk körül, nem látjuk a szétbomlott MKCSBK-t, sőt a MKCSBK, mint világszervezet ma erősebb, mint valaha! Ma több csoportunk és szövetségünk működik, mint valaha! Ma nagyobb az áldozatkészség a MKCSBK központ felé, mint valaha! Hol itt a szétbomlás? Ja persze, a clevelandi MKCSBK szétbomlott valóban 1958-ban, amikor is a porondra lépő klikk megalakította a clevelandi csendőr családot, 19 bajtársunk kivételével megszüntette a MKCSBK-t, charterüket megalkotó szds bajtársunkat kipenderítették maguk közül, kiképzették önállóságukat (ők a nagy amerikaiak!) s megszakították a kapcsolatot a MKCSBK akkori vezetőjével. Igazán „nemes” cselekedet volt valóban, sohse hittük volna, hogy egy csendőr csoport letér a hagyományos csendőrbecsület útjáról, minek következtében kétféle csendőr szervezet működik!

Aztán írnak arról is, ha megszületne újból a csendőr egység és közös lapot lehetne világra hozni és a lap Kanadában jelenne meg, akkor minden „főcsoporttól egy delegált szerkesztőségi tagot” javasolnak, kik „irányítanak a felelős szerkesztőt” és a lap részére pontos „működési irányelveket” dolgoznának ki.

Köszönjük szépen! Ez aztán igazán nagy és nemes elgondolás! A szerkesztő amúgyis hatalmas ener-

giát kívánó adminisztratív munkája mellett még kövesse a clevelandi „felnöttek” utasításait, a kiadással járó nehézségeket nem ismerő delegált szerkesztőségi tagok bölcselkedéseit is! Inkább a B. L.-nek van egy javaslata: adják ki a lapot a fenti „felnöttek” havi 12 oldalon a delegáltakkal együtt s mi kíváncsian várjuk, milyen lap is lesz az? Aztán mi is kezünkbe vesszük a piros ceruzát és feljegyezzük kifogásainkat!

Bajtársak! Az egységes, főlényben lévő csendőr világszervezetnek a MKCSBK-nak nincs szüksége ily nagyszabású tervekre. Mi haladunk a magunk 20 éves kitaposott és egyenes útján! Nagy csendőr családkunk azonban mindenkinek megbojcsát, ha a megtévedt csoportjaink belátják hibáikat és visszatérnek közösségünkbe. Az esetben bajtársi szeretettel fogadjuk őket s elefelejtjük a múlt disszonáns emlékeit is!

SZÁMADÁS

(Beszámoló a MKCSBK vezetőség 1967 évi anyagi gazdálkodásáról.)

A MKCSBK vezetőség 1967-ben lelkiismeretes, szorgalmas munkával végezte világszervezetünk tájékoztatási, nyilvántartási és segélyügyi szolgálatát. Mindezeket egy halom elismerő levél bizonyítja a MKCSBK központban

A MKCSBK pénzforgalma 1967-ben újból rekordot ért el! \$6.646.59 folyt be a központba a következő megoszlásban:

Bajtársaink és csoportjaink \$ 2.368.56 összeget áldoztak a Bajtársi Levélre és a központi adminisztrációra, \$ 4.193.03 összeget a segélyalapra és \$ 85.— összeget a küldöttségi alapra.

A MKCSBK vezetőség tiszteleg Csoportjaink és Bajtársaink újbóli minden várakozást felülmúló áldozatkészsége előtt!

Ezen áldozatkészség ismét a vezetőség iránti bizalom hatalmas megnyilatkozása, mert Bajtársaink nem áldoznának anyagiakat, ha nem bíznának vezetőségükben! (Ezt egyszer és mindenkorra tudomásulvehetnék a sötétben bujkáló bomlasztók Münchentől Clevelandig!)

Az áldozathozatal oroszán részét ismét kanadai bajtársaink mutatták fel, élükön a torontói csoportunkkal. Második helyen áll a felfelé ívelő németországi csoportunk és vele Európa, harmadik az USA, majd Ausztrália és Délamerika.

Köszönjük derék Bajtársaink, a MKCSBK él, Testületünk fel fog támadni!

E l s z á m o l á s :

A Központ részéről a legnagyobb és legnehezebb munkát a Bajtársi Levél kiadása okozta. A B. L. háromszor jelent meg 3-3-6 havi összevont számokban 160 oldalon régi szolgálati és más érdekes fényképillusztrációkkal.

A B. L.-re \$ 1.280.38 összeget költöttünk a következő megoszlásban: Nyomdaköltségre kifizettünk 989.— dollárt, fényképklikkékre 131.10 dollárt és a B. L. postaköltségeire 160.28 dollárösszeget.

Bajtársaink beküldött véleménye szerint mind a háborús és szolgálati cikkek, mind a szép fényképanyag, mind a bajtársi hírek élénk érdeklődést keltettek és a Bajtársi Levélről a legszebb véleményt nyilvánították.

A központi adminisztráció költségeire a következő összegeket fizettük ki: Körlevelek előállítására \$ 24.73-t, postafiók bérletre \$ 10.—, érettségizett és diplomás csendőr ifjúságunk jutalmazására szánt régi 10 Koronás magyar aranyakra \$67.37-et, a levelezés postaköltségeire és a Magyarország térképeinek postacsomagjaira \$ 194.20-t, üzemanyag megtérítésre (posta, nyomda, vám stb.) \$145.11-t, bankunk szolgálataiért \$11.54-t, vám-

költségekre (térkép, levélpapír) \$9.14-t, RCMP magazin előfizetésére 7 példányban \$7.45-t, irodafelszerelésre (papír, boríték, stencil stb.) \$110.10-t, városközi sürgős telefonra \$12.30-t, a csendőrséget érintő könyv-vásárlásra \$ 8.45-t, filmre, fényképekre \$68.70-t, testvérszervezetek támogatására \$ 15.—t, reprezentatív kiadásokra \$ 148.85-t, bajtársi gyorsgélyre (mikor a segélyalap üres volt) \$30.—t, végül európai csoportjaink meglátogatására \$228.24-t. (Utóbbi az ügyvezető elnök sajtójából áldozta 6 európai csoportunk és szörványunk meglátogatására).

A B. L. és a központi adminisztráció pénztárkönyvét 1968. január 7-én egy gazdaságkezelési tiszt és két thts bajtársunkból álló bizottság vizsgálta felül, azt rendben találta és a kiadásokkal egyetértett.

A segélyalapra befolyt összegek \$4.193.03-t tettek ki. E hatalmas összegből a központ és áldozatos csoportjaink több, mint 220 IKKA csomagot küldtek haza az Óhazába öreg, rokkant és beteg bajtársainknak, csendőr hozzátartozóknak, özvegyeinknek és árváinknak. A központ 20 IKKA csomaggal és 21 pénzküldeményel segítette a fenti rászorulókat. Áldozatos és segítő csoportjaink közül németországi bajtársaink és torontói csoportunk jártak az élen.

A segélyezés felerészben tiszt, felerészben legénységi bajtársainknak, vagy hozzátartozóinknak ment. Megható köszönőleveleik bi-

zonyítják emigráns csendőr bajtársaink jó munkáját.

A MKCSBK központ és csoportjaink emellett áldoztak a nemzeti emigráció céljaira is. Több száz dollárt juttattak a kanadai Széchenyi Társaságnak a magyar egyetemi tanszék erősítésére, a Burg Kastli gimnáziumnak, a Magyar Cserkész Szövetségnek, a Szent László Társaságnak, végül a magyar egyházainknak.

A központi küldöttségi alapra 1967-ben \$85.— összeg futott be. A küldöttségi alapon jelenleg \$1.604.10 összeg áll őrizetünk alatt bankban. Ez az összeg kamataival csak növekedhet, ehhez nem nyúlunk, ezzel nem gazdálkodunk.

A segélyalap pénztárkönyvét 1968. január 13-án az előbb említett g. tiszt bajtársunk és az ügyv. elnök ellenőrizte és rendben találta.

A küldöttségi alap pénztárkönyvét 1968. április 6-án két thts vezetőségi tag és az ügyv. elnök nézte át, azt rendben találták.

A MKCSBK központ az elmúlt évben változatlanul nagyüzem volt. Több, mint 2,500 levél és pénzküldemény érkezett be. Kivétel nélkül minden pénzadományt azonnal levélben, vagy lapon köszöntünk meg. Minden levélre válaszoltunk. Minden kérést elintéztünk, hátralelő ügynincs.

Három világrész 40 országával az elmúlt 4 évben szoros kapcsolatunk alakult ki. A kapcsolat al-

landónak bizonyult, ezért értékes a Bajtársi Levél hírszolgálat, ezért nagy az áldozatkészség és ezért értékes a MKCSBK működése!

A MKCSBK központ szoros kapcsolatban halad az emigráció hasonló világnézetű szervezeteivel is. Mindez egyre növekvő helytállást, áldozatos munkát követel a vezetőségtől. Mi igyekszünk megfelelni a bizalomnak, teljesítjük megalkuvás nélkül önként vállalt feladatunkat bajtársaink bizalmából. Ezen feladatunkat hűséggel folytatjuk Testületünk teljes rehabilitációjáig, Magyarország felszabadulásáig, vagy halálunkig!

Éppen ezért kéréssel is fordulunk Bajtársainkhoz!

Az emigráció 24-ik évében élünk. E hosszú idő kikezdte és aláasta néhány bajtársunk egészségét, megviselte idegeit. A sokszáz együttműködő és támogató bajtárs között akadnak megtévedt emberek, elfáradt idegzetűek, akadnak bomlasztók, kákán csomót keresők, hitetlenek. Vannak nagyhangú kritizálók, személyeskedők, ráérő hivatásos beugratók. Mi is emberek vagyunk, tehát mi se lehetünk kivételek! Kérésünk: csittítják le ezeket az okvetetlenkedőket, bunkózzák le a zavartkeltőket, a nagy világ minden részén élő és hazáját ma is hűséggel szolgáló emigráns járőrvezetőinknek ma ez a feladatuk!

Ne felejtsetek el, ma a magyarság egytizede külföldön él, a m. kir. Csendőrség emigrációban folytatja

felszabadító munkáját a szülőföldért!

A sokszáz elismerő, megértő bajtársunk mellett 1-2 kritikus maraton hosszúságú levelekben lázít a vezetőség és annak ügyvezető elnöke ellen. Az emigráns közéletben magánéletüket feláldozó, szórakozásukról és saját boldogulásuk elsőségéről lemondott vezetőket támadják, alattomban fúrják, kritizálják!

Mondanunk sem kell, a támadások központjában az ügyvezető elnök áll Münchentől Clevelandig és Argentínától Hamiltonig. Kérdjük, miért?

Az okot megtalálni nehéz. Irigység a MKCSBK felerősödéséért? Féltekenység, hogy más szervezetek alulmaradtak a pillangó igyekezetükben? Később megtudjuk.

Itt közreadjuk az ügyvezető elnök és a Bajtársi Levél szerkesztőjének napi munkamenetét s ebből kitűnik, hogy mily „rózsás” az élete. Feladata:

1. Postáramenni minden reggel és átvenni az érkező postát.

2. Bankamenni minden délben és beváltani a bajtársi pénzküldeményeket.

3. Póstára menni minden délben és feladni az elkészült levelezést.

4. Naponta megköszönni a pénzküldeményeket és megválaszolni a beérkezett leveleket. Átlagban napi 8 levél érkezik, a legtöbb napi 20 levél volt. Ezt még aznap el kell végezni, mert másnap ugyanennyi érkezik.

5. A segélyügyi és küldöttségi adományokat továbbítani kell az illetékes vezetőségi tagoknak, kiknek az a feladata.

6. Telefonon megbeszélni, elintézni a különféle bajtársi kéréseket, információkat. Tiltakozni az esetleges magyar, vagy csendőrelenes támadások ellen.

7. Képviselni a MKCSBK-t helyben és vidéken nemzeti és egyházi ünnepségeken.

8. Haláleset idején útbaindulni temetésre még az USA-ba is, akár forró nyár, akár hóvihár dühöng.

9. Legépelni és a szedésre előkészíteni a Bajtársi Levelet. Sokszáz levélből összeállítani a B. L. híranyagát.

10. Nyomdába vinni a kéziratot. Elhozni és kijavítani a kefelenyomatot. Majd ismét nyomdába vinni, majd átjavítani a tördelést. Elhozni a kész B. L.-eket.

11. Egy hétvégén a B. L. postázása kezdődik délután 3 órakor és 3 bajtársunk segítségével befejeződik hajnali 3-kor, de néha reggel 5 órakor.

12. Postáravinni a becsomagolt és megcímezett Bajtársi Leveleket.

13. Fizetés nincs, a magánélet teljes feláldozása emigráns kötelesség.

14. Résztvenni az összes bajtársi gyűléseken és ünnepségeken.

15. Meghívások alapján hosszabb utakra indulni, szervezni és erősíteni a cső. szervezeteinket, távoli, sokszor sokszáz mérföldnyi távolságban.

16. Megfogalmazni, legépelni, sokszorosítani és postázni a csoportoknak, a V. B. tagoknak szánt leveleket.

Még tovább folytathatnánk, de miért?

Feltesszük a kérdést a kritikusoknak: ki vállalja ezt a munkát a jelen feltételek között? Kérjük a sürgős jelentkezéseket!

Elfelejtettük mondani, hogy közben munkába is kell menni és meg kell keresni a mindennapi kenyeret. Az ügyvezető elnök nem lehet fáradt, csak gép! Beteg se lehet, mert akkor minden megáll. Az összetett, lódott munkát csak megfeszített erővel lehet feldolgozni. Az éjszakák rövidek. Sokszor már világít a hajnal és csicseregnek a madarak, mikor eszünkbe jut, le is kellene feküdni valamit pihenni!

Közben az új világ hajszája, az autóforgalom, a vezetés, a fáradtság, egyre jobban igénybeveszi erőnket. A MKCSBK központ mégis teljesíti feladatát!

Igy utolsó kérésünkkel állunk elő: ha a Bajtársi Levél nem készül el időben, a fenti elfoglaltság, emberi erőink gyengesége az ok! Kérjük Bajtársaink megértését, türelmét! Mi nem felejtettük el azokat, amiket vállaltunk. A B. L. jön, ha késve is. A MKCSBK nem esett szét, nem halt meg, csak késik a B. L., mert sajnós, mégsem vagyunk egészen gépek!

És így késedelmekkel, de mégis előre haladunk!

Hisszük, hogy Bajtársaink megértettek!

ISTENI GONDVISELÉS

Nem vagyok bigott vallásos. Mindig tiszteltem és becsültem minden keresztény vallást. Esténként, a napi fáradtságos munka után ágyamba kerülve magam előtt látom kis falum templomát, fehér tornyával, bádog tetejével, fehér falaival... Felejthetetlen hangú harangja, a vasárnapi misék, az énekek emlékét az idő sem tudta elmosni bensőmben. Falun a vasárnapi mise hozzánőtt az emberekhez. Még a hitetlen is ott volt, mert senki se hiányozhatott a falu iratlan törvénye alapján.

A babonáknak nem voltam híve. Otthon a szállodákban csupán heccből kerestem a 13-as számút, de sehol se találtam. 13-as számú házat se láttam sehol.

Ismertem embereket, kik amuletteket hordtak, ezeknek földöntúli erőt tulajdonítottak. Nevettem ezeken a babonákon és hóbortnak tartottam.

Vasárnaponként, ha a közelben nem volt katolikus templom és a szolgálat engedte, református, vagy evangélikus Istentiszteleten is tudtam imádkozni, hol szintén „Megbűnhődte már e nép a múltat s jövővendőt”, a Himnusz utolsó akkordjával fejeződött be a templomozás.

És nekem a háború után mégis volt egy talizmánom. Boldogult Édesanyámtól egyetlen emlék, szentképnek is nevezhetném, mert Kaszap István fényképe volt. Ná-

lam volt a legnehezebb időkben, börtönben, a szenvedések és megpróbáltatások idején. Előfordult, hogy letartóztatások után mindent elszedtek tőlem, de ez a kép, magam se tudom hogyan, de mindig nálam maradt.

A kép jelenlétével Édesanyám közellétét éreztem, ez megnyugtató!

Egyszer ismét börtönbe kerültem. Több napi kihallgatás után se tudtam, hogy mivel vádolnak. Egyszer ismét csikorgott a kulcs cellámon, ismét kihallgatásra vittek.

A szobában több asztal, mindegyiknél nő ült. A megpróbáltatások, álmatlan éjszakák után szinte vízióim lettek. Az az érzés fogott el, mintha mindegyik asztalnál embernagyságú karvaly ülne... A fegyőr még lökött is egyet rajtam és ott álltam az egyik asztalnál.

Láttam, hogy itt reménytelen minden!

— Rakodjon ki mindent az asztalra, ami még magánál van! — ripakodott rám az egyenruhás nő. A hangra vízióimból magamhoz tértem.

Piszkos zsebkendő, már használhatatlan cigaretta csikkek, dohánypor...

— Magánál van még más is eldugva! Mindegyiknél van valami. Azonnal szedje elő! — parancsolta a néMBER.

Az erélyes szavakra lyukas ka-

bátságom mélyéről előhúztam és az asztalra tettem az ereklyét.

A nő kezébe vette, szétnyitotta, majd rámnézett. Szemeiben láttam a meghasonlott életet, fáradságot, szomorúságot. Talán neki is volt egy áldott emlékü édesanyja, ki az oltár előtt hosszan és áhitattal tudott imádkozni...

Csendesen mondotta:

— Tegyen el mindent. — majd visszavitték cellámba.

Másnap a fegyőr újból nyitotta az ajtót:

— János, maga szabad! Szedjen mindent össze és jöjjön!

Rabtársaim megröppenve néztek össze. Eddig, akinek az őt azt mondta „maga szabad”, azt a bitófához vitték.

Míg a fegyőr felvezetett, barátságosan közölte:

— Ilyen még nem volt! Az elvtársnő szinte könyörgött a főnök elvtársnak és sírt. Magát szabadon kell engedni, mert maga rendes ember. Talán beleszeretett magába!?

És mit mondott az ezredes elvtárs? — kérdeztem az őrtől.

— Jókedve volt, egy tollvonással kihúzta nevét és magát szabadláb-
ra helyezte! — válaszolta a fegyőr.

Kitárult a börtönajtó, ismét szabad ember lettem. Édesanyámra gondoltam, ki Kaszap István útján kiszabadított a kommunisták kezei közül. Sírva mentem az utcán s egyelőre azt se tudtam merre, ahol nem üldözik a csendőrt...

Nagy János örm

Felnőtt ifjúságunk őseink nyomdokain: a hatalmas termetű ifj. Pekáry István a new-yorki-állami lovasversenyeken sorra nyeri a kék szalagokat.

Vadászkaland a Kárpátokban

1916 májusát írtuk... Az Osztrák-Magyar Monarchia 7-ik hadseregének állományában, tábori csendőrkordon parancsnoki minőségben, Körösmezőn állomásoztam.

Ferenc József császár és király már nem élt. A Brusszilov féle orosz offenzíva teljes erővel nyomta az északkeleti frontot. A 7. hadsereg ugyancsak jókora részt kapott ebből a nyomásból az 1.000 km-es frontszakaszon, amelyet védenie kellett a túlerővel támadó orosz hadsereggel szemben.

Az öreg Ferenc József halálával a trónt Habsburg Károly foglalta el. Az 1914 júliusi eseményeket megelőzőleg, Károly főherceg Kolomeában, az ott állomásozó ulánus ezrednél szolgált. A bukovinai állami erdők erdőmestere — kötelező előzetes engedélyt —, a legszébb süket fajt kakasok egyik díszpéldányát és egy kapitális szarvasbikát tartott az erdőőr személyzet megfigyelése alatt azzal a céllal, hogy Károly főherceg a tavaszi dürgés, illetve az őszi szarvasbögés idején majd puszkavégre kapja azt a két díszpéldányt.

A sors azonban másképp döntött. A trónörökös, Ferenc Ferdinánd gyilkosság áldozata lett azon a sorsdöntő szarajevói reggelen, mely megadta az alkalmat az első világháború kirobbantására.

Károly főherceg lett a trón várományosa. Az állami ügyek Bécs-

be rendelték és ott tartották. Vége szakadt a kolomeai szép garnizon életnek. Sem a fajdkakas, sem a szarvasbika nem kerülhettek a főherceg puszkacsöve elé.

És így jutottam én, hosszú vadászélményeim egyik legizgalmasabb kalandjához, a királyi süketfajt lelövéséhez.

De kezdjük előlről!

Parádfürdön láttam meg a napvilágot, hol édesapám 49 éven át volt a fürdőtelep gondnoka. Parádfürdő beletartozott a Károlyi grófok 12 ezer holdas bekerített vadaskertjébe.

Bizony többször megtörtént, hogy vaddisznó csordák túrták fel a kerteket. A szarvasbikák nem átallották viadalaikat a háztól fülhallásnyira megvívni.

Ilyen környezetben mi sem volt természetesebb, minthogy 8 éves koromban kikönyörögtem édesapámtól az első puszkát. Egy 6 mm-es Flóbert, sima csövű fegyvert. S amint nőttem, úgy nőtt a fegyver kalibere is. A természet, a vadászat szeretete a véremben volt már gyermekkoromban és egész életemen át meg is maradt.

Az első világháború kitörése Arad vármegyében, Kisjenőn ért, mint m. kir. csendőr szakaszparancsnokot. Ott az én körletembe tartozott József főherceg 42 ezer holdas birtoka is, hol az őz, a fácán és a fogoly védelme és tenyész-

tése magyar főúri stílusban, nagy személyzettel és nagy költséggel történt. A kisjenői vadászatok híresek voltak nemcsak arról, hogy 1-1 őszi vadászat alkalmával vagonszámra szállították a fácán kakasokat, a nyulat, meg a foglyokat, hanem azért is, mert a meghívottak közt mindig akadt egy tízkoronás fejű vadász, aki ültő helyéből halomra löhette az erdő nyiladékokba hajtott örvösnyakú fácánkakasokat, az iszkoló nyulakat és 1-1 ravasz rókát is.

Nekem ezen a területen szabad vadászatom volt! Ami — az ilyen

vadászbolondnak, mint én —, rendkívüli szerencsét jelentett egészen a háború kitöréséig. Akkor önként jelentkeztem frontszolgálatra és az orosz hadszíntérre nyertem beosztást. Odautaztában, mivel a lovaknak pihenőre volt szükségük, úgy határoztam, hogy az éjszakát a magyar-bukovinai határon, a Rotunda havason lévő csendőrörsön töltöm. Tettem ezt azért is, mert az őrsparancsnok előre biztosított arról, hogy bálmossal töltött palacsinta fog szerepelni a vacsora átrendjén.

Még az est beállta előtt, báró

Az osztrák-magyar 7. hadsereg tábori csendőreinek kitüntetése Felsővisón 1917-ben a Bruszilov offenzíva visszaverése után a „Kárpát hadtest” főhadiszállásán.

Diószeghy Tibor csendőr főhadnagy bajtársam csatlakozott hozzám ugyancsak a frontra való útjában. S szerencsére, mindnyájunk nem csekély étvágának kielégítésére is elegendőnek bizonyult a bálmos. Még kísérő legénységem is megnyalta a száját utána.

Másnap reggel pedig, nyári verőfényben és hónunk alatt vadászfegyverrel, az őrsöt körülvevő őserdőbe tettünk egy sétát. A napsugárban úszó őserdő lenyűgöző hatása alatt pár száz lépés után egyszerre csak az az érzés fogott el, hogy valaki figyel bennünket.

Vadászokkal gyakran megtörténik, hogy erőt vesz rajtuk egy bizonytalan érzés: valaki néz! Valaki figyelemmel kíséri minden mozdulatunkat. S most ez az érzés fogott el engem is.

Diószeghy fhdgy figyelmemet egy szemfordulattal egy nagy ki-dőlt fenyő felé irányította, mely 20-30 lépésre feküdt előttünk s alatta megpillantottam legalább 10 pulyka nagyságú madarat. Egy süketfajd családot zavartunk meg reggeli sétánk közepette, amint élénken figyelték a két szokatlan látogatót.

A Bruszilov offenzíva visszaverésében résztvevő lovas tábori csendőrök egy csoportja Némethy Ferenc alez parancsnoksága alatt 1917-ben a Kárpátokban.

Felrebbenésük előtt csak annyi időt adtak a számunkra, hogy megfigyelhettük, miszerint 3, vagy 4 a piros fejűek közül fekete tollazatot viselt. A többi, a tyukok, pedig, egyszerűségükben is impozáns barnát. Rövidesen nagy robajjal felemelkedtek és eltűntek szemünk elől a terep egyik hajlatában.

Ez volt az első, váratlan találkozásom ezzel a remek madárral. S hála Diana istennő jóindulatának, nem az utolsó.

Ezután bevonulván — a most még rendezetlen frontra, — a háború forrataga engem is magával ragadott. De én fél percre se szüntem meg, hogy félszeggel a vadászati lehetőségeket ne figyeljem. Erre ugyan nem sok kínálkozott, mert a nagy vadak vadászatahoz több idő kellett, mint ami egy tábori csendőr tisztnek rendelkezésére állott. Kordonparancsnoki minőségben idővel a 7. hadsereggé növekedett harccsoporthoz nyertem beosztást és sok véráldozattal bár, de sikerült feltartóztatni a kegyetlen Brusszilov offenzíva nyomását.

Barátom, Bukovina állami erdőmestere, érthető aggodalommal lesté 1916 tavaszán a nagy harcok fejleményeit. Félvén, hogy az éppen dürgésben lévő fajdkakas illetéktelen puskások áldozatává válhat!k. Az erdőőr jelentése szerint a fajdkakas már meg is kezdte a tavaszi dürgést. Barátom felajánlotta, hogy a Károly főherceg részére fenntartott kakas lelövésével próbálkozzam meg, kirendelvén mel-

lém egy erdőört, hogy vezessen az ismeretlen terepen.

1916. május 5-ének nevezetes reggelén úgy három óra tájt nekikapaszkodtam a meredek vadcsapásnak. Puskával a vállamon és két tölténnyel a zsebemben. Tele reményekkel, hogy vadászélményeim legérdekesebbikét végre megérjem.

Kis üvegszekerényben lévő pislogó gyertyafény mellett csak annyit vehettem ki a vadcsapásból, amennyi a következő lépés megtételéhez szükséges volt. Az ösfeenyök ágai, a vadőr kezében himbálódzó lámpa bizonytalan fénye azt a benyomást keltették, mintha egy misztikus székesegyház hajójában volnék. Ezt még az a templomi csend is erősítette, mely a környéken uralkodott.

A legelső zajt, amellyel találkoztunk két, bizonyára szarvas anya és borjújának menekülése okozta. Az álmukból felzavart állatok a sötétség leple alatt rejtekhelyükről riadtan elillantak.

A tetőre, ahová igyekeztünk, még a hajnal előtt érkeztünk meg. Az erdőőr eloltotta a méceszt és egy bazalt lapokból készített kanyapé alkotmányhoz vezetett, ahová leültünk és élveztük a meredek vadcsapáson való „séta” után pihenést.

A tető, ahogyan ki tudtam venni a sötétben, egy bazalt szikladarabokkal teletüzdelt, magas fűvel benőtt, ősi fenyőkkel körülvett tisztá-

son terült el. Mi a tető nyugati szélén a fenyők alatt ültünk.

Amint a sötétséget homály kezdte felváltani, a tető túlsó oldalán egy magas fenyőn két bagolyhuhogást hallottunk, amint éjszakai vadászataról hazatérve elfoglalta nap-pali pihenőhelyét. Gyönyörködésem közepette észrevettem, hogy a vadőr megmozdult és feszülten figyelt. Nem tudtam vele szót váltani, mert egymás nyelvét nem értettük, de jelbeszéddel ügyesen folyt a társalgás.

Vizslaszerű viselkedését látva a két töltény belekerült a puskába s a biztosítócsapot lezártam.

A vadőr keleti irányba szimatolt. A csendet apró, ismétlődő és koppanásszerű zaj törte meg. Olyan kis koppanások sorozata, melyet egy zenekar az ütem összehangolása céljából idéz elő fapálcikával. A kakas megkezdte a dürgést.

A vadőr intett, hogy kövessem. Az óriásfenyők oltalma alatt körben igyekeztünk megközelíteni azt a fát, hol a kakas dürgött. Véleményünk megegyezett, hogy a keleti oldalon lévő legmagasabb fenyőn ül, mely kissé kiesett a sorból.

A koppanások rövid megszakításokkal folytatódtak. Ezeket a hangokat a kakas a csőrével csinálja, mint minden fajd dürgés közben. A legsajátosabb helyzeteket veszi fel, hangokat hallatt és pulykakakas módjára koppantgat. Farktolait legyező módjára szétteríti s mikor az udvarlás a csőracsattogtatás stádiumába kerül, a kakas pi-

ros tollazattal borított arcbőre összeráncolódik és elzárja fülnyílásait. Így a dürgő kakas másodpercekre süketté válik. Ez az a pillanat, mikor a vadász megpróbálja megközelíteni a kakast, hogy puszkavégre kapja.

A vadőr intett, hogy foglaljam el a vezető pozíciót. Az izgalmas vadászat megkezdődött. A sötét fenyők alól kiléptünk a sűrű füves tisztásra. Amint a koppanások megszűntek, mi is megmerevedtünk. Így történt, hogy egyszer egy bazalt sziklát öelve, puskámat magasra emelve merevedtem meg, mint egy rosszul sikerült madár-ijesztő. A vadőr se maradt hátra a nevetséges testtartások produkálásában.

Az ismételt komikus lépegetések közepette 20 lépésnyire közelítettünk meg a hatalmas fenyőfát, amelyen véleményünk szerint a fajdkakas dürgött. A sűrű fenyőágak mindent eltakartak, nem tudtam megpillantani és löni.

A következő pillanatban robbanásszerű szárnycsapások között a kakas elhagyta a nagy fát. A fenyők teteje hajladozott a kakas szárnycsapásainak légnyomásától, de a madarat nem láttuk! A kakas az erdei tisztást délről övező fenyők felett valószínűen nyugati irányba elrepült.

Amilyen hirtelen kezdődtek a szárnycsapások, oly hirtelen meg is szűntek. A kakas a közelben szállt le. A vadőr intett, hogy kövessem. A tisztást nyugatról övező

fenyők legnagyobbikát jelölte meg, hogy a kakas annak a tetején ül.

A sűrű ősfenyőgallyak közt azonban nem láttam sehol. Nyakam annyira megfájdult az állandó felfelé nézéstől, hogy szinte elszédültem bele. Hajnalodott.

Hirtelen egy jó gondolatom támadt. Hanyatt feküdtem a vadőr által jelzett fa alá és mostmár kényelmesen figyelhettem felfelé. Puskám biztonsági zárát kinyitottam és türelmesen vártam.

Nem tartott sokáig. A hajnali szellő meglendítette a fenyőerdő sudár lombzatát és a tavaszi, hajnali égbolton megpillantottam a kék eget és a kakas sötét testét, a szellő által meghajtott fenyő felső ágai közt.

A Nekafulmer gyártmányú töltevény éles csattanását az aláhulló kakas zaja követte, amint a fenyőágak közé ütődve lefelé zuhanva pont mellém, a száraz és ruganyos fenyőlevél ágyra esett.

Mielőtt megláthattam, kinyújtott kezemmel meg tudtam érinteni az őz kakas meleg testét, a királyi őskakasét, mely a királyi puskájára várt.

Alig keltem fel fekvő helyzetemből, a vadőr — a környék szokásának megfelelően — kalapjára helyezett hatalmas fenyőággal kedveskedett nekem, a sikeres vadásznak. A hirtelen támadt hajnali világosságban madarammal a bazalt kanapén telepedtünk le, hogy megvizsgáljuk a királyi kakast.

A kakas valóban egyike volt a

legszebb tollazatúaknak és a legnagyobbaknak, amelyekre ezen a vidéken emlékeznek. Tekintélyes csőrű fejét piros arctollak díszítették és acélfekete tollszakáll.

A hajnal sugarai felébresztették a tető apró énekeseit és hozzákezdtek reggeli imádságuk énekléséhez. Mindegyik a maga nótáját füttyülte és mégis nagy volt az összhang. Az volt az érzésem, hogy őket is a trófeában való gyönyörködés hozta ilyen ünnepi hangulatba.

Az idő eltelt! A vadcsapáson való leszállás már csak rövid időt vetett igénybe.

Bőséges borraivaló és meleg kézszorítás még nagyobb örömmel látta el a sikeren már amúgy is felbuzdult vadőrt.

Fogatom a vadcsapás aljában, a műúton várt. A Tatárhágón keresztül Kőrösmezőre hajtottam, ahol épp látogatóban lévő feleségem örömmel és jól megérdemelt, bőséges reggelivel várt.

A kakas 5 kg-ot nyomott és azt Európa egyik legjobb állattömőjének Klagenfurtba küldtem el.

Amikor 1917 őszén kisjenői állomáshelyemre visszatértem, a remekül kitömött dürgő helyzetben lévő kakast az ebédlő falán találtam. A madár Debrecenben 1926-ig birtokomban volt. Ekkor vándoroltunk ki Kanadába s Magyarországot elhagyása előtt mind a kakast, mind a többi trófeámat a Dóczy leánygimnázium természetrajzi múzeumának ajándékoztam. Ezekről, de főleg a kakasról 1965-ben sze-

rettem volna biztosítani egy fényképet. De még I. J. ny. államügyész tisztelt barátom alapos nyomozása se tudta azt a volt Dóczy gimnáziumban, úgyszintén a volt Tisza István Egyetem múzeumában megjelteni.

A kakas bizonyára egy szovjet múzeumban díszeleg, vagy pedig áldozata lett az is, mint az egész birodalom és Károly király a szörnyű forgatagnak, ami reánk szakadt az első világháború után.

Toronto, 1967. nyarán

Demetrovits Dezső szds

(Demetrovits Dezső ny. szds bajtársunk a legidősebb csendőr Kanadában. Annak idején Vattay Ferenc csendőr ezds évfolyamtársa és a jóbarátja volt a szép békeidőben. Az első világháborút két hadiszalagos és kardos Signum Laudis-szal fejezte be, majd nyugdíjba ment és végkielégítését kérte, amit arany koronában meg is kapott. 1926-ban Kanadába vándorolt ki s a második világháborút követő időkben jószívvvel fogadta újkandás csendőr bajtársait.) — (A szerkesztő megjegyzése).

HALOTTAINK

Fekete István Mihály főtörzsőrmester 1967. november 22-én rövid betegség után 60 éves korában a perthi (Nyugat-ausztráliai) állami kórházban elhunyt.

Fekete Bajtársunk a szirmabesenyői őrs parancsnoka volt, utána a szombathelyi csendőr tanzászlóalj segédoktatója. Részt vett a déli határon a partizánelhárításban is Tito bandái ellen. Özvegye, két felnőtt fia és leánya, valamint bajtársai gyászolják. Temetésén, nov. 25-én megjelentek csendőr bajtársai is. Fekete Bajtársunkkal egy derék, hű magyart és áldozatos csendőrt veszítettünk!

Nemesvölgyi Imre szakaszvezető 1968. március 1-én Balhannah-

ban, Dél-Ausztráliában 48 éves korában hirtelen elhunyt. Özvegye és négy gyermeke gyászolja bajtársain kívül. Az adelaidei csoportunk vezetője a halálesetről értesülvén írásban fejezte ki együttérzését a bajtársak nevében az özvegynél, csendőrnapi haladtában pedig leterít újtjáról és koszorút helyezett Nemesvölgyi Bajtársunk sírjára. Elhunyt Bajtársunk Adelaide-től távol, a hegyekben élt, halálhíre már temetése után érkezett el csendőr bajtársaihoz.

Csordás József főtörzsőrmester, volt körmendi őrsparancsnok 1967. márciusában Vásárosmiskén, 68 éves korában meghalt. A kezdeti időket leszámítva az Óhazában

zaklatás nélkül, békés nyugalomban élt.

Barabás József ezredes, a galántai csendőr zászlóalj utolsó parancsnoka Sopronban elhunyt. — Nyolc évi börtönbüntetése során 1956-ban kiszabadult, de a felkelés leverése után a kommunisták visszavitték. Végleges szabadulása után két hónappal általános idegbénulás következtében meghalt.

vitész nemes battyáni Paksy-Kiss Tibor ezredes, a kolozsvári csendőrkerület utolsó parancsnoka 1967. szeptember 10-én Budapes-

vitész nemes battyáni Paksy-Kiss Tibor ezredes, a m. kir. kolozsvári IX. csendőrkerület utolsó parancsnoka.

ten elhunyt. Fenti köztisztvisletben álló Bajtársunk az első világháború idején lépett a csendőrség szolgálatába. Háborús érdemeiért vitézzé avatták. Szolgálati ideje során Belényesen szakaszparancsnok, a trianoni idők kezdetén a debreceni próbacsendőr iskola pk-a, 1929-től 1936-ig a debreceni nyomozóosztály pk-a, majd Erdély felszabadulásáig mátészalkai osztálypk, végül a IX. csendőrkerület pk-a volt. Rövid időre Kolozsvár főispánjának is kinevezték. A vesztett háború utáni csendőrgyűlölet idejében a népbíróság 15 évi fegyházra ítélte, amit kitöltött. Budapesten telepedett le feleségével, nehéz fizikai munkával keresve kenyerüket. Igen sokan becsülték, szerették és tisztelték, mert nemcsak vitéz katona volt, hanem kiváló csendőr, göggmentes magyar úr és alárendeltjeit szerető és megértő előljáró.

Láda József tart. hadnagy, tb. csendőr 1967. december 26-án 47 éves korában rövid betegség után Sydney-ben (Ausztrália) elhunyt. A csoport zászlajával letakart koporsóját dec. 29-én kísérték hozzátartozói és nagyszámú bajtársai és barátai a sydneyi magyar temetőbe. Ott négy bajtársunk vállára emelve vitte a koporsót a sírig, megadván azt a végtisztességet az emigrációban elhunyt magyar katonának, amit az elhunyt Bajtársunk kiérdemelt. A csoport sötétzöld bábérkoszorút piros virágokkal és nemzetiszínű szalaggal átkötve helyezte a sírjára.

16 évet késett pontos hírünk szerint Dr. vitéz Toldy-Hantay Elemér százados 1952-ben többszöri bőrrák operáció után, súlyos szenvedések közben a bonni klinikán (Németország) elhunyt. Bonnban temették el. Toldy szds Bajtársunk az ungvári tanzászlóalj 1. századának volt parancsnoka. A vereckei csata néhány napos súlyos vesztesége során átvette a gazdanélkül maradt zlj parancsnokságát. Mindent elkövetett, hogy a zlj-t ki tudja vonni az erejét meghaladó feladat végzése alól. A sikertelenség következtében (a zlj 80 halottat és ugyanannyi sebesültet veszített) idegösszeroppanást kapott, amiből sohasem tudott többé kigyógyulni. Halálával egy melegszívű, alárendeltjeit szerető bajtársat veszítettünk!

Tajthy Zoltán zászlós (segéd-tisztviselő) 1968. január 4-én 74 éves korában Hamiltonban (Ontario, Kanada) hosszú betegség után rákbetegség következtében elhunyt. Január 8-án este ravatalánál 9 hamiltoni csendőr bajtárs a rózsa-füzér imádkozást végzett. Temetése január 9-én volt a Szt. István r. kat. magyar templomban tartott gyászmise után a Holly Sepulchre temetőben. Koporsóját csendőr bajtársai vitték, melyet a hamiltoni csendőrzászló borított. A gyászmissét szolgáltató plébános, Kiss Gábor S. J. a szószékről megható szavakkal méltatta a koporsóra helyezett zászló jelentőségét, melyet Tajthy Zoltán zls hűséggel szol-

gált egész életén át. Tajthy zls hosszú csapatszolgálat után a csendőr gazdaszat - közigazgatásnál szolgált Debrecenben, érdemei jutalmaként Horthy Miklós kormányzó 1944-ben alhadnagyból zászlóssá nevezte ki.

Nagy István alezredes 1967. október 12-én Budapesten elhunyt. Bajtársai lovas Nagy Istvánként ismerték, mert testületünkben szolgált egy másik Nagy István alezredes is. Tíz évig tartó szovjet fogásból 1956-ban szabadult.

Dr. Fuszenecker István százados 1966. január 8-án Buffalóban (New York, USA) igen hosszú szenvedés után elhunyt. Halálát gyomorrák okozta, 54 éves korában távozott közülünk. 1913-ban született, Kalo-csán végezte az elemi és középiskolát, a szegedi egyetemen szerzett jogi és államtudományi doktorátust. 1941-ben zászlósként jött a csendőrséghez. A csendőr tiszti tanfolyamot igen jó eredménnyel végezte. A szolgálati parancs Körösmezőre a Kárpátokba, majd az újvidéki csendőriskolához küldte. Résztvett a délvidéki partizánharcokban, majd a túlerővel támadó szovjet csapatok elleni harcokban a folyamandár kötelékében. 1945 tavaszán a Signum Laudis-szal tüntették ki hadiszalagon és kardokkal, majd elnyerte az ezüst (II. fok.) közelharcjelvényt is. Fuszenecker szds a legkiválóbb bajtársak egyike volt, szoros barátság fűzte s sokan írójához is. A clevelandi intrika őt is a MKCSBK ellen hangol-

ta, de ez mitsem változtatott bajtársi érzésein. Közeli halálát tudván rendkívüli akaraterővel rendelkezett. Volt pk-aitól kedves alárendeltjeitől levélben elbúcsúzott, mikor már írni nem tudott, üzeneteket küldött barátai révén. Csontvázzá soványodva éppen akkor hunyta le szemét hétfőn hajnalban 5 órakor, mikor a buffalói Bethlehem vasgyárba munkahelyére indult 15 éven át. Temetése január 10-én volt Buffalóban csendőr és honvéd bajtársai osztatlan részvételével. Kívánságára zárt koporsó előtt vitéz Haraszthy István alez búsúztatta. Koporsóját koronás és címeres nemzetiszínű zászló borította, melyet még az emigrációban is haláláig hűséggel szolgált. A gyászbeszéd idején hóvihár dühöngött, másnapi temetésén kiderült az ég. Érckoporsóját 6 csendőr bajtársa vitte a sírig, köztük a MKCSBK vezetőség ügyvezető elnöke, kit az elhunythoz szoros hazai barátság fűzött. Niagaravidéki bajtársait Tarnó Gyula fhdgy képviselte, a clevelandi csendőr családot Kondor József őrm. Temetését házigazdái, Mr. és Mrs. Joe Hurley, ame-

Dr. Fuszenecker István százados

rikai férj és magyar asszony, intézték, kiknek házában Fuszenecker bajtársunk több mint 10 éven át otthont, megértést és az egyedül-létben emberi életet kapott. Köszönjük a fenti áldozatos házaspárnak, hogy 7 hónapon át a kórházban látogatták, vigasztalták és Fuszenecker bajtársunk szenvedéseit megkönnyítették. Hálaunk kíséri a magyarbarát Joe Hurley-t, a hajdani 3-ik amerikai hadsereg (Patton tábornok) katonáját, ki valóban egy szép és megható magyar katonatemetést rendezett elhunyt Bajtársunknak.

Dr. Fuszenecker István szds német neve ellenére a legkiválóbb magyar volt, ki németül is az emigrációban tanult meg Ausztriában. Kalocsa szülötte, az Alföld neveltje, a szociális igazság, a nemzeti eszme híve volt. Minden magyar ügy érdekelte, minden magyar könyvet és folyóiratot megvásárolt. Élénken levelezett 3 világrészbe szakadt bajtársaival és barátaival. Anyagilag bőven áldozott, ahol szükség mutatkozott. Egyik Németországban élő és hosszú fogságot szenvedett hajdani évfolyamtársa a következőket írta: „Pista túl van rajta, adjon az Isten örök nyugodalmat neki. Igaz ember volt, jó bajtárs, kedves barát. Talán alkalam nyílik még sírjára pár szál virágot letenni. Egy darab otthon, egy darab haza tünt el vele. Lassan elfogyunk és kérdés, lesz-e, aki helyünkre lép? Node ezen változtatni nem lehet s ezért bele kell nyu-

godnunk. Fel a fejjel és előre!”

Mi is így érezzük s ezzel szolgáljuk legjobban Dr. Fuszenecker

Dr. Fuszenecker István százados utolsó útjára indul a buffalói rk. templomból. Koporsóját hat csendőr bajtársa viszi

szds emléket: „Fel a fejjel és előre!”

Csendőr bajtársain kívül az Óhazában két testvérhuga és bátyja gyászolják.

Elhunyt Bajtársaink emlékét kegyelettel megőrizzük!

Özv. Barényi Ferencné, Barényi Ferenc ezredes özvegye nemsokkal ura halála után öngyilkosságot követett el bánatában és meghalt. Farkasréten temették el.

Özv. Elekes Rezsőné, Elekes Rezső ezredes özvegye, a Bajtársi Levél lelkes olvasója, 84-ik életévben Eggenfeldenben (Németország) 1968. január 13-án hosszú betegség után elhunyt.

Hozzá tartozóink emlékét kegyelettel megőrizzük!

Együttérzésünket küldjük **Koroknay Sándor** szakaszvezető Bajtársunknak (Detroit, Michigan, USA), kinek édesanyja az Óhazában elhunyt.

Marschalkó Lajos meghalt

A magyar nemzeti gondolat tántoríthatatlan harcosa és mindig áldozatkész híve, az egykori kormánylapok vezércikkírója, a kiváló tollú publicista, 1968. május 20-án, Münchenben, életének 65. évében elhunyt.

Több mint négy évtizeden át harcolt a magyarság fennmaradásáért hűséges odaadással és Krisztusba vetett erős hittel. Földi maradványait május 24-én helyezték örök nyugalomra a müncheni Nord-Friedhofban.

„Az igazak emlékezete áldott.”

Az emigráns csendőr sír, gyászol és lehajtott fejjel tiszteleg!

Az 1916. évben felavatott, honvéd hadapródiskolát végzett tisztek szívéből száll fel ez a búcsúztató ZÁKÓ ANDRÁS évfolyamtársunk lelkéhez:

BÚCSÚZTATÓ

Kihült testét a tűz ragadta el a romlástól, lelkét az Isten hívta magához, — szelleme végigszágulott Magyar- és Erdélyországon, a világ magyar szigetein.

Mint óriás vasgolyó átgurult hegyek oromzatán, völgyek padlózatán s mint életében, ha kellett: szárnyai nőttek, vagy emlékének evezői vitték nagy vizeken s hirdették megjövételét, beszéltek elmenetelét.

Szelid kezekkel kopogtatott jó emberek ajtajain, ököllel dobolt rosszak lelkiismeretén.

Alkotott, hatott, gyarapított, most megtért őseihez a reszneki udvarházba, akik boldogan vették körül s mondogatták: megtért hozzánk, fogadjuk be.

Örömet vitt el magával, bánatot hagyott köztünk. Helye megürült, erőnk megcsappant: riadtan nézünk körül, ki állhat helyére, kiben lakik annyi erő? ... Baljós gondolat kerekedik, nincs belőle másik s panaszkodunk az Istennél: Rövid időt adtál Uram vele — nekünk!

Isten Veled... ZÁKÓ ANDRÁS!

Csepri Béla ezredes

Reszneki Zákó András, szkv. m. kir. vezérőrnagy, a MHBK alapítója és 20 éven át központi vezetője 1968. március 13-án Münchenben szívroham következtében váratlanul elhunyt.

A MKCSBK központ és az emigráns csendőrök megdöbbent lélekkel vették a tragikus hírt. Együttérzésünket azonnal kifejeztük a helyi MHBK csoportvezetőnek, a montreáli MHBK főcsoportvezetőnek és a müncheni MHBK központnak.

Zákó vörgy urat személyesen ismertük, személyét nagyrabecsültük, mozgalmát sokra értékeltük, a honvéd bajtársakkal való tökéletes együttműködést szívügynek tekintettük.

Örök emlékként őrizzük egyik levelét, melyben többek közt a következőket írta: ... „Hálás köszönettel megkaptam a „Csendőrök a Kárpátokon” című nagyszerű művedet. Tartalmához és zamatos magyar stílusához őszinte szívvel gratulálok. Mint erdélyi ember, mély meghatódottsággal olvastam szűkebb hazám gyönyörű tájainak leírását. Ugyanezek az emlékek szakadtak rám, amidőn a Keleti Kárpátokban vívott harcokról emlékezelt meg, ahol a 27-ik székely hadosztállal álltuk a szovjet rohamokat. Nagyon örültem, mikor könyvedben minduntalan kifejezésre juttatod, hogy a csendőr katoná! Katona, mégpedig a javából!”.

Zákó vörgy úr 1959-es torontói látogatásakor a tiszteletére rende-

zett vacsorán feltűnő sok csendőr bajtársunk jelent meg és a torontói MKCSBK csoportvezető: Dr. Szalontai Sándor g. fhdgy hosszabb és lelkes beszédben üdvözölte a testvérszervezet kiváló vezetőjét.

Lesújtó halálhíre nagy veszteségünk!

Emlékét megőrizzük!

Az emigráns csendőr, a láthatatlan kötelék, lehajtott fejjel tisztelg!

Nyári iskolatábor magyar gyermekek számára

A Buffalo városától nem messze lévő Sik Sándor Cserkészpark nyári iskola- és nyaraltató tábor hirdet 9-14 év közötti magyar fiúk és leányok részére.

Az iskola programján számtan, mértan, francia és német nyelvoktatás, elsősorban pedig magyar nyelvtanítás és alapfokú magyarságismeret szerepel. A foglalkozási időn túl fürdés, különféle sport, játék, kirándulás, sütés-főzés, kézimunka, stb. teszi változatossá és szórakoztatóvá a napirendet.

Tanítás délelőttönként lesz azok számára, akik kérik. A tanításon részt nem vevő gyermekek foglal-

koztatásáról a tábor vezetősége a tervezett program keretén belül gondoskodik.

Az öt hetes iskolatábor sikeres elvégzéséről a buffalói Calasancius Preparatory School ad hivatalos bizonyítványt.

A tábor időtartama július 6 — augusztus 10.

További felvilágosításért forduljanak az érdeklődők Ft. Kövári Lajos piarista atyához. Levélcím: Rev. Louis Kövály Sch. P. — 167 Windsor Avenue, Buffalo, N.Y. 14209, USA.

Bajtársak, küldjünk el minden csendőr gyermeket!

HŐSI HALOTTAINK

Vágvölgyi Károly őrmester, a csendlaci őrs járőrvezetője, 1944. július 10-én Tito partizánbandáival szemben keletkezett tűzharcban hősi halált halt.

Vágvölgyi Károly
őrmester

Patak Ferenc főtörzsőrmester, a mezőberényi őrs parancsnoka, a szovjet elleni harcban őrskerülete határán hősi halált halt.

Börcsök Péter őrmester, a rákoskeresztúri őrs járőrvezetője, a szekszárdi tanszázad rangelsője, Budapest védelmében 1944 decemberében szovjet fogságba esett, rájával együtt a szovjet katonák saját sírjuk megásására kényszerítettek, majd embereivel együtt a friss sírgödörbe géppisztolyozták.

Cserjési József őrmester, az esztergomi őrs járőrvezetője, az ungvári tanzászlóalj 1. szd-ának rangelsője, 1945 januárjában Budapest ostromakor eltűnt.

VESZTESEGEINK:

Oláh András alhadnagyot a miskolci kommunista népbíróság 1947-ben kötél általi halálra ítélte háborús és népellenes bűncselekménnyel vádolva. A palástos hóhér az ítéletet jóváhagyta és Oláh alhadnagyot 1947 májusában kivégezték.

Kerekes János őrmester (beregszászi osztály) szovjet hadifogságban 25 évi kényszerszolgálatára ítélve a táborban kiütött betegség következtében elhunyt.

— **Béres János** lovas őrmester (beregszászi osztály) szovjet hadifogságban szerzett betegségébe belehalt.

Bagdi Imre próbacsendőr tizedes (beregszászi osztály) szovjet hadifogságban szerzett betegségébe belehalt.

Szücs István próbacsendőr szovjet hadifogságban 25 évi kényszerszolgálatára ítélve a beregszászi osztály területén elkövetett „népellenes” magatartásáért a táborban kiütött fertőző betegség következtében elhunyt.

Rózsa Ferenc őrmestert a m. kir. hadbírószék és függelem-sértés büntette miatt (őrsállomását elhagyta, őrsparancsára nem vonult be, az elfogására indult járőrre fegyvert fogott) golyó

általi halálra és lefokozásra ítélte, majd az ítéletet Nagykanizsán, 1945 februárjában végrehajtották.

Bajtársak, a jövőben is kérjük beküldeni a hősi és mártírhaltalt halt csendőr bajtársaink adatait, hogy ezzel is kimutassuk a tény, a m. kir. Csendőrség a haza legválságosabb idejében a szovjet hadsereggel szembeni lét-nemlét küzdelmében követve az ország kormányának rendelkezéseit, Magyarországot fölládozta önmagát! A veszteségek adatai a Magyar Felszabadító Bizottság útján az Egyesült Nemzetek illetékes osztályához kerülnek.

★

1967 nyarán ismét több olyan csendőr bajtársunkkal sikerült felvenni a kapcsolatot, kik szórványban lévén nem is tudtak a MKCSBK létezéséről. Ezek a bajtársak már be is kapcsolódtak a munkánkba s egyikük: Bernáth István prbcső őrzető, ki a beregszászi osztály állományában bevetésre került a szovjet hadsereg ellen Ungvárról nyugatra, a volt szlovák-magyar határ mentén, ahol szovjet fogságba esett és akit a szovjet katonai bíróság Ungváron több csendőr bajtársával együtt 25 évi kényszerszolgálatára ítélte pusztán azért, mert a visszacsatolt beregszászi osztály területén szolgált s akinek isteni szerencséjére sikerült megszökni és hazakerülni, majd nyugatra szökni s idővel Kanadába kivándorolni, emlékezetből leírta mindazon bajtársai nevét, kikkel együtt

kényszerszolgálatát végzett a Szovjetunióban s kik a közeli esztendőben töltik ki 25 éves büntetésüket, ha egyáltalán túléltek ezen hosszú időszakot.

A szovjet katonai bíróság által 1944 október-decemberi időszakban 25 évre ítélte csendőr bajtársaink névsora a következő: Timár Gábor törm, Mácsodi József őrm, Jászai Árpád őrm, Benda József őrm, Simai Sándor őrm, Seres Sándor őrm, Somodi Sándor őrm, Tóth Gyula őrm, Márton Lajos szakv, Móré Ödön szakv, Urr Béla szakv, Repka János szakv és Repka Ferenc szakv. Közülük a veszteségeink rovatában tárgyalt 4 bajtárs az 1950-es évek elején meghalt.

Azonkívül két tiszti bajtársának nevét is feljegyezte, kikkel együtt volt az ungvári börtönben: Veres Andor fhdgy és Prókay József zls.

Köszönjük Bernáth Sándor őrv Bajtársunknak a rendkívül értékes híreket, melyek két vasfüggönyön és számtalan országhatáron és óceánon keresztül jutottak el a MKCSBK központba! A magyarok Is-tenét pedig kérjük, hogy fenti Bajtársaink valóban megérjék a szabadulást és a hazatérést 1969-ben!

Szerkesztői üzenetek, hírek, közlemények

Körmöczy Nándor g. szds bajtársunk 1967 telén izléses, négy-nyelvű, nemzeti címeres levélpapírral lepte meg a MKCSBK központot. Ugyancsak küldött kétféle levélcímke bélyeget is bőven. A levélpapír fejlécét, a levélcímkeket s velük a hivatalos és használatban lévő gumibélyegzőinket a túldoldalon eredeti nagyságban mutatjuk be Bajtársainknak.

Új levélpapírunk, mely négy nyelven ismerteti szervezetünket, méltó kifejezője a 3 világrész 40 országába szakadt, de összetartó és emigráns kötelességeit hűségesen teljesítő Bajtársaink szervezeteinek.

Körmöczy Nándor bajtársunk a Csendes óceán partján írógép és papíráru kereskedő, újabban a nyomdaüzlettel is próbálkozik. Értékes, kiváló ajándékait hálásan köszönjük!

A Bajtársi Levélről elismérolőleg nyilatkozott több alkalommal vitéz kisbarnaki Farkas Ferenc vezds, Magyarország főcserkésze, a Vitézi Rend főkapitánya, a Szent László Társaság kormányzója, a Magyar Szabadság Mozgalom elnöke.

Bajtársaink jól tudják, hogy lapunk, a Bajtársi Levél tiszteletpéldányként jár sok emigráns, vezetőszerepet betöltő nem csendőr hon-

fitársunknak is. Célunk ezzel az, hogy a fenti magyar vezetőszemélyiségek ismerjék az emigráns csendőrök munkásságát, erőfeszítéseit, helyzetét és eredményeit. Ha nem ezt tennénk, akkor senki se tudna rólunk. Úgy érezzük, hogy ezzel jó szolgálatokat nyújtunk.

Kubicza Kázmér vk. ezds. a MHBK kanadai főcsoportvezetője, Dr. Berzsenyi Ödön torontói csendőrbárát ügyvéd, Gyallay-Papp Domokos, a Kanadai Magyarok Szövetségének elnöke szinte egyformán hasonló szavakkal nyilatkoztak a Bajtársi Levélről: „Ha a Bajtársi Levél megérkezik, leteszem a munkát és elolvasom az utolsó betűig! Köszönöm azt a pár órai felüldülést, lelki újjászületést, melyet lapotok váltott ki!”

Az elismerő levelek százaival folytathatnánk, köztük csendőr Bajtársaink megnyilatkozásaival is. Hely hiányában ezt sajnos, nem tehetjük. Ellenben folytatjuk a munkát Magyarországot, az emigrációért és Testületünkért!

Deme Lajos szds, a MKCSBK vezetőség volt tagja, aki 1967-ben önként kilépett a MKCSBK-ból, több sértő levele után a következőket írta a MKCSBK vezetőség ügyvezető elnökének: „Én nem fenyegetek, én bizonyítok. Az Ön „én-

MAGYAR KIRÁLYI CSENDŐR BAJTÁRSI KÖZÖSSÉG

KÖNIGLICH UNGARISCHER GENDARMERIE KAMERADSCHAFTSBUND
ROYAL HUNGARIAN MOUNTED POLICE VETERAN ASSOCIATION
ASSOCIATION DE LA GENDARMERIE ROYALE HONGROISE

Postaddress: "MKCSBK" HUNGARIAN VETERANS
P. O. Box 65, Islington, Ontario, Canada

MAGYAR KIRÁLYI CSENDŐR BAJTÁRSI KÖZÖSSÉG
ROYAL HUNGARIAN MOUNTED POLICE VETERAN ASSOCIATION
ASSOCIATION DE LA GENDARMERIE ROYALE HONGROISE

Postaddress: "MKCSBK" HUNGARIAN VETERANS
P. O. Box 65, Islington, Ontario, Canada

Kis és nagyméretű
hivatalos levélpa-
pírunk

Tiszteletpéldány

a MKCSBK barátainak

"MKCSBK" HUNGARIAN VETERANS
P. O. Box 65
Islington, Ontario, Canada

Levélcímke

"M.K.C.S.B.K."
HUNGARIAN VETERANS
P. O. Box 65
Islington, Ontario, Canada

levél-
címke

A „Bajtársi Levél”-re számít
hozzájárulás sáves beküldését
kérjük!

az adóbeke bélyegzője

"MKCSBK" HUNGARIAN VETERANS
P.O. BOX 65
ISLINGTON, ONTARIO, CANADA

címnyomónk

PRINTED MATTER
nyomtatvány bélyegsők

jét” pedig egy dossziéra való irat-
tárral és fontos másokkal bizonyí-
tom és fogom is, mostmár **ellenfe-
lei** részére is.”

A MKCSBK központ a követke-
zőket tartja szükségesnek hozzá-
tenni: Deme Lajos szds még a ve-
zetőség tagjaként leveleket váltott
Clevelanddal és Buenos Ainessel. A
leveleket a vezetőség többi tagjai-
nak nem mutatta meg, véleménye
az volt, hogy azok magánlevelek.
Deme Lajos furcsa magatartását
később fokozta és romboló levele-
ket írt több csendőr bajtársunknak
szerte a világba. Újabban vitéz Far-
kas vezds úrhoz írt „feljelentést”.
A MKCSBK ellenesek kis táborá-
hoz csatlakozott modern „Ocskay
brigadérost” Bajtársaink ne vegyék
figyelembe, mert a levelek írója
nem tudja, hogy mit cselekszik.
Kérünk mindenkit, leveleit küldjék
be a MKCSBK központba, miután
az ilyen irányú levelezés magában
foglalja az emigráns bomlasztást.
Több bajtársunk óhajára az újon-
nan felállított „MKCSBK és ve-
zetőség elleni támadások irattára”-
ba. Bajtársaink közreműködését
előre is köszönjük.

★

A Hidfő c. folyóiratból idézzük az
alábbiakat: „Az emigrációs gyer-
meket nem a lemaradás, az elkülö-
nülés, a kisebbségi sors lapulása
fenyegeti, hanem ellenkezőleg: a
gyors asszimilálódás nagy veszélye!
Mindent meg kell tenni, hogy ez a
felszívódás a magyar öntudatot, a
sorsközösség vállalását fajtájával

szemben be ne temesse! (Nyisztor
Zoltán).

A MKCSBK vezetőség a fentiek-
kel tökéletesen egyetért és ennek
szellemében cselekedett a múltban
és ezt folytatja a jövőben is!

★

Az ungvári tanzászlóalj lakta-
nyája a festői Ungparton 1944. ok-
tóber 27-e, Ungvár eleste után a
szovjet pártitkárság épülete lett. A
csendőrlaktanya ma az ungvári
egyetem orvosi karának egyik épü-
lete. Kárpátalján ma 150.000 ma-
gyar él egy ott látogatást tett fel-
védelmi magyar híradása szerint,
(Nemzetör, München).

Mi, akik résztvettünk a súlyos
kárpátaljai harcokban, fájó emlé-
kezéssel gondolunk a gyönyörű ma-
gyar kultúrvárosra, mely ma a
Szovjetunió Kárpátokon inneni
gyarmatának egyik leigázott törté-
nelmi erőszak-példája. Sajnos, ma-
gyar kérdésekben sohase magyaro-
kat kérdeztek meg a múltban, ha-
nem az erőszak döntött! A népszá-
vazás is ismeretlen volt a nyugati-
ak jóvoltából. Az idő forr, bajtár-
sak, még megérjük a magyar feltá-
madást! Ezen dolgozik ma a ma-
gyar emigráció!

★

A Hidfőből értesültünk, hogy
Tollas Tibor, a Nemzetör szerkesz-
tő-kiadója beperelte az ellene kia-
dott „Fekete Könyv” szerkesztőit
és terjesztőit. Fiala Ferenc szerint
az összes dokumentumok a hazai
kommunista ÁVO-tól kerültek nyu-
gatra titkos felhasználás céljából.

Mindez megerősíti a mi előző fel-
tevésünket, hogy Tollas Tibort és
a Nemzetört akarták elhallgattatni,
mert gondot okoz a hazai kommu-
nistáknak a Nemzetör kiváló emigráns
munkája.

★

A MKCSBK központ 1967 telén
1000 színes, a történelmi Magyar-
ország címereit ábrázoló gyönyörű
térképet küldött szét az emigráns
csendőröknek. Köszönetünket meg-
ismételjük az adományozónak:
Görgényi Géza bajtársunknak, a
Magyar Nemzetvédelmi Világszö-
vetség kaliforniai főtítkárának.

★

A MKCSBK csoportvezető 3 vi-
lágrész 40 országában emigráns hi-
vatást tölt be önként és önzetle-
nül. Ő az emigráns őrsparancsnok,
higgadt és megfontolt egyéniség,
aki figyelemmel kíséri az esemé-
nyeket, mindenütt segít, ahol tud.
Előteremti az anyagi segítség ösz-
szegét, az adminisztráció költségeit.
IKKA csomagokat küld az Óha-
zába, személyes példával, jó szóval
s tetteikkel szüntelenül segíti az
az emigráns magyar szervezeteket.
Bajtársak éppen ezért, hűségesen
támogassátok, kövessétek a fenti
csoportos, értékes Csoportvezetőite-
ket!

★

Mint előző számunkban hírül ad-
tuk, a new-brunswicki csoportunk
javaslatát a MKCSBK vezetőség el-
fogadta. Megfogalmazott egy me-
morandumot az Egyesült Nemze-
tekhez címezve, amelyben azt kér-

tük, hogy az Egyesült Nemzetek ne
vegye tudomásul a kommunista ma-
gyar kormány újabb 20 évi „kölcsö-
nös” baráti és gazdasági szerződés-
sét a Szovjetunióval. Egyben azt
kértük, hogy az Egyesült Nemze-
tek minden lehetséges eszközzel
hasson oda, hogy a Szovjetunió
vonja ki csapatait Magyarországról.
Ezt a memorandumot szétküld-
tük összes csoportunknak és szór-
ványunknak azzal a kéréssel, hogy
1968. február 14-én a csendőrnapi
ünnepségek során irassák alá a je-
lenlévőkkel és továbbítsák az ille-
tékes ország UN követéhez. Cso-
portjaink túlnyomó része megér-
tette az ügy fontosságát és a me-
morandumokat New York-ba to-
vábbították. Lapzártáig a követke-
ző csoportjaink közölték, hogy a
rájukbízott feladatot végrehajtot-
ták: Toronto, Hamilton, Chile,
Queanbeyan, New Brunswick,
Montreal, Welland, Sydney, Adelai-
de, Melbourne, Perth, Pittsburg,
Milwaukee, Courtland, Párizs,
Tourcoing, San Francisco, Valencia,
Sao Paulo és Buenos Aires. Az UN
követektől ezideig a következő cso-
portok kaptak választ: Hamilton,
Toronto, Chile, Queanbeyan, Mont-
real, Welland, Melbourne.

Tudomásunkra jutott, hogy a Cle-
velandba küldött memorandum „el-
veszett” és nem nyert elintézését.
A többi csoportjainknál, sok helyen
több mint 100 jelenlévő csendőr
bajtárs és csendőr barát lelkesen,
éljenezve írta alá a memorandumo-
kat. Mi tudtuk, hogy kezdeménye-

zésünk nem jár azonnali intézkedéssel és az Egyesült Nemzetek nem fogja a szovjet csapatokat katonai erőszakkal kitenni Magyarországról. Mégis úgy érezzük, a világ minden részéből beérkezett február 14-i felhívásunk nem maradt hatástalan az Egyesült Nemzeteknél. Erre utal többek közt a kanadai UN követ 4 csoportunkhoz intézett válasza, melyben a követ udvarias levelében közölte, hogy kívánságainkat megfontolás céljából továbbította a kanadai kormányhoz Ottawába.

Bajtársak, a múltidézés és sültgalambvárás helyett cselekedtünk! Egy lépést tovább tettünk rabházánkért. Köszönjük, nagyságtok előtt tisztelgünk!

★

Vasváry Zoltán pc. szds, a Kereszt és Kard Mozgalom USA-beli vezetője felszólította lövészcsoportjait, hogy az esetleg kirobbanó négerláadások esetén a lövészek fegyveresen siessenek az amerikai magyarság védelmére, ha a védelmet az amerikai rendőrség nem tudja ellátni.

Az amerikai középnyugatról kapott hírünk szerint a fehér lakosság fegyvereket vásárolt és a környékbeli lőtereken este 11 óráig folyik a puskák belövése és felkészülés a néger fenyegetések ellen.

Ajánlatosnak tartjuk, ha csendőr bajtársaink is felkészülnek hasonló esetre és készenlétben tartják vadászfegyvereiket. Reméljük, ilyen belső háborúra azonban nem kerül

szor, az USA kormánya idejében intézkedik.

★

Az 1968-as csendőrnapiok világszerte ismét megrendezésre kerültek s sok helyen nagyobb sikerrel végződtek, mint tavaly. Részletes ismertetést őszi számunkban adunk. Egyelőre a sikerek közt könyvelhetjük el a torontói, wendlandi, hamiltoni és new-brunswicki csendőrnapiokat. A torontói csendőrbálon vendégeink közt üdvözölhettük Andróczi Ferenc M. S. örm. egyetemi tanár bajtársunkat, aki kedves és szerény, de mindenki megnyerő magatartásával aratott sikert körünkben. Hasonlóan a torontói csendőrvacsorán vitéz Serényi István tb. csendőr bajtársunkat köszöntöttük, ki kitörő sikerű beszédében üdvözölte az ünneplő csendőr bajtársait.

A MKCSBK vezetőség ügyvezető elnöke résztvett a torontói, hamiltoni és new-brunswicki csendőrnapiokon. Utóbbira „váltott lovakon” 18 órai utazás során érkezett a téli hóviharos, jeges útján. Minden nehézséget, fáradtságot azonban megért közösen ünnepelni a 138 fős, kiváló hangulatú bajtársi csoporttal, kik fellelkesülve ünneplésük beszédén, \$220.— adománnyal áldoztak lapunk, a nagyon szeretett Bajtársi Levél céljaira. Az ügyvezető elnököt és a B. L. szerkesztőjét itt azután egy nagy, kedves meglepetés is érte: a new-brunswicki, bethlehemi és courtlandi csoportvezetők egy öt darabból álló érté-

Batky Zsuzsika, Dr. Batky Kázmér szds bajtársunk leánya Münchenben emeli az ősi magyar lovassport dicsőségét.

kes íróasztali felszerelést ajándékoztak bajtársaik nevében, az ultramodern tolltartó aranylapjába bevésték a következő szöveget: — „1968. Csendőrnapi. Központi vezetőnknek a courtlandi, new-brunswicki és bethlehem-i bajtársak”. — beszédükben elismerésüket és hálájukat tolmácsolták azért a munkáért, melyet az ügyvezető elnök a csendőremigrációért eredményesen és igaz csendőr lélekkel önzetlenül végez.

New-brunswicki bajtársaink kiváló vacsorájukkal ismét sokszáz dollár bevételt hoztak a Magyar Cserkész Szövetség céljaira is, mert a csendőrnapi Teleki cserkészházban rendezték. Elismerésünk illeti Zimonyi Vendel őrm csoportvezetőt, Kiss Gábor fhdgy és Szabó Miklós zls Bajtársainkat az eddigi mindent felülmúló csendőrnapi sikerért!

★

Sao-paulói csoportvezetőnk jelentése szerint Kadocsa Gábor fhdgy bajtársunk tanyájára igyekezve a kanyargós hegyi úton gépkocsijával megcsuszott és szakadékba zuhant. Az autó hatszor fordult meg hosszanti tengelye körül. Kadocsa bajtársunkat súlyos belső zúzódásokkal és gerinc sérüléssel szállították kórházban, ahol a javulás útján van. A MKCSBK központ mielőbbi teljes gyógyulást kíván!

★

A new-brunswicki csendőrnapi Bethlehembe hazatérőben Jászfy

József őrm bajtársunk kocsija a havas országúton megcsuszott és összeütközött a vele szembejövő Cadillac kocsival. Mindkét gépjármű összetört. A Cadillac egyik utasa súlyosan megsérült. Szerencsére csendőr bajtársainknak az ijedségen kívül semmi bajuk sem történt. Jászfy őrm Bajtársunknak szívből kívánjuk a baleset utókövetkezményeiből való sikeres talpraállást! Bajtársak, télen, havas és jeges időben utazzunk vonaton, vagy autóbusszon!

★

Szabó Sándor törm, montreáli csoportvezetőnk, valamint Cserhalmi Ferenc őrm bajtársunkat a Magyar Cserkész Szövetség elismerő oklevéllel tüntette ki a montreáli magyar cserkészcsapatok érdekében teljesített kiváló munkájukért. Az okleveleket a csapatok 15 éves évfordulói ünnepein Bodnár Gábor, a MCSSZ ügyvezető elnöke személyesen adta át. Szívből gratulálunk! Bajtársak, legyen követendő példa!

★

1968. január 29-én sydneyi (Ausztrália) bajtársaink egy kiválóan sikerült nyári pikniket rendeztek a vízművek számára tárolt Prospect tónál, ahol az összes bajtársunk megjelent családtagjaikkal együtt, sőt egy bajtársunk a távoli New Castle-ből jött el. Az alkalmat felhasználva a csoportvezetőség megtárgyalta a folyó ügyeket. A pikniken befizetett önzetlen adakozásokat most a súlyos betegen

és mozgásképtelen állapotban öregotthonban élő Bokros István szds számára juttatták el. Bajtársak, köszönjük! A vezetőség tiszteleg!

Kérjük többi csoportjainkat is, küldjenek bajtársi adományokat a következő címre. Mr. S. Bokros-Bond, 122 Napier St. Fitzroy, Vic. Australia.

★

Virág Béla főtörm bajtársunk a német kormány jóvoltából szép, új otthonhoz jutott Bajorországban. Fiai: Béla és László elnyerték a német állampolgárságot. Felesége újabb súlyos betegség után a javulás útján halad. A Virág családnak további sok szerencsét kívánunk!

★

Az ausztráliai magyarok hetilapja, az „Ausztráliai Magyarság” 1968. februári számában kedves, melegszívű bevezetés után közölte vitéz baranchi Tamáska Endre szds bajtársunk „A chesterlandi lovasorsön” című cikkét a Bajtársi Levél egyik 1967 évi számából. Köszönjük Ausztráliai Magyarság!

★

Ugyancsak vitéz baranchi Tamáska Endre szds bajtársunk cikkét, „Isten kezében voltunk” c. háborús élményét közölte 1968. csendőrnapijára a müncheni „Magyar Nők” c. kiváló hetilap. Köszönjük Magyar Nők! Szívből gratulálunk az emigrációban szüntelenül tevékenykedő és eredményes vitéz Tamáska bajtársunknak!

Örömmel értesültünk, hogy a melbournei, (Ausztrália) évek óta kiválóan működő magyar leány-cserkészcsapat alapítója és jelenleg is parancsnoka csendőrlány: Kádár Istvánné Medzichradzsky Marianne. Marianne-nak és édesapjának: Medzichradzsky Aladár g. alez bajtársunknak szívből gratulálunk!

★

Arányi Gyula törm bajtársunk a tenger hullámverésének mérhetetlen elveszített energiájának hasznos célra való felhasználását tanulmányozva szabadalmat nyert az USA Szabadalmi Hivatalában az „Ocean powered compressor”, US Patent 3268-154 sz. elképzelésével.

A találmány lényege a következő: az óceánok hullámverését, melyben mérhetetlen energia fekszik, fel lehet használni sajtolt levegő előállítására egy különleges berendezés révén. Ez a sajtolt levegő azután légturbinák hajtására képes, amelyekkel viszont elektromos áramot lehet fejleszteni, vagy más célra lehet az energiát felhasználni, mint pl. a gőz feszítő erejével. Mivel a hullámverésben rejlő energia korlátlan és kifogyhatatlan, így korlátlan hasznos energiát lehet nyerni, amit az egész világ emberisége sohasem tudna elfogyasztani. Hogy az emberiség és az amerikai technika fel tudja-e használni e felismerés értékét és a lehetőség fontosságát, az a közeli időktől függ. Arányi törm bajtársunk kialakult elképzeléseit aprólékosan kidolgozva rajz táblára rak-

ta és beadta a washingtoni állami szabaddalmi hivatalba, ahol a tudományos szakcsoportok vették alapos tanulmányozás alá. A vizsgálat eredményeképpen a hivatal a legcsekélyebb ellenvetés nélkül megadta a szabaddalmat. Ezután már csak az értékesítés következik és kívánjuk Arányi törm bajtársunknak, hogy terveit a legteljesebb anyagi siker koronázza minél előbb! Szeretnénk már egy miliomos csendőrt is látni!

★

Szívből gratulálunk Pálházi András törm bajtársunknak, kinek kisleánya: Pálházi Marika 20½ év után megérkezett édesapjához Kanadába. Pálházi törm bajtársunk, mint minden derék csendőr, a kommunisták börtönébe került 1945 után, neki szerencsés véletlen folytán sikerült megszöknie és nyugatra jutnia. Az utolsó éjszakát Toronyban, az osztrák határon aludta Csöndör József főtörm bajtársunk házában. Azóta Csöndör főtörm is nyugatra került, mindkettejüknek szívből elismerésünket nyilvánítjuk, a csendőr bajtársiasság magas példája alapján!

★

Vitéz Szarka Lajos tüzér őrnagy, a honvéd bajtársak philadelphiai vezetője, a donmenti harcok egyik honvéd hőse, levelében többek közt a következőket írta: — „Megkaptam legutóbbi B. L.-t, ami igazán szép és értékes munka, szívből gratulálok hozzá! Örülök, hogy Te is megmaradtál annak, amire tulaj-

donképpen az eskünk mindnyájunkat kötelezne, de nagyon kevesen tesznek ennek eleget — a magyar faj és a magyar katonaszeme rendíthetetlen és megalkuvás nélküli harcosa mindhalálig — gondolatának. Nem sok elismerést kapunk, de annál több gúnyt és mocskot, de a lelkiismeretünk tiszta és emelt fővel járhatunk.”

Köszönjük v. Szarka őrgy bajtársunk kedves szavait, kinek csoportjában több csendőr bajtársunk működik és üzenjük: levele szellemében közös az utunk!

★

Finta Imre szds bajtársunknak szívből gratulálunk azon alkalomból, hogy William Dennison, Torontó polgármestere egy ezüst serleggel tüntette ki Finta bajtársunkat, a torontói „Moulin Rouge” vendéglő tulajdonosát vendéglői iparuk 15 éves fennállása alkalmával.

★

Áttanulmányozva a Kanadai Magyarárságban közölt névjegyzéket, az „Amerikai Magyar Szépművés Czéh” tagjairól, örömmel fedeztük fel a csendőr bajtársaink nevét, köztük sok csoportunkét! A névjegyzék azonban sok nevet nem közölt, e sorok íróját sem! Véleményünk, hogy még sokkal több csendőr nevet kellene olvasnunk, hisz gróf Wass Albert egyetemi tanár nemes munkája az amerikai porondon a magyar igazságért, a cseh, román és szerb történelemhamisítás kijavítása szülőhazánk érdekében egy olyan követendő nemzetvédel-

mi cél, melyből mi ki nem maradhatunk! Kérjük az USA-beli és kanadai bajtársaink azonnali tömeges jelentkezését! Cím: American Hungarian Literary Guild, Astor Park, Florida, 32002, USA. Évi tagdíj \$10.—, ezen összegből angolnyelvű dokumentációs könyveket adnak ki, melyeket elhelyeznek az észak-amerikai politikusoknál, az egyetemi és városi könyvtárakban. Ezenkívül minden tag két könyvet kap évente tagdíja fejében. Olvassátok el a B. L. évekkkel előbbi hirdatásait!

★

A MKCSBK vezetőség ügyvezető elnöke a new brunswicki csendőrnapi megismerte Horváth Lajos főtörm bajtársunk ifj. Horváth Lajos M. A. fiát, csendőrgyermekeink egyik legkiválóbbikát, aki New York állam építészeti és tervező hivatalában dolgozik. Ifj. Lajos barátunk édesapja útján jár, amikor új hazájában a magyar érdekekért cselekszik és ezért munkásságát is felajánlotta. Köszönjük! Gratulálunk!

★

A pittsburghi „Magyarság” c. hírlap és vele több emigrációs magyar újság hívta fel a figyelmet, hogy a kommunista magyar kormány ifjúságunk színe virágát, mintegy félmillió 18-25 év közötti magyar ifjút és hajadont külföldi szerződéses munkára küld Keletnémetországba és a többi kommunista csatlós országba. A Szovjetunió sugallatára történő ese-

mények éppen a legértékesebb magyar réteg szellemi és fizikai kapcsolását jelentik a magyar élettérből s fennáll a veszély, hogy ez a félmillió magyar réteg házasság következtében sohasem tér vissza szülőföldjére. Az ördögi terv kigyalóira a magyar sors átkát kívánjuk s hisszük, hogy aljas terveiket maga a magyarok Istene fogja megakadályozni! Örület, hogy ide süllyedt szerencsétlen szülőhazánk az ellenség 24-ik évi megszállásakor gyarmati sorsában: a fiatal magyar százezrek nem kapnak munkát saját hazájukban! Kiáltunk ismét a világ lelkiismeretéhez s hirdessük tovább: halál a kommunizmusra!

★

A winniepegi „Kanadai Magyar Újság” 1968. február 13-i száma egy felemelő és biztató csendőrnapi cikket hozott vitéz Haraszthy István alez bajtársunk tollából. Ugyanezen szám közölte Takáts M. J. „A Csendőr Napra” c. történelmi visszaemlékezését a m. kir. Csendőrség viharos, forradalmi időkbeli szereplését megörökítve az utókor számára. Köszönjük Bajtársak, Köszönjük Kanadai Magyar Újság!

★

Kaptuk a következő levelet egy 10 dolláros pénzesutalvánnyal: — „Kérem, fogadják ezt a kevés összeget, amit családom tudta nélkül küldök és használják fel oda, ahol szükségesnek látszik. Mivel családom tudta nélkül küldöm, ké-

rem csöndben hallgatni róla. Boldog Újévet a vezetőségnek!" — Köszönjük X. Y. Bajtársunk eme kívánságát és köszönjük a derűs órákat, melyet levele a taposómalom életünkben kiváltott! Napokig derültünk rajta és megerősítette munkakedvünket.

★

A hazai kommunisták külföldre irányított újságja, a „Magyar Hírnök” újból túlteljesítette a normát! Kincses Kalendáriumuk hemzseg a csendőrgyalázástól. Örkeny István kommunista író csak a „pendelyregimentben” szolgált talán, vagy sohasem volt katona. Ugyanis „Az utolsó vonat” c. elbeszélésében olyan badarságokat ír a csendőrségről, hogy no! Még színvak is, mert ezt írja: — „A rézvörös csendőrtollak hol itt, hol ott villantak ki a sokaságból.” — Világos, 1945 óta annyi vörös szint látott már, hogy nem érzékeli az acélkék-feketét. Menne el a moziba megnézni a „Hideg napok”-at, vagy a „Szegénylegények”-et s akkor látná, milyenek is voltak a csendőr tollak. Az illusztráló pedig frontlógós lehetett, mert rajzain csendőr tollforgókat a tábori sapka jobb oldalára teszi művészi tudásával.

★

CSENDŐR KARÁCSONYEST

A hamiltoni csoport immár hagyományossá vált, s évente megismételt Csendőr Karácsonyestjüket 1967. december 16-án rendezték meg vitéz Jakab Ferenc őrm bajtársunk lakásán.

Ez alkalommal felszolgált ünnepi vacsora elfogyasztása után Seregélyes Márton főtörm csoportvezető szeretettel és meleg szavakkal üdvözölte az egybegyűlt bajtársakat és hozzátartozóikat. Ezt követő rövid bevezető beszédében annak a kívánságának adott kifejezés, hogy ez a karácsonyest, mint a szeretet ünnepe és Jézus szeretete kössön bennünket egymáshoz. Legyünk egyek a szeretetben és kölcsönös megértésben. A szeretet gyakorlásához példaképpen Asszisi Szent Ferenc életét és ide illő imáját olvasta fel. Majd pedig igyekezett szavaival felébreszteni a bajtársi és közösségi élet iránti fokozottabb érdeklődést.

Ezután a csop. vezető kérésére Gérus István őrm régi kanadai bajtársunk Jézus születésének titkába elmerülve ihletett hangon és mély átérzéssel ismertette Isten egyszülött Fia születésének lényegét. Születését összeköttetésbe hozta (Jézus mellett hitet és tanubizonyosságot tevő előhímökének) Keresztelő Szent János születésének csodálatos előzményével. Itt a Szentírásból kiemeli Keresztelő Szent János születésének és angyal által történt hírüladását Zakariásnak és ismertést nyújt az angyali megjelenést követő Zakariás megnémulásának történetéről. Ezután pedig részletesen kitér arra, hogy miként teljesítette magasztos hivatását Keresztelő Szent János, mint az Úr Jézus működésének útját előkészítő futára és miként tett tanubizony-

ságot világosan és félreérthetetlenül az Úr Jézus megváltó szerepe és isteni méltósága mellett.

Nagy érdeklődéssel kísért beszédét ezzel fejezte be: „Készítsük és egyengessük mi is az Úr útját saját lelkünkben. Szakítsunk az egymás elleni gyűlölködéssel. Kerüljük és vessük el magunktól az ellentéteket, félreértéseket és az itt-ott felbukkanó visszalykodásokat. Élünk Krisztus szeretetében és teremtsünk krisztusi békét lelkünkben. Krisztus születésének szent ünnepe ezt kívánja tőlünk.

Enyedy László főtörm, a Kanadai Református folyóiratnak, az „Új Élet” karácsonyi számában megjelent „Történelmi Jézus 1971. születésnapjára” írt cikket olvasta

vitéz baranchi Tamáska Endre szds bajtársunk komoly és értékes munkát folytat az Amerikai Heraldikai és Geneológiai Társaságnál. Ennek eredményeképpen a Társaság az „Augustin Emlékérem”-mel tüntette ki.

Ugyancsak Tamáska szds bajtársunkat Károly-Fülöp orleánsi herceg, a Jeruzsálemi Katonai és Istápolyos Szent Lázár Rend nagymestere a rend Magyar Tartományának „zászlótartójává” nevezte ki, aminek következtében nevezett a fenti lovagrend Nagykáptalanjának tagja lett. (Párizs, 1967).

Legújabbban pedig vitéz Tamáska bajtársunkat felvették a Nagy

fel és fűzött hozzá részletes magyarázatokat. Ennek lényege, hogy Urunk születésének évét nem lehet pontosan megállapítani.

A beszédek elhangzása után karácsonyi ének-számok és bajtársi beszélgetések következtek. Az ünnepi hangulatban és bajtársi szeretettel búcsúztak el egymástól.

Megjegyzés: A csop. vezető a karácsonyest keretén belül megemlékezett három olyan bajtársunkról, akik már hosszabb ideje kórházban gyógykezelés alatt állanak. Elfogadták azt a javaslatot, hogy Karácsony másod napján, két bajtárs a beteg bajtársainkat a kórházban felkeresi és szeretet csomaggal ajándékozzuk meg őket. Ez a tervek szerint meg is történt.

Konstantin Lovagrendbe is. Tevékeny és eredményes Bajtársunknak szívből gratulálunk!

★

Szívből gratulálunk és sok boldogságot kívánunk Forgó Mihály főtörm Bajtársunknak (Buffalo) és Máté János v. törm Bajtársunknak (Niagara Falls, Kanada) házasságkötésük alkalmából.

★

A MKCSBK vezetőség ügyvezető elnöke levélben tiltakozott az amerikai „National Geographic Magazin”-ban közölt „Czechoslovakia” című cikk ellen a kiadónál, mert a fenti hosszabb és fényképes cikk elhallgatta az összetakolt

és újszülött Csehszlovákiában élő közel egymillió magyar létezését, valamint Pozsony és Kassa ősrégi magyar városairól úgy írt, mint „rég cseh” városokról.

★

Szívből gratulálunk a következő csendőrgyermekek házasságához:

néhai Dr. Hegedűs Mihály szds és Cigány Irén fia: ifj. Hegedűs Mihály 1967. július 29-én vezette oltárhoz Margaret Doyle ausztrál leányt, Mr. és Mrs. K. M. Doyle legidősebb leányát. Az esküvőn a vőlegény násznagya ifj. Jani János volt.

A legjobb kívánságainkat küldjük Bogsányi József ezredes Bajtársunknak leánya házasságkötése alkalmából.

Bátty Éva Ibolyka angol, német és francia levelező, Dr. Bátty Kázmér szkv. m. kir. csendőr százados, volt dési közlekedési szárnyparancsnok és feleségének, Kuti Etelkának leánya 1967. aug. 12-én Oberachingban (Németország) házasságra lépett Czupy József Mihály okl. villamosmérnökkel, Czupy Bálint volt független kisgazdapárti képviselő, jelenleg a „Szabad Európa Hangja” Bálint gazda szerkesztője és előadója és felesége, Kéry Erzsébetnek fiával.

A „Magyar Cserkész”-ből nyert hír szerint Macky Emese, Maczky László g. szds bajtársunk és feleségének leánya 1967. októbér 21-én örök hűséget esküdött a stuttgarti Marien templomban Kerkay László cserkészvezetőnek.

Szépséges Emesének és urának, valamint a többieknek síríg tartó boldogságot kívánunk!

★

A „Pittsburghi Magyarság” c. kiváló hetilap február 10-i száma átvette és szóserint közölte And-

Andróczy Ferenc M. Sc. örm üdvözlő torontói csendőr bajtársait az 1968-as csendőrbálon.

róczy Ferenc M. S. örm, egyetemi tanár bajtársunk életrajzát és egyenruhás fényképét a Bajtársi Levél előző számából, mint amerikai érdekességet, bizonyítván egy derék bajtársunk karrierjét.

★

Híreink a magyar királyi és kormányzói család élő tagjairól:

Dr. Habsburg Ottó kir. herceg felesége: Regina szász-meiningeni német hercegnő megtanult magyarul, 7 gyermekük közül két fiú és öt leány, rendszeres magyar nyelvoktatásban részesülnek.

néhai dr. vitéz Habsburg József

Ferenc kir. herceg legidősebb fia: vitéz Habsburg József Árpád herceg, az utolsó magyar tábornagy, néhai vitéz Habsburg József unokája emigráns magyar, mint mi, 35 éves, okl. gépészmérnök, magyarul kifogástalanul beszél. Nagypja, József Apánk nyomdokain jár, résztvesz a magyar emigráns életben, a Vitézi Rend főkapitányhelyettese. Jelenleg még tanulmányait folytatja Svájcban és Spanyolországban. Felesége Löwentein német főhercegnő (a német Ac-

tio Catholica világi elnökének leánya) és öt gyermekük (2 fiú, 3 leány) mind kifogástalanul beszélnek magyarul.

Ifj. vitéz Horthy Miklós 64 éves, Braziliában él és ott egy export-import vállalat elnöke. Üzletében csak magyarokat alkalmaz.

Ifj. vitéz Horthy István okl. gépészmérnök édesanyjával Angliában él, magyar kapcsolataikról nem tudunk. Híreink szerint — sajnos — önhibáján kívül magyarul sem tud.

Horthy Miklós Székelyudvarhelyen 1940 őszén.

Az országgyarapító kormányzó Székelyudvarhelyen 1940 őszén.

Kérjük Bajtársainkat, hogy közöljék a központtal az összes bajtársi híreket! Sikerek, betegségek, haláleset, házasság, a csendőr gye-
rekek haladása stb. mindnyájunkat egyformán érdeklő hír világviszonylatban. A Bajtársi Levél mindenkor közli ezeket a híreket. A tudósítások be nem érkezése miatt viszont sohasem lehet felelős se a lapunk, se annak szerkesztősége.

★

A MKCSBK központ rendszeresen olvassa az emigráns magyar újságot, de eljut hozzánk hazai és külföldi idegennyelvű sajtó mindazon száma is, melyek a csendőrséggel foglalkoznak. Így kellő tájékoztatással rendelkezünk.

Ajánljuk Bajtársainknak a csendőrbarátságukról közismert újságokat rendszeres olvasásra. Ezek: Hídfő, Katolikus Magyarok Vasárnapja, Pittsburghi Magyarság, Ausztráliai Magyarság, Kanadai Magyarság, Kanadai Magyar Újság, Magyar Nők.

Újabban különös előszeretettel olvassuk a Münchenben megjelenő „Új Európa” c. politikai és kulturális szemlét. Az „Új Európa” csak néhány évvel ezelőtt alakult azzal a céllal, hogy az emigráns magyarságnak legyen egy külügyi szemléje, mely fejleszti a külpolitikai érzéket és kellő tájékoztatást nyújtson a magyarságot érintő nemzetközi helyzetről. Az „Új Európa” szívesen küld három hónapra terjedő mutatószámot, érdeklődő bajtársaink írjanak a kö-

vetkező címre: „Új Európa”, 8 München 14, Postfach 24, West Germany, Europe. A folyóirat szerkesztője: Dr. Csonka Emil.

★

Máthé Jenő őrm bajtársunkat, párizsi csoportvezetőnket az Európai Frontharcos Szövetség arany lovagkeresztjével tüntették ki. A kitüntetést Zákó András vörgy úr nyújtotta át utolsó párizsi látogatásakor 1967. Karácsony előtt. Máthé Jenő őrmester Bajtársunknak szívből gratulálunk, mert ő nemcsak a párizsi MHBK csoportvezetője 10 éve, hanem tagja a franciaországi MKCSBK-nak is. Külön érdekesség számunkra, hogy a négy franciaországi MHBK csoport vezetője csendőr: Párizsban Máthé Jenő őrm, Tourcoingban Tóth József törm (ő egyben a MKCSBK franciaországi területvezetője is), Strassbourghban vitéz Temesvári Márton hdgy, tb. csendőr, Forbachban Csala Gyula szakv. Fenti derék bajtársaink, miközben a honvéd bajtársi közösség ügyeit intézik, hűséggel tagjai a csendőr szervezetnek, anyagilag áldoznak, gyűjtenek a MKCSBK-nak, megünneplik a csendőrnapiakat és szoros kapcsolatban állnak a MKCSBK központtal. Magatartásuk emigráns példa!

★

Keressük Berényi György és Deli Benő fhdgy bajtársaink címeit! Tudomásunk szerint mindketten nyugaton élnek. Feltalálásuk esetén mindketten írjanak-vitéz Hunfalvay

László honvéd fhdgy évfolyamtársuknak, ki az 1940-ben avatott Ludovikások találkozóját készíti elő. Címe: Sognsvein 6A/Oslo 4, Norge, Europe.

★

Világviszonylatban sok csendőr bajtársunk kapta meg a MHBK koszorús jelvényét. Többek között Chicagóban Sipos Lajos őrm bajtársunk a MKCSBK jelvénye mellett büszkén viseli a MHBK koszorús jelvényét is.

★

Pater Dr. Fogolyán Miklós, jelenleg Velencében, Olaszországban élő r. kat. lelkész keresi Szilágyi Imre csendőr alhdgy, vagy főtörm családját, kinek gyermekeivel Solt-on járt iskolába. A Szilágyi család valahol nyugaton él. Kérjük bajtársainkat, akik tudnak a Szilágyi családról, közöljék címüket a központtal.

★

Kaptuk a következő kedves és a túloldalon megszívlelendő levelet Karácsonyra: —, „A m. kir. Csendőr Bajtársi Közösség minden egyes tagjának békés, nyugodt, kegyelemteljes Karácsonyt és reményteljes Újesztendőt kívánok. És kérem a Mindenható Úristen segítségét, hogy a nagy csendőr családban duló egyénieskedésből eredő zavarok testvéri szeretetre, összetartásra változzanak át. Igaz bajtársi szeretettel Török Dezső”.

Örömmel közöljük Török Dezső alezredes bajtársunk levelét, aki a MKCSBK legáldozatosabb tagja

volt 20 éven át az emigrációban! A „túloldal” alatt Clevelandot és Münchent értjük, mert kanadai zászlóbontásunk után bajtársi kéznyújtásunkra onnan kaptuk az első támadásokat. A tisztulás utáni egység kezdeményezését odaátról várjuk, mi már 4 évvel ezelőtt közeledtünk!

Keressük: Topay László tüzér, később hadbiztos százados bajtársunkat. Utolsó címe Sao Paulo, Caixa Postal 3081, Brazília volt. Új címét kérjük.

★

Egyik bajtársunk fia odahaza járt Magyarországon. A régi házban körülnézve sok régi „Csendőrségi Lapok”-at talált. Az ügyes csendőr fiunk tudván, hogy ezzel apjának és emigráns bajtársainak nagy örömet szerez, a fenti újságot használta fel csomagolópapírnak és sok igen értékes cikket, fényképet kihozott sértetlenül. Hja, a csendőr fiúk édesapjuk nyomdoka-in járnak!

★

Hasonló történetet ismerünk kivándorlásunk előtti időből. Egyik bajtársunknak volt egy öreg, vas-tag bibliája. A vaskos könyv belsőjébe üreget vágott s az üregbe helyezett orvosságos üvegeket a bajor posta eljuttatta Magyarországba. Az otthoniak hálából szegedi paprikát stb. küldtek a könyvben az orvosságok térítéséért. Az öreg bibliá vagy tizszer tette meg az utat, otthon segített, idekint pedig

megfűszerezte az amúgy íztelen bajor kosztot. E leleményességgel sikerült egyik bajtársunk hozzátartozójának életét megmenteni. Különben az orvosságokat a kommunista rendőrség elkobozta volna.

★

A MKCSBK központ is gyűjti a vietnami háborúban hősi halált halt amerikai magyar katonák nevét, haditetteit s őket saját halottainak is tekinti.

★

A legutóbbi német statisztika szerint 84.000 német katona esett a magyarországi harcok során 1944-45-ben. A II. világháború magyar hősi halottairól hivatalos statisztikai adatot nem tudunk. Becslés szerint 600.000 honvéd és köztük 11.000 csendőr halt hősi halált a bolsevista rémmel folytatott kegyetlen harcban. A német hadsereg vesztesége három és fél millió volt. A Szovjetunió ennek a dupláját, hét millió katonáját veszítette el.

★

Az „Unsere Post”, Die Heimatzeitung der Ungarndeutschen, azaz a magyarországi németek Stuttgartban megjelenő lapja 1968. február 4-i számában rendkívül meglepő és fényképes cikkben emlékezik meg a m. kir. Csendőrségről. A lap megemlékezésében igyekszik képet adni az új generációnak a „régiről haza” csendőrintézményéről. Az írás szintén, igaz és felemelő cikkben a szerző valóban értékes emlékeket állít a magyar csendőrnek, többek

közt kétszer is említi, hogy a m. kir. Csendőrség elitcsapat volt. Következő számunkban részletesen ismertetjük a fenti cikket. Magunk részéről annyit teszünk hozzá, hogy testületünkben sok sváb származású tiszti és legénységi bajtársunk szolgált, kik kiválóan látták el szolgálatukat, kiváló bajtársak voltak. Ma is élnek emlékezetünkben a rendes, tiszta sváb falvaink, hol törvénytisztelő lakosság élt és ahol jóformán dolga se akadt az ott szolgáló csendőreinknek. E szép falvak német lakosságát a kommunista erőszak, az új szovjet urak németellenes gyűlölete üldözte ki hazájából. Sorsuk azonos a magunkéval, ők is az igazság feltámadását várják.

★

A torontói magyarság a Vitézi Rend Zrinyi csoportjának és a nemzetű szervezetek, valamint egyházaink rendezésében június 21-én emlékest keretében hódolt vitéz nemes nagybányai Horthy Miklós tengeri, Magyarország kormányzója, Ottrantó hőse, az osztrák-magyar hadiflotta utolsó parancsnoka születésének 100. évfordulóján. Az emlékest iránt igen nagy volt az érdeklődés, sokan vettek részt az ünnepen. Horthy Miklós 50 évvel ezelőtt, 50 éves korában az osztrák-magyar monarchia fájdalmas szétesésekor vette át a megcsonkított magyar haza vezetését, nehéz és göröngyös úton a magyarok területet részbeni hazatéréséig s a tragikus II. világháború elvesztésének

előestéjéig irányította hazája sorát. Világviszonylatban 1919-ben ő aratta az első győzelmet a bolsevizmus felett, ő sietett Pilsudszki lengyel tábornok segítségére elsőnek egy hatalmas löszervonat küldésével, mellyel sikerült elérni, hogy Lengyelország győzelmesen került ki 1921-ben Lenin bolsevista hordáinak támadó háborújából.

Horthy Miklós szelleme, aki a monarchiának is hűséges fia volt, ma is él az emigráció lelkében. Tragikus, emigráns sorsában végül mi is osztoztunk.

★

Az északkanadai edmontoni magyar katonarádió bemondója 1968. február 18-i adásában ismét a m. kir. Csendőrség emlékének hódolt, ismertette a budai harcok és a kitörés történetét. Az éter hullámain áldozott Nagy Zsombor cső. szds emlékének, ki akkor az egyetemi rohamzászlóalj parancsnokaként esett el. Meleg és elismerő szavakkal hódolt Budapest hős csendőrvédői előtt, kik példát adtak a fiatal egyetemista generációnak. Az adást őszi számunkban részletesen ismertetjük! Addig is bajtársi kézszorításunkat küldjük a bemondónak, a hajdani vitéz műegyetemista harcosnak!

A csendőrgyermekek iskolai eredményeire mindig büszkék vagyunk!

A közelmúltban a következő értesüléseket kaptuk:

Ifj. Zöldi Márton, a mártírhalált halt dr. Zöldi Márton szds bajtársunk fia Buenos Airesben elnyerte a mérnöki oklevelet.

Olasz Margit, vitéz Olasz Lajos őrm bajtársunk leánya Adelaideben, Délausztráliában elnyerte a B. A. egyetemi oklevelet.

Warrené Szathmáry Emőke kitüntetéssel végezte a torontói egyetem 4 éves antropológiai szakát és elnyerte a B. A. oklevelet, egyben \$1.500 ösztöndíjat nyert Ontario kormányától, hogy további tanulmányai során megszerezze a bölcsész doktorátust.

Ifj. Kocsis László jó eredményel végezte az adelaidei egyetem fogorvosi szakán a III. évet, öccse, **Kocsis György**, Kocsis László szdkv bajtársunk fia és **ifj. Borbási Ferenc**, Borbási Ferenc őrm bajtársunk fia érettségiztek Adelaideben, Ausztráliában.

Későn kapott értesülés szerint **ifj. Virág Béla**, Virág Béla főtörm bajtársunk fia jól érett a németországi Burg Kastl-i magyar gimnáziumban, jelenleg tisztviselőként dolgozik.

Brewerné Papp Eszter tanítónő, Papp Lajos főtörm bajtársunk leánya, Milwaukee, Wis. USA-ban jelentette iskolai előjáró hatóságának, hogy az amerikai tankönyvekben Magyarországról szóló anyag nem fedi a valóságot, a tankönyvet az amerikai iskolai hatóság helyesbítette! Az iskolájában és osztályában egyetlen magyar gyermek sincs, azonban Papp Eszter

megtanította tanítványainak az „Oh csendes éj” c. karácsonyi dalt magyarul. Tanítványainak minden nap tanít néhány magyar szót. Osztályában több amerikai tanuló már kezd magyarul beszélni!

Eszter, a MKCSBK vezetőség tiszteleg!

Csoportvezetőink, kérjük a csendőrgyermekek eredményeinek bejelentését!

Csendőrgyermekeink előrehaladásához szívből gratulálunk!

★

A MKCSBK vezetőség elismerő iratát juttatta el 1968 csendőrnapijára az alábbi Bajtársainknak a csendőreszme szolgálatáért, vala-

mint a MKCSBK érdekeinek előmozdításáért:

Andróczy Ferenc M. S. őrm, vitéz Serényi István tb. csendőr, Telek József v. törm, dr. Körmöczy Nándor g. százados.

★

A MKCSBK vezetőség 1968 csendőrnapijára a Csendőrgyermekek Emléklapját juttatta el a következő Bajtársainkhoz a MKCSBK-nak küldött nagyszegű anyagi adományuk elismeréseképpen:

Hangodi János alhadnagy, Boross István szakaszvezető, Bagdi Lajos törzsőrmester, Farkas - Pusztay Ödön törzsőrmester.

Cserkészrendőrök a jubileumi cserkész nemzeti nagytáborban 1966-ban, a jobbszárnyon Megay Béla tb. csendőr őrmester.

Az „Arnstorfer Heimatbrief”, a németországi Arnstorf város helyi újságjának karácsonyi száma meg-
 ható és kedves cikkben ír vitéz kis-
 barnaki Farkas Ferenc vezérezre-
 desről, ki városukban telepedett le
 a háború után és magatartásával,
 nemes alakjával hozzáért a kis né-
 met város lelkiségéhez. A lap köz-
 li fényképét is, majd említi, hogy
 hitvese és az USA-ban elhunyt leá-
 nya az arnstorfi temetőben nyug-
 szanak, Magyarországon dülő al-
 földi csatákban hősi halált halt pán-

célos hadnagy fiának márvány pla-
 kettje pedig ott függ a többi német
 hős között az arnstorfi temető em-
 lékművén. Mi pedig büszkén nyug-
 tázzuk, hogy rangidős tábornokunk
 ily nevet vívott ki magának a né-
 met lakosságnál!

★

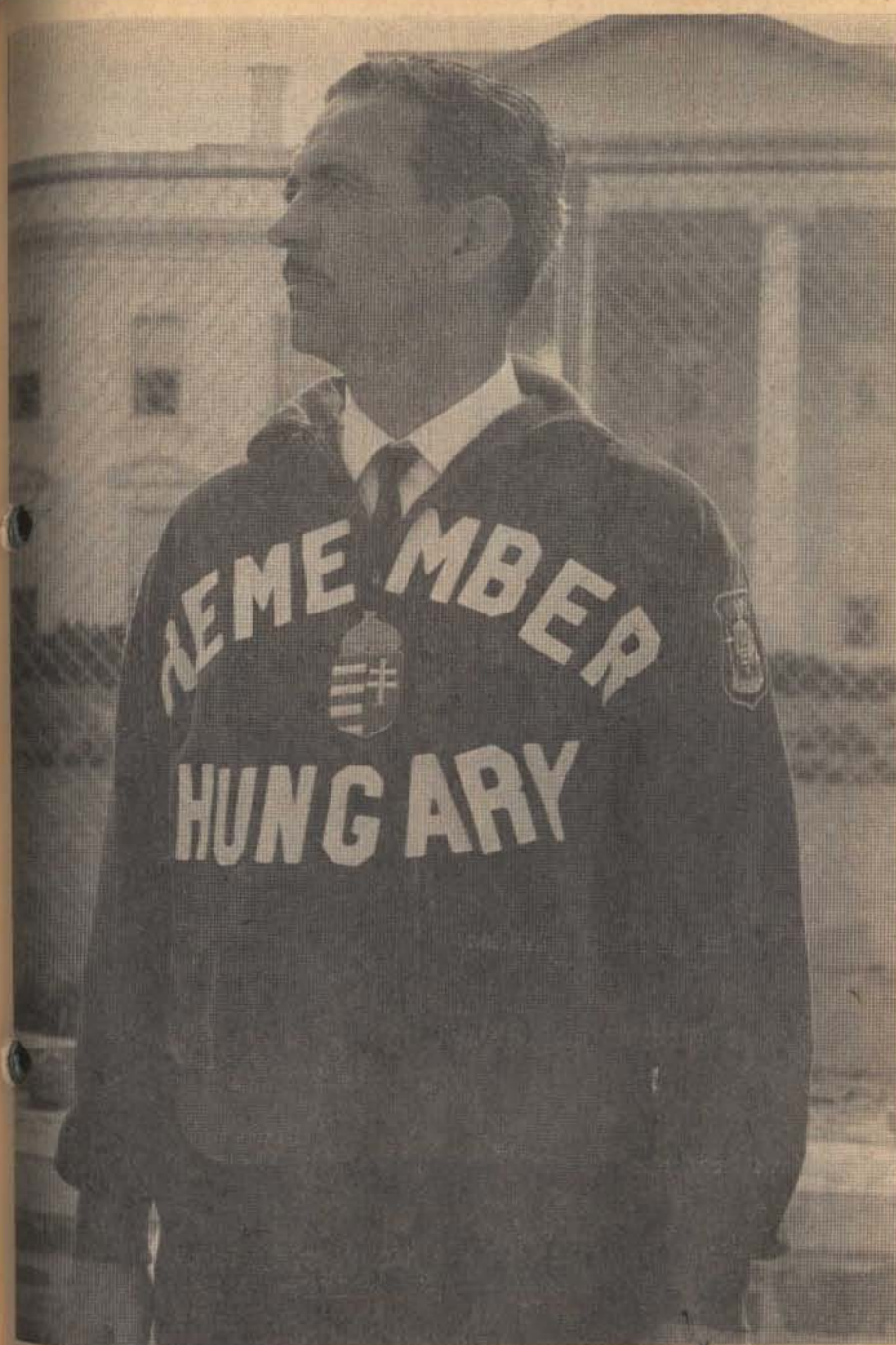
A clevelandi renegát Csendőr
 Család Egyesületi Értesítőjének
 1967 decemberi számában az „Ar-
 gentin hírek” rovatban ismét fog-
 lalkoznak a MKCSBK-val. A MK
 CSBK „átszervezését” szorgalma-
 zák s ismét elfelejtették a 66:2 a-
 nyú bizalmi szavazatot. Csak szer-
 vezzék át magukat, mi azalatt nyu-
 godtan folytatjuk munkánkat 20
 éves szervezetünk szellemében.
 Mert szervezkedésük nem érinti a
 túlnyomó létszámban lévő egysé-
 ges MKCSBK-t.

★

vitéz Serényi István tb. csendőr
 bajtársunk néhai id. Serényi István
 főtörm, veszprémi őrsparancsnok
 fia, csendőrlaktányában nőtt fel s a
 csendőrség szolgálatát, kötelessé-
 geit, vasfegyelmét épp úgy ismerte,
 mint mi, akik benne éltünk. Serényi
 Bajtársunk hatalmas lelkierőt jele-
 tő gyaloglásai alkalmával gyakran
 emlegette néhai édesapja nevét, ki-
 nek emlékezete mindig újabb erőt
 adott önkéntes vállalkozásai foly-
 tatására. Serényi István 1943-ban
 több magyar atlétikai bajnokságot
 nyert hosszútávfutásban. Vesz-
 prémben sporttudósító lett a helyi

vitéz Serényi István tb. csendőr a
 torontói Szabadságharcos
 Emléknű előtt.

Vitéz Serényi Istvan a washingtoni Fehér Ház előtt.

**vitéz Serényi István Horthy Miklós
sírijánál**

újságnál. A háborúvesztés után nyugatra jött, majd évek múlva az USA-ba vándorolt ki. 1959-ben Kruscsev szovjet miniszterelnök Amerikába érkezésekor fekete lepedővel kötötte be a new-yorki kikötőben álló hatalmas szabadság-szobor szemét. 1960-ban New Yorktól Washingtonig futott, a sokszázkilométeres utat 8 nap alatt tette

meg és útja végén tisztelgett a Fehér Ház előtt. 1962-ben San Franciskótól New Yorkig gyalogolt, a 3.200 mérfölres utat (5.320 km) 74 nap alatt amerikai rekordidő alatt tette meg. Minden alkalommal koronás és nemzeti címeres trikóban „Igazságot Magyarországnak” felirattal szerepelt, utjain az újságírók, fotóriporterek, televízió és rádiótudósítók tömege kísérte. Serényi István bajtársunk hatalmas teljesítményeivel a legtöbbet tette

Serényi István
**marathoni emlékfutása
New Yorkból Washingtonig**

**vitéz Serényi István marathoni
emlékfutása New Yorktól
Washingtonig**

szenvető szülőföldjéért, a magyar elszántság, hősiesség és akaraterő eme megnyilvánulásai örökre emlékeztetések maradnak! Elismerésül a Magyar Vitézi Rend felvette tagjai közé, a MKCSBK pedig 1967-ben tiszteletbeli csendőrré avatta.

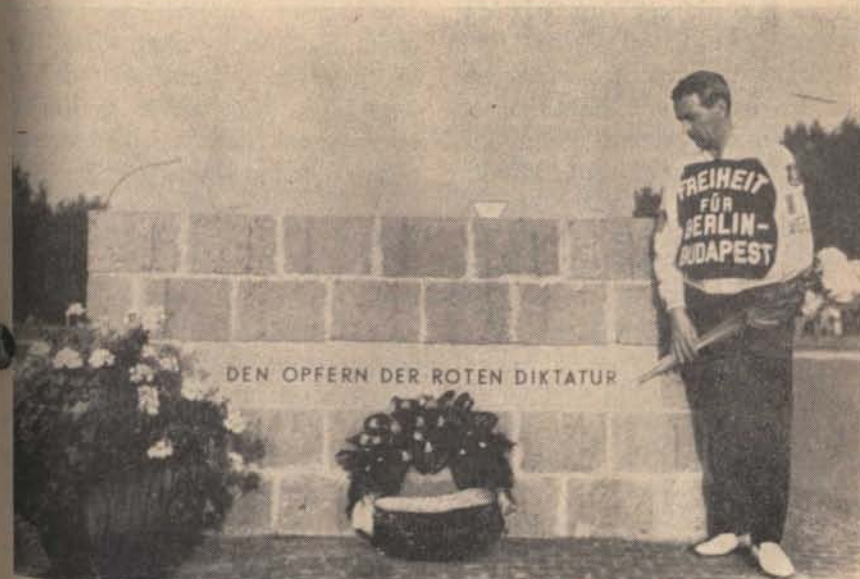
Személyében a torontói csendőrnapon, majd felesége kíséretében a new-brunswicki csendőrnapon egy igaz s méltó Bajtársat ünnepelhetünk!

★

A közelmúlt években az osztrák német könyvkiadók közel 10 német nyelvű, de Magyarországgal foglalkozó könyvet adtak ki 40-50 ezres példányszámmal. A könyvek mind magyarbarátsággal íródtak s szimpátiakeltők a magyarság iránt. Miután a könyveket a német és

osztrák közönségnek szánták, önkéntelenül a hajnal derengésének érzését váltotta ki az emigráns magyarságban. Az omladozó középeurópai kommunista blokk, a gyengülő szovjet megszállás, a százmilliók szabadságszeretete az idő múlásával valóban a felszabadulás hajnalát hozhatja el.

A magyarság történetét, a Szent Koronát, a magyarság európai védelmi szolgálatát ismertető könyvek közül az utolsó, „Királydráma Hitler árnyékában” címmel Horthy Miklós kormányzó „dinasztia-alapítási” kísérletét akarja elhitetni a közvéleménnyel. A könyv írója, Vásári Emil ismerteti IV. Károly király 1921-ben történt hazatérési kísérletét, mikor is a kormányhű csapatok Budaörsnél fegyvertűzzel

vitéz Serényi István a berlini falnál

fogadták a hazatérő király csapatait. A tragikus események háttere a kisantant államainak azon fenyegetése volt, hogy még a trianoni ország-csonkot is megszállják, ha visszatér a Habsburg uralkodó. Az 50 éves Horthy Miklós abban az időben nem gondolt utódjának kiválasztására, eszébe se jutott dinasztiaalapítás. Ezen gondolata 20 évvel később vetődött fel, az országgyarapító kormányzó 70 éves kora után valóban gondolt arra, hogy mi lesz halála után? A nemzetgyűlés István fiát közfelkiáltással választotta kormányzóhelyetessé, akinek 1942. aug. 20-án történt repülő hősi halála után azonban ez az elképzelés is összeomlott. A szétrombolt osztrák-magyar monarchiát csak akkor lehetett volna a megcsonkított Ausztria-Magyarország uniójával fenntartani, ha a király elsőnek Bécsbe tér haza és ha az antant hatalmai az egyesülés tervét biztató megnyilatkozásokkal támasztják alá. Mindez azonban elmaradt, Horthy Miklós, ki hűséges fia volt a monarchiának, a magyar érdekeket nézte elsősorban, mikor uralkodója távozását kérte. Utolsó királyunk tragikus sorsa, az angolok-franciák által történt deportálása Madeira szigetére s korai halála minden igaz magyar szívében ma is fájó emlék.

★

Lapzártakor kaptuk a megdöbbenítő hírt, hogy vitéz Karsay Jenő alezredes, a Bajtársi Levél alapítója és 17 éven át szerkesztője

1968. május 2-án hirtelen szívroham következtében elhunyt.

Kiváló Bajtársunk halálhírét és temetését, valamint érdemeit ösziszámunkban ismertetjük!

★

A Bajtársi Levélben szereplő cikkekben, hol a nevek és helységek kiírása árthat hazai hozzátartozóinknak, a neveket és helységneveket kezdettől fogva megváltoztattuk. Ezért felesleges és oktalan aggodalmaskodnia müncheni Nagy Flóriánnak, ki egy Sao Paulóba írt újabb hitvány hangú levelében B.L.-től félti a hazai bajtársainkat. Üzenjük neki: törődjön önmagával és a müncheni MKBK-val! A MKCSBK-hoz semmi köze sincs, így ne nyilatkozzasson.

★

Felhívás! A Bajtársi Levélben szereplő hírek, cikkek nem jelennek katonai titkot, arra azonban ügyeljünk, hogy a B.L. ne kerüljön ellenségeink kezébe, akik azt ellenünk felhasználhatják!

★

A MKCSBK vezetőség ügyvezető elnöke 1968. május 18-19-én meglátogatta a pittsburgi csoportunkat és a legjobb bajtársi színlombon folytatott megbeszélésük a MKCSBK jövője érdekében.

★

„10 éves önnállóságukat ünneplik Clevelandban a Csendőr Család tagjai”, olvassuk a magyar sajtóban. Ünneplés helyett sirniuk kellene, hogy megbontották a csendőr emigráció egységét 1958-ban!

130 clevelandi csendőrből papiroton 49 tartozik a Csendőr Családnak, 20 a MKCSBK hive és Islingtonba küldi támogatását. A fennmaradó 61 pedig sehová se tartozik, szétestek, mint az oldott kéve, megunván a széthúzást.

A clevelandi csendőrnapiokon 180 megjelent ünneplő közönségből csak 18 a csendőr, hol marad a többi 112?

Sajnos, nincs egy keménylelkű bajtársunk Clevelandban, ki újra szervezné a MKCSBK-t! Mert akkor ujjászületne a csendőregység így viszont a klikk kezében foszladozik.

A MKCSBK vezetőség ügyvezető elnöke ellen annyi rosszat, valótlanságot és irányított hazugságot még nem írtak és terjesztettek, mint a klikk féltékeny tagjai! Mert a MKCSBK vezetőség a 20 éves világszervezetet emeli és fejleszti, ez pedig árt a clevelandi szakadárrok terveinek.

Hol tartanánk már, ha a clevelandi egységbontók 1964-ben elfogadták volna a MKCSBK felajánlott béke és egységajánlatát? Még rá gondolni is öröm!

Ők nem akarták ezt, haladunk nélkülik!

★

Felkértek az alábbiak közlésére:
A Hős Édesanyák Világszövetsége,
World Federation of
Heroic Mothers
Békétlenség vagy béke?

Amint tapasztaltuk, mindazok, akik a háborukat megnyerték, a

békét elvesztették! Viszont azok, akik a háborukat elvesztették, a békét meg fogják nyerni, ha a gyilkolóeszközök nélküli, legnagyobb, legyőzhetetlen hadsereget hadbaállítják!

Tudjuk, hogy sokan több nő él a világon, mint férfi és ma már a nők döntenek el, hogy ki kerüljön az élre, aki elhatározza, hogy békétlenség legyen, vagy béke! Éppen ideje, hogy olyanok kerüljenek az élre, akik a béke mellett döntenek és a békés boldog életet, nem gyilkolóeszközökkel, hanem a krisztusi tanítás fegyverével, a szeretettel harcolnak a békés boldog jövőért!

Ha a világ minden részén, azok az édesanyák és az általuk értékes, emberibb emberré nevelt gyermekei összefognak és ezentúl nem csak gyermekeiket, hanem a felebarátaikat is igyekeznek meggyőzni a krisztusi szeretet legyőzhetetlen fegyveréről, akkor a **Hős Édesanyák** és az általuk értékes, emberibb emberré nevelt gyermekei eredményes munkájuk gyümölcse lesz, az **örökkétartó, békés, boldog jövő!**

A **Hős Édesanyák Világszövetsége**, azért alakult meg, hogy hadbaállítsa, a gyilkolóeszközök nélküli, legyőzhetetlen legnagyobb hadsereget, a **Hős Édesanyákat, a nőket**, — akik szaporították a nemzeteket és odaadó áldozatos munkával nevelték gyermekeiket, a **haza, a nemzet és az Isten adta nép szabadságának és függetlenségének**

megvédésére és ha kellett, felállították őket a haza oltárán!

A Hős Édesanyák Világszövetsége, 1968. évi március hó 30-án, szombaton este 7 órai kezdettel, a Patriotic Hall dísztermében, (1816 So. Figueroa St., Los Angeles, Cal., 90015) leleplezte a Hős Édesanyák életnagyságú szobrának előhírnökét, egy Hős Édesanya szobrát, aki az 1956-os forradalmi szabadságharc alatt, férjét és hat fiát áldozta fel a Magyar Haza oltárán! Ez a szobor azért lett most leleplezve, hogy, amíg az életnagyságú szobor elkészül, ezelőtt a szobor előtt hajtsuk meg fejünket!

Ha nem lettek volna Hős Édesanyák, akkor hőseink sem lettek volna. Mindenek előtt a szobor az otthon, a család, a **Haza hőseit, az édesanyákat illeti!**

Mindazok, akik édesanyjukban a hőst is tisztelik, azok ezen a szoborleleplezésen megjelentek, hogy ezzel is leróják édesanyjuk iránti hálájukat, kegyeletüket.

Akik valamilyen oknál fogva nem vehettek részt ezen a szoborleleplezésen, küldjék el önkéntes téglájukat, a World Federation of Heroic Mother címén: 1148 No. Seward St., Hollywood, Cal., 90038, U.S.A. Mrs. Aranka Szajlai, ügyvezető titkárnőnek, mely összeg, a szobor bronzbaöntésének költségét fogja fedezni.

Mindenkit szeretettel várunk!

Görgényi Géza elnök.
Szajlai Aranka titkár.

Csendőr Bajtársak, küldjünk önkéntes adományokat a Hős Édesanyák szobrára!

★

Egyébként bajok vannak a buenos-airesi jegyzőkönyvvel is! A híres kiválási jegyzőkönyvből ki maradt pl. az is, hogy egyik illusztris ezredes bajtársunk, hallván, hogy mi készül, felállott és otthagya a termet. Két szds és egy zls bajtársunk tiltakozott az egyoldalú határozat ellen, hangoztatván, hogy előbb szeretnék tudni a MKCSBK központ választát is. A válasz a hajópostán küldött buenos-airesi érdeklődésre természetesen hónapokkal később érkezett meg, így az előre elkészített jegyzőkönyvüket egyoldalúlag táltatták és iratták alá.

Két ezds bajtársunk, kik a MKCSBK V.B.-ának régi tagjai voltak, továbbra is óhajtották tagságunkat. Természetesen a MKCSBK vezetési bizottságában nem maradhatnak olyan tagok, kik jegyzőkönyvet írnak alá a központ ellen s akik az igazságot, N.F. mesterkedéseit nem világítják meg az igazság fényében. Ha ezt megtették volna, csoportjuk nem vált volna ki.

Buenos-airesi képviselőnk: Nagyiványi Ödön szds levélben tiltakozott a helyi csoportvezetőnél az 1967. szept. 15-i rendes közgyűlésen felvett jegyzőkönyv ellen, mert a jegyzőkönyv a közgyűlésen elhangzottak tökéletes megmásításával és kihagyásokkal látott napvi-

lágot a clevelandi Egyesületi Értesítőben.

Szeretnénk, ha buenos-airesi bajtársaink új csoportvezetőt választanának és ezzel oldanák meg a kiválással kapcsolatos súlyos tévedésüket.

★

Ángyán Béla honvéd, a buenos-airesi csendőr bajtársak barátja, a helyi mozielőadáson megdöbbenve látta a magyarországi kommuniszták csendörgyalázó propaganda-filmjét, a „Reménytelenek”-et. Felborodásában levelet írt az argentin államelnöknek, feltárta a film kommunista propagandajellegét és kérte az elnököt a fenti filmelőadás beszüntetésére. Levelében példadadó módon védte meg a m. kir. Csendőrséget, kifejtve, hogy testületünk világhírű volt magas erkölcsi színvonala, fegyelmezettsége, pártatlansága terén, mely tökéletes személyi és vagyoni biztonságot nyújtott Magyarországon minden lakójának.

Köszönjük Ángyán Béla Bajtársunk nemes kiállítását, az emigráns m. kir. Csendőrség tiszteleg!

★

Felkérjük mindazokat, akik még nem fizették be 1968 évre a Bajtársi Levélnek szánt hozzájárulásukat, sürgősen küldjék be a MKCSBK központjába!

A posta, a nyomda nem dolgozik ingyen!

E felhívásunk főleg azoknak szól, kik évek óta elfogadják a Baj-

társi Levelet, de elfelejtik beküldeni a hozzájárulást!

Nyugdíjas Bajtársainktól, özvegyeinktől **nem** kérünk előfizetést!

Minden Bajtársunknak boldog nyári vakációzást kívánunk, a Bajtársi Levél újból jelentkezik az őszszel!

Ha késünk is, ami nem a mi hibánk, mindig megjelenünk!

Mindenkor Bajtársaink türelmét, megértését kérjük!

★

Ausztriából kaptuk a következő viccet:

— „Hitler izgatottan sétál a túlvilágon, arca csupa gond. Göring megkérdezi: — Min töpreng Führer? — Tudod Hermann, válaszolja, ha tudtam volna, hogy a zsidók ilyen kitűnő katonák, akkor inkább az SS-t égettem volna el!”

★

A MKCSBK ügyvezető elnöke már hosszú ideje kutatott a csendőr múzeum számára egy Manlicher puska után. A sok próbálkozást Karácsony táján siker koronázta! Alabama államból (USA) sikerült egy Manlicher puskát rendelni, mely a közelmúltban Buffalóba érkezett. Izgatottan bontottuk fel a csomagot és 23 év után viszontlátuk szívünkhöz nőtt szolgálati fegyverünket! A dobozból egy lovascsendőr karabély került elő, „Budapest, M-95” bevéséssel. A kanadai határon a vámtisztviselők mosolyogva, vámentesen engedték át a magyar csendőr kincset,

mely torontói fegyvermesterünk kezében újjá fog születni. A puska ára \$15.— US volt, 100 drb. 1938-39-ben gyártott töltény \$5.— US-be került. Megérte!

★

Dr. Hász István tábori püspök az idén ünnepli 40 éves püspöki jubileumát. Ez alkalommal a Szent László Társaság európai ünnepei keretében 1968. június 29-én tartja Speinshart-ban, Németországban gyémántmiséjét. Altábor-

Milyen Tiszelt Százados Úr!

Először is elnézést kérem, hogy csak most válaszolok az 1968 február 14-én kelt levelére. A levele munkámra nagyon lefoglalt.

A legnagyobb hálával köszönöm Tiszelt Százados Úrnak és Rajta kezeitül a Magyar Királyi Csendőrbajtársi Község minden tagjának, — és a „névtelen volt m. kir. Csendőrnél”, a szívesre küldött magyar 10 koronát.

Ugy fogom megőrizni, mint a legdrágább kincsöt és bármikor kezembe fogom venni, gondolni fogok azokra, akikől kaptam, — hálával, büszkén és csodával, hogy nem sokára újból csak lehetjen egy „Magyar Királyi Csendőr” és a „volt” a múlt legyen!

Megjegyzés a hálámát kifejezve,

maradjon a legmélyebb Tisztelettel,

Orbán Gyula.

—Hutogenbosch. 1968 február 26.

nagy Püspök Atyánknak szívből gratulálnak az emigráns csendőrök!

★

A MKCSBK központ az elmúlt 3 évben 43 érettségizett, vagy egyetem végzett csendőr gyermeknek küldte el emléktűt a régi magyar, Körmöcbányán vert 10 koronás arnyat. A köszönőlevelek közül a legszebbet: Orbán Gyula tanár levelét kicsinyített formában lent közöljük:

Kérjük azt a bajtársunkat, aki Fényes László szakv. bajtársunktól kölcsönkérte a „Büntető törvények és jogszabályok” c. könyvecskét, juttassa vissza sürgősen a MKCSBK központba, vagy a torontói csoportvezetőséghez.

★

A MKCSBK vezetőség 1968. június 9-én Islingtonban ülést tartott. Megbeszélésre kerültek a MKCSBK-t érintő összes problémák. A vezetőségi ülés Kovács Ferenc örgy elnöklete alatt a legteljesebb egyetemesben zajlott le, minden ügy elintézésével és határozattal végződött. Az ülésen a vezetőség összes tagja megjelent.

Köszönetünket tolmácsoljuk Kovási Bretán Sándor szds bajtársunknak, aki a vezetőséget vendégül látta tradíciókat őrző szép islingtoni otthonában.

★

Hireink szerint a new brunswicki csoportunk 138 aláírással ellátott memorandumát egy csendőr bajtársi küldöttség viszi a közeljövőben személyesen New Yorkba az USA UN-követéhez. A küldöttséget Kiss Gábor fhdgy magyarbarát amerikai örsége vezeti és ő tölti be a szóbeli szerepét is ugyanott. Bajtársak, szívből gratulálunk! A magyar-rá vált amerikai asszonyt szívünk minden melegével köszöntjük!

★

Kovács Ferenc örgy, a MKCSBK vezetőség elnöke munkahelyén eszméletét veszítve összeesett és kórházba került. 3 hetes kórházi

kivizsgálás eredménye kedvező és ma már lakásán a gyógyulás útjára lépett. Elnökünknek, az igazi bajtársunknak, a közkedvelt vezetőnknek minden emigráns csendőr szívből kívánja a mielőbbi teljes gyógyulást!

★

Bajtársunk! A MKCSBK a bajtársi áldozatkészség révén működik! Kövesd csoportvezetődet s teljesítsd felhívását! Nyisd ki áldozatos jó szivedet, nyisd ki pénztárcádat s küldjétek adománytokat a központba, azért, hogy

1. fennmaradjon és a továbbiakban is megjelenjen központi tájékoztatónk, a Bajtársi Levél.
2. segíthessük a hazai nélkülöző bajtársakat, azok özvegyeit és a csendőr árvákat! A központi segélyalap 1968. januárjában teljesen kimerült.
3. ne legyünk készületlenül, ha váratlanul üt az óra! Küldd \$25.00 összegű adományodat a küldöttségi alapra!

A magyarok Istene fog megáldani érte!

MKCSBK Központ címe:
„MKCSBK” Hungarian Veterans
P.O. Box 65,
Islington, Ontario
Canada.

★

Los Angelesben, Kaliforniában leleplezték a hős magyar Édesanya szobrát. A szobor egy eredeti fényképfelvétel nyomán készült és egy fejkendős magyar Édesanyát ábrázol azon sirgödör szélén, hová

1956. november 4-én az urát és hat fiát temették, mint a magyar szabadságharc hőseit. Arcán felbecsülhetetlen fájdalom ül, a hős Anya milliónyi gyötrelme, keserve...

*

nemes Heincz Ádám szkv. m. kir. tüzér százados, a kardos és hadiszalagos Magyar Érdemrend Lovagkeresztjének tulajdonosa, a csendőrök igaz barátja és sorstársa a németországi táborokban, 1968. március 19-én Stockholmban, Svédországban elhunyt. Képzett, intelligens katona, igaz bajtárs volt. Halála szomorú veszteségünk!

S.O.S.

Bajtársak figyelem!

Azonnali segítségeteket kérjük, életet kell mentenünk!

Gyimesy Sándor hdgy bajtársunk Chilében egy tejüzemben túlterhelt munka stb. következtében TBC fertőzést kapott. Állapota annyira súlyosbodott, hogy bordáit ki kellett operálni. Négyeszeres operáció fizikailag teljesen legyengítette s éjjelnappal ápolónő ül mellette. Csáládja, három gyermeke gondokkal küzd. Műbordák, légzőcső beszerzése élete megmentéséhez és felépüléséhez és újabb anyagi megértetés, melyre nincs fedezet!

Csendőr Bajtársunk, ki olvasod a sorokat, vegyél elő 1 dollárt, ha könnyen kibírod, többet is, tedd

borítékba, a borítékra írd rá: Gyimesy Sándornak, írd rá címedet és add póstára címünkre: „MKCSBK” Hungarian Veterans, P.O. Box 65, Islington, Ont. Canada. A lényeg az azonnali cselekvés, mi áldozatos adományaitokat azonnal továbbítjuk! Elismerésünk, köszönetünk előre is! S.O.S. Sürgős!!!

*

vitéz Király Gyula ezds, a MKCSBK örökös tb. vezetője írta a következőket: — „A legutóbbi Bajtársi Levél kiváló kiadmány. Katekizmus lehet azok számára, akik tudni akarják, hogyan kell szolgálni a valóban magyar érdekeket, a hagyományokat, a bajtársi összetartozandóság érzését, bajtársaink szeretetét egymás iránt, kegyeletét, nagyrabecsülését az örökre elköltözöttök iránt, örömet mások öröme, boldogulása, vagy szomorúságát mások szomorúsága, bánata felett, az együttes munkát a magyar jövő szolgálatában együttthaladókkal. Tartalma hol felemel, hol lesújt, de a tagadhatatlan szomoruban is benne van a vigasztalás, a csendőr büszkeség, benne a tudat, hogy voltunk valakik és a megingathatatlan hit, hogy leszünk is. A csendőrnapiak részletes ismertetése bizonyíték arra, hogy renegátjaink mesterkedése nem bonthatja meg sorainkat, nem rombolhatja le a csendőrszellemet, hanem még inkább összekovácsolja és állandósítja!” —

Ezredes Úr köszönjük! E szelvényben folytatjuk!

Adakozások a Bajtársi Levélre és a központi adminisztrációra:

Chicagói csoport \$25.78; F. F. melbournei csoport \$38.80; new brunswicki, bethlehemi és courtlandi csoport \$222.07; milwaukeei csoport \$70.40; Sz. S. törm \$5.—; v. Á. A. Z. ezds \$2.16; Cs. B. ezds \$2.16; Dr. P. Z. szds \$5.98; F. M. alhdgy \$5.41; A. M. K. ezds \$2.17; h. F. K. alez \$4.—; B. J. szakv \$2.—; sao pauloi csoport \$32.48; N. J. alhdgy \$1.07; valenciai csoport \$18.24; calgary-i csoport \$50.—; v. P. K. fhdgy \$10.—; N. Gy. örm \$10.—; A. Gy. törm \$5.40; Dr. Sz. S. örnagy \$10.80; R. F. szakv \$10.70; délausztráliai csoport \$18.24; valgary-i csoport \$25.—; Sz. J. törm \$5.—; K. J. szakv \$5.—; K. K. ezds \$5.—; v. P. J. alez \$4.32; v. Á. A. Z. ezds \$1.08; H. M. törm \$5.—; v. K. E. fhdgy \$3.74; B. J. örm \$ 2.14; new brunswicki csoport \$5.38; S. F. örm \$4.80; Dr. v. H. B. tb cső \$4.32; B. A. örm \$10.75; Dr. v. U. L. alez \$10.—; pittsburghi csoport \$7.95; sydney-i csoport \$36.10; v. Á. A. Z. ezds \$1.08; D. P. szakv \$5.—; M. I. törm \$5.—; v. T. B. v. törm \$5.—; B. B. szakv \$13.—; 3 jóbarát \$4.—; torontoi csoport \$100.—; torontoi csoport \$50.—; N. J. ezds \$5.—; J. J. \$ 1.07; N. J.-né \$4.40; wellandi csoport \$100.—; O. J. törm \$5.—; Cs. J. főtörm \$20.—; hamiltoni csoport \$45.—; Z. Á. ezds \$1.—; G. T. h. fhdgy \$5.35.

Chicagói csoport \$25.78; F. F. fhdgy \$4.—; K. S. főtörm \$26.75; K. K. örm \$6.—; K. Á. alez \$2.67; Cs. E. szds \$5.35; K. O. alez \$5.—; Sao Paulo-i csoport \$10.81; N. J.-né \$4.40; B. J. szakv \$4.—; v. Á. A. Z. ezds \$1.07; perthi csoport \$11.—; Sz. I. örm \$5.—; Szt. L. T. \$47.14; H. I. alhdgy \$43.20; S. J.-né \$1.25; K. S. főtörm \$26.78; v. Sz. örm \$10.—; M. A. örm \$10.—; Zs. I. örm \$10.76; G. I. örm \$1.—; N. N. főtörm 5.—; M. L. szds \$2.47; P. B. főtörm \$20.—; v. Á. A. Z. ezds \$1.07; L. Z. törm \$10.—; v. Sz. L. h. örgy \$10.82; ö. B. A.-né \$6.—; A. M. rö \$2.05; T. K. törm \$15.—; Dr. N. Sz. szds \$6.20; v. Á. A. Z. ezds \$1.08; M. J. örm \$5.42; Dr. R. B. szds \$5.35; N. J. alhdgy \$1.08; P. A. törm \$20.—; P. L. h. örm \$5.—; A. F. M.Sc. örm \$4.17; L. B. alez \$10.—; v. H. J. ezds \$2.20; v. T. E. szds \$5.35; B. Á. h. fhdgy \$5.35; T. B. törm \$10.—; L. L. \$5.27; K. L. h. hdgy \$5.—; H. F. főtörm \$5.42; Ny. G. örm \$5.—; A. M. S. örm \$10.84; N. P. h. \$5.—; S. J.-né \$3.—; G. T. h. fhdgy \$2.16; E. F. \$2.74; S. J. szakv \$5.—; D. J. örm \$5.—; sydneyi csoport \$48.67; v. K. M. szds \$3.—; Cs. F. örm \$5.—; valenciai csoport \$54.19; H. F. alez \$5.—; v. L. L. szds \$5.—; v. S. I. tb. cső \$10.82; V. S. örm \$5.—; V. F. törm \$10.—; R. J. örm \$15.—; tourcoingi csoport \$10.50;

Adakozások a központi segélyalapra és a közvetlenül küldött segélyek:

T. K. törm \$8.—; v. H. L. törm \$2.—; P. L. h. örm \$5.—; R. J. örm \$10.—; melbournei csoport \$40.—; Cs. F. örm \$5.—; v. P. J. elz \$4.32; v. Sz. K. szds \$72.—; sydney-i csoport \$44.—; D. P. szakv \$5.—; torontói csoport \$150.—; torontói csoport \$30.—; torontói csoport \$22.—; K. F. örgy \$10.—; v. Sz. K. szds \$5.—; J. I. fhdgy \$10.—; M. B. törm \$3.—; B. B. szakv \$5.—; F. L. szakv \$11.—; P. M. örm \$10.—; D. P. szakv \$11.—; L. J. örv \$15.—; R. J. főtörm \$5.—; v. F. D. szakv \$10.75; J. P. főtörm \$10.75; S. M. főtörm \$5.—; S. J. szakv \$5.—; Dr. Sz S. fhdgy \$2.—; v. Sz. Á. örm \$10.—; T. K. törm \$4.—; Dr. N. Gy. tb. cső \$15.—; Dr. J. I. szds \$10.—; Dr. T. Gy. szds \$10.—; H. V. szakv \$10.—.

Az áldozatkészségben élenjáró torontói csoportunk 150 dollár adománnyal segítette a torontói csendőrszerető Magyar Egyesült Református és Evangélikus Egyház új templomvételét. 150 dolláros adományt adott át a torontói Magyar Iskolabizottságnak, rendkívüli segínyt folyósított tengerentúlra kétszer, \$52.— értékben! Bajtársaink utasítása alapján \$118.50 összeget utaltunk át Európába a Szent László Társaság karitatív céljaira. A new brunswicki csoportunk többszáz dollár anyagi bevételhez juttatta a Magyar Cserkész Szövetség-

get azáltal, hogy a csendőrnapot a Teleki cserkészházban rendezte.

Adakozások a küldöttségi alapra:

S. M. főtörm \$15.—; T. K. törm \$27.—; A. F. M.Sc. örm \$27.—; R. J. örm \$25.—.

A küldöttségi alapon 1968. június 1-én \$1.604,10 dolláros összeget örzünk bankban.

★

Elismerésünket nyilvánítjuk new brunswicki derék és áldozatos Bajtársainknak, akik bethlehemi és courtlandi résztvevőkkel rekordösszeget juttattak a Bajtársi Levél számára, ezzel első ízben múlták felül a torontói csoportot.

★

A MKCSBK vezetőség tiszteleg az eddigi minden várakozást felülmúló áldozatkész Csoportjaink és Bajtársaink előtt!

Csendőr Bajtárs, küzdj Trianon igazságtalanságai ellen a szellem és az igazság vegyereivel!

Ludovikás világtalálkozó

Mária Ludovika királynő 160 évvel ezelőtti koronázási ajándékát egy magyar tisztképző intézetet — a Ludovika Akadémia — létesítésére ajánlotta fel, mely intézet alapítását a magyar parlament még ugyanabban az évben törvénybe iktatta. Eme történelmi évforduló emlékére, ünneplésére és a Ludovikás szellem ápolására f. évi október 4. 5. és 6.-ra az összes Ludovikás évfolyamok akadémikusait, tanárait és parancsnokait Wien-be és Wiener-Neustadtba ezennel meghívom.

Egyidejűleg résztveszünk az összes volt tisztképző intézetek első és talán utolsó, egyedülálló közös, nagy viszontlátási találkozóján, miért is örömmel várjuk a volt Ludovikásokon kívül a többi volt honvéd katonai intézet egykori hallgatóit is.

A „Ludovikás Találkozó” szervezésével és rendezésével az 1918-as Wiener-Neustadt-i, majd Ludovika-akadémikus bajtársunkat: vitéz Ilkay-Eggenhofer Dezső okl. gépészmérnök, t. századost, címe: A-4020 Linz (Ober-Österreich) Mozart Str. 35, I. Postfach 2. bízom meg.

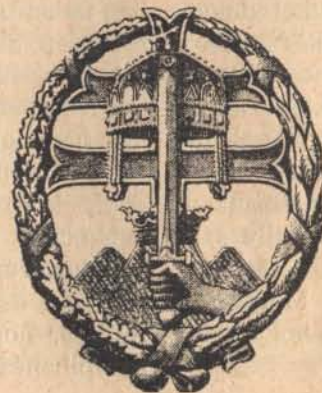
Kérem bajtársaimat, hogy részvételüket pontos laccím, rendfokozat, avatási év és az intézet megjelölésével, valamint az általuk ismert, esetleges elszigetelten élő, bajtársaink címét mielőbb közöljék vitéz Ilkay bajtársunkkal, hogy minden bajtársnak megküldhesse a meghívó és tájékoztató körlevelet a nagy találkozóra, a jelentkezőknek pedig a számozott, névre szóló meghívót, mely egyedül jogosít a zártkörű találkozóra való részvétellel.

Ludovikás szeretettel vár minden bajtársunkat a nagy találkozóra — akik eljönni nem tudnak, legyenek lélekben velünk —

vitéz kisbarnaki Farkas Ferenc vezérezredes
a Ludovika Akadémia egykori parancsnoka

A MKCSBK központ kéri a volt ludovikás, hadapródiskolás csendőr tisztí bajtársakat, valamint mindazokat, kik a csendőr tisztí tanfolyamot a Ludovika Akadémián végezték, hogy minél nagyobb számmal vegyenek részt a fenti találkozón!

Lélekben ott lesz az emigráns M. Kir. Csendőrség is!

Üzenet emigráns ifjúságunkhoz

1968-at írunk s egyre inkább érezzük a fáradságot. Életünk leszálló ágán tartunk s elfáradtunk a megállás nélküli harcban. A szülőföldjét szerető s azért életét számtalanszor kockáztató magyar nemzeti emigráció a második világháború befejezése óta sem hagyta abba a harcot. Szétszóródtunk 3 világrész 40 országába, mégis összetartunk. Megszerveztük magyar nemzeti szervezeteinket, tiszteletben tartjuk új hazánk törvényeit, magatartásunkkal itt is elismeréseket szerezünk. Mert a magyar hűség és szívünk dobbanásainak fele hálából befogadó új hazánknak szól. De a régít nem felejtettük el s erről nem tehetünk. Mi katonák, csendőrök életünk végéig Magyarorszáért harcolunk!

Új fegyvereink a felvilágosítás, a becsület, az igazság, a kötelességteljesítés s a magyarság tragédiáinak, Nyugat által ismeretlen helyzetének feltárása.

És mi új fegyvereinkkel dolgozunk, kinyitjuk új hazánk felelőseinek szemét, elmondjuk az igazságot, barátokat gyűjtünk s a megtörtént események feltárásával önkéntelen szimpátiát, akciókészséget ébresztünk a nyugatiakban!

Ma már Nyugat tudja, mily szerencsétlen, igazságtalan és felelőtlen békéket kötöttek Magyarországgal, ma már tudják, hogy valakik félrevezették őket.

Az igazság győzedelmeskedése, Magyarország feltámadása jön, feltartóztathatatlanul közeledik, mint történelmi folyamat. Más kiút nincs, vagy maga Nyugat is pusztul! Ma már nincs üres ígéret, mellébeszélés, falazás. Nyugat válaszüthöz érkezett és a hősi nemzet, a magyarság oldalán áll, vagy bukik!

Mikor e sorokat írom, eszembe jut Budapest ostroma... A szovjet gőzhenger, a százszoros túlerő kábefogta hazánk fővárosát, a Dunagyöngyét! Kilenc hónapos kisleányom Gödöllőn, mint kárpátaljai menekült várta, hogy sorsa intézésében valami történjék... A vég-szükségben szolgálati kocsimon jelentem meg Gödöllőn, bepakoltam a familiát, pólyás kisbabámat ölembe tettem, géppisztolyomat cselekvőkész állapotban jobb lábamhoz támasztottam, hűséges gépkocsivezetőm pedig elindult... Csatazaj, bombázás, tűzérési robajok, géppuskák szüntelen kelepelése közben haladtunk Budapest felé. A sötét égen Sztalin gyertyák nappali fényt árasztottak, az út jobb oldalán vérszemű, bekötöttfejű német hadnagy integetett kétségbeesve a sebesültek könyörgésével, vigyük kórházba... Szétbombázott gépkocsik, szekerek, halott katonák heverték az út szélein...

És mi szerencsésen elérkeztünk Budára, hogy a család néhánynapos pihenés után folytathassa útját

m. kir. 539 sz. Hadikórházhoz, ahol feleségem önkéntes vöröskeresztes ápolónői szolgálatot vállalt.

Aztán folyt a harc az összeomlásig. Buda védőserege 52 napos ostrom után kitörést kísérelt meg, amit vérbefojtott az ellenség. A Szent László hadosztály az Ipoly, Garam mentén és más kisalföldi harcok során vérzett el. Egyetlen főnőceles hadosztályunk a budai hegyekben semmisült meg. A Hungyadi hadosztály lengyel földön morzsolódott fel. A sietve összetámasztott egyes honvéd és csendőr egységek a Dunántúlon, a nyugati határ előtt pusztultak el német bajtársaikkal együtt. A szovjet rém előretört, az Atyaisten is mintha ellenünk szegült volna. Egy istenfélő hadsereg sorsára nézve végzetes, ha az ateista ellenség győzedelmeskedik! Velünk pedig ez történt! Keresztes hadseregnek képzeltük magunkat a bolszevizmus ellen s elbuktunk! Immár egy cél maradt: hazánkat elhagyva és állandó harcban visszavonulva elérni a nyugati csapatokat, akik csak formai-
lag voltak ellenségeink. A visszavonuló m. kir. Honvédség és Csendőrség 90%-a szerencsés is volt, nyugati hadifogságba estünk.

Istenem, de keserű volt ez a visszavonulás! Másfélmillió polgári menekült igyekezett nyugatra a szűk alpesi utakon. Egy-egy szerpentinemen megállt az oszlop, a végeláthatatlan autó és szekérsor. Visszanézünk és láttuk az égő magyar falvakat... A „felszabadító” szov-

jet hadsereg élte világát. Nem tudunk segíteni, elvérzett, kisszámú, löszernélküli, véres és szakadtruhájú szörványok voltunk... Az oszlop állt s szájról szájra üzenetet küldött a nagy osztrák szerpentinén: — „Református papot kérünk előre! Féléves kisfiunk meghalt!” — Még ez is! Az ártatlan gyermek megfázott az éjszakai utakon s meghalt... Rögtönzött sírját és összetakolt katonakeresztjét magunk mögött hagytuk... Utóvédharcokat vívó csapatainkat az osztrák lakosság temette el... Köztük számtalan csendőr pihen ma is jel-telen sírban...

Így értünk nyugatra 1945 véres tavaszán!...

S Te magyar Ifjúságunk, nyugatra érkeztél a visszavonuló hadsereggel...

A várakozás éveiben testvéreitek születtek, hugocskák, öcsikék. A távoli hazában pedig orgiáit élte a bosszú! A szovjetmegszállta országban a kommunizmus háborús bűnösként irtotta ki a nyugatról kiadott magyar vezető réteget. Három magyar kormány három miniszterelnökét, három kormány minisztereit akasztotta az új rend. A képzett, erkölcsi világrendben felelősséget vállalt vezető réteget semmisítette meg a bolszevizmus. „Háborús bűnös” tábornokok, tisztok, katonák és csendőrök között futószalagon folyt az akasztás, az agyonlövés... De csak addig, míg Nyugat fel nem ébredt, hogy az a szövetséges rendszer nem szöv-

séges, hanem a világ legnagyobb veszedelme, a bolsevista kommunizmus!

S ezen felismerés után nyílt ki a kapu, a kivándorlás az óceánon túlra új életet kezdeni a sok milliós európai menekülteknek...

Eltelt 17 év s a gyermekek ma nyugati diplomát szereznek! Egyre-másra érkeznek a levelek Ausztráliától Németországig, Argentínától Kanadáig, száz és száz magyar fiú és leány szerez egyetemi végzettséget. Köztük száz és száz csendőrgyermek végez nyugati egyetemeken és szerez magasképzettségű állást a befogadó országban... Egyikük-másikuk új hazája diplomáciájának szolgálatába áll!

Mi magyarok hozzászoktunk, hogy a harcban apáink nyomába lépünk! Egy millió katonát veszítettünk az első világháborúban, 600 ezret a másodikban. Az 1956-os nemzeti felkelésünket az ősi magyar virtus vezette, mikor az ifjúság felkelt elnyomói ellen s a megálázott nemzetet ki akarta vezetni a bolsevizmus szörnyűségeiből, a terrorból, emberi életet akart meggyőtt hazának... A Szovjet ezt a világraszóló győzelmet is vérbefojtotta! 200.000 menekült hagyta el ismét a hazát, hogy földönfutóként mentse meg puszta életét...

Túl nagy volt az áldozat, amit a magyarság az ezeréves európai életében Nyugatnak áldozott! A honfoglalás utáni nemzet lélekszáma egyenrangú volt a németek, angolok lélekszámával! A római

egyház az Árpádház öt nagyságát avatta a kereszténység szentjévé. A magyarságot felére apasztotta a tatárdulás, majd tizedére a török háborúk 150 éve... 1456-ban hiába rendelte el a pápa a déli harangszót Hunyadi János világraszóló nándorfehérvári győzelmének emlékére! A magyarság hősi áldozatait nem ismeri senki se nyugaton, nem értékeli fajtánk pusztulását, ezek a nemzetek sohase álltak a lét-nemlét határmegyéjén. Nekik a magyar kérdés nem érdekes, ők élnek a mának, a saját egyéni boldogságukban...

És most szól igaz szavam Hozzátok, Nyugati magyar Ifjúság! Mi nem ezért hoztunk Titeket nyugatra, hogy csak a jólét, az egyéni sikerek érdekeljenek! Mi természetesen vettük, hogy Ti is magyarok vagytok, azok maradtok és velünk együtt vállaltátok a szellemi harcot Magyarorszáért!

Az elnémított otthon végső ségélykiáltása eljutott hozzánk Nyugatra! Pusztulóban van a magyar a Kárpátmedence hajdani Szent István országában. A trianoni butaság, a gyűlöletvezette „béke” szétdarabolta az ezeréves hazát. Négy millió magyar az utódállamokban. Az államalkotó kultúrnépet, a magyart megfosztották vezetőszerepétől. Erdélyben a bocskoros havasi oláh pásztorok kidobják a vonatból a magyarul beszélőket. Északmagyarországon a csehek hazugsága maguknak hirdeti Pozsony és Kassa ősi magyar városait és vidé-

ket. Délmagyarországon Titó kommunista partizánjai 40.000 magyart irtottak ki s a magyar másodrendű állampolgár saját szülőföldjén! A megcsönkített kis országban kommunista kormányzat irtja a keresztény világnézetet, az abortusz rengeteggel megakadályozzák a nemzet szaporodását, börtönné változtatták az egykor virágzó ragyogó földet s a magyarság pusztulását, fizikai megsemmisítését határozták el a szlávok javára, természetesen a Szovjetunió parancsára! Ilyen alacsony és hitvány világot még nem ért a magyarság.

Az otthon jankiáltása idáig hangzik! A fuldoklók az élet után kiáltanak! A fuldoklók megmentése emberi kötelesség és mi Titeket segítségül hívunk!

És Tinéktek könnyű a helyzetetek! Magyarul beszéltek, de tökéletesen bírjátok a befogadó ország nyelvét is! A Ti helyzetetek százszor könnyebb, mint szüleiteknek volt, kik kitaposták Tinéktek ezt a mai valóságot! Ti diplomáitok birtokában a befogadó ország elitjéhez tartoztok. Hivatásaitokban az ő haza szószólóihoz, a vezetőkhöz közel álltok! Tinéktek ki kell nyitni a szíveteket a magyar érdekekben, a szabadságot, az igazságot és a becsület útját! Fel kell nyitni mégjobban a nyugatiak szemét, hogy mi folyik a Kárpátmedencében!

Benes és Masaryk csehszlovák államelnökök hazugsággal alapították országot maguknak. Tinéktek nem kell hazudni, csak az igazsá-

got kell kijelenteni: Északmagyarországon, a szlovákok földjén a történelem folyamán sohasem éltek csehek! A szlovák és magyar kultúra összeforrt, az ezeréves közös múlt egy néppé forralta őket! A csehek menjenek haza Bohémia és Morávia földjére!

Kárpátalja ősi földjét a keleti támadások ellen a kárpáti bércek ormán egy évezreden át a ruszin és magyar nép védte. Rákóczi népe a Kárpátok nyugati lejtőjén Budapest felé tekint és gyűlöli Moszkvát, vele kapcsolata nem volt.

Keletmagyarország, Erdély őslakossága a magyar és a székely nép! Egy és ugyanazon faj, egy nyelvet beszélnek! Az oláhok a történelem folyamán hegyipásztorként húzódtak az erdélyi hegyekbe, melyet a török veszély fokozott! A románoknak Erdélyben nem volt képzett és tanult rétege, a gyorsan szaporodó hegyipásztorok a békés évszázadok alatt utolérték a magyarság lélekszámát. A Kárpátokon túli románság izgatása befolyásolta ugyan őket, de hűek voltak a Szent Korona országához. Az 1916-os és az 1944-es román árulás, a szövetségesek hátbatámadása adta nekik jutalmul Erdély földjét. A magyar városok, vasutak, utak, kulturális és történelmi területek egy csalárdákó-román elmélet folytán kerültek a románság birtokába, egy nemzetiségi területből a nyugati butaság alkotott egy másik, de még rosszabb nemzetiségi államot a magyarság rovására.

És a Délvidék? A török 150 éves uralma által kipusztított magyar lakosság ősi földjén csak néhány százezer szerb nemzetiségű menekült élt a túlsúlyban lévő magyar és sváb lakosság mellett. A mestersegesen alakított Jugoszlávia számára magyar területet kellett kihasítani?

Kiáltsátok a nyugatiak szemébe: a fenti új országok alapításakor nem tartottak népszavazást, nem kérdezték meg a nép akaratát! Ez a híres nyugati demokrácia?

Igazságot kívánunk Magyarországnak, a magyar kérdésekben a jövőben magyarokat kérdezzenek meg és ne hallgassanak cseh, román és szerb „szakértőkre”!

Népszavazást követelünk az elcsatolt magyar területeken, igazságos választásokon akarjuk tudni, hogy hová akar tartozni a lakosság!

A középeurópai kommunizmus a pusztulás és az összeomlás útjához érkezett. A leigázott népek lázonganak, Moszkva parancsuralmi rendszere után a szabadság felé áhítoznak! Az úttörők ismét a magyarok voltak, kik 1956-ban véres felkeléssel és bátor harccal megbuktatták a kommunizmust! A felkelést a szovjet tankok ezrei verték le a gyáva nyugat szemeláttára! Hol volt a demokrácia 1956-ban? Miért nem jöttek segíteni, mikor rádióik a harcra és ellenállásra biztatta Veletek egykorú diáktestvéreiteket?

Még tovább folytathatnám, érvek ezreit sorakoztathatnám fel, me-

lyek Timellettetek szólnak! De nem elég a hely! Tanulmányozzátok Wass Albert könyveit, a magyarság igazi történelmével erősítsetek Magatokat!

A fáradó harcosok helyére ősi szokás szerint új magyarok állnak, Ti! Új őrségváltás következik: Ti! Kötelességeitek, felelősségeitek őri-
ási!

Az elárvult otthon Töletek vár minden segítséget. Halljátok-e a fuldoklók szavát? Rajtatok áll egy hősi nemzet élete, vagy bukása. Csak a Ti akaratotokon!

A fizikai megsemmisülésből feltámadás, a nyugati tanult és képzett diplomás új magyarok segítségével az új honfoglalás az igazság, a jog, a becsület segítségével!

Rajtatok áll, hogy a sír felé közelgő szüleitek, az óhazában élő fajtátok millióiért megtesztek-e mindent, vagy nem!

Rajtatok áll, hogy a nemzet millióinak könnyes szemű köszönete, vagy a Nyugat pusztulását s velük a Ti megsemmisülésteket fenyegető szennyos vörös áradat győzelme az örökségtel!

„Magyarnak lenni nehéz, de lehet!” — mondotta gróf Teleki Pál

Hiszem, hogy ifjúságunk Nyugaton is ősei nyomában győzelmes marad!

Előre, Magyar Ifjúságunk a történelmi Nagymagyarorszáért!

1968 tavaszán...

Apáitok nevében:

Kövendy Károly

Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában,

Hiszek egy isteni örök igazságban,

Hiszek Magyarország feltámadásában!

Amen.